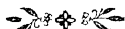

நா. 5 இவ்வயம், 1897-20

இரட்டைப்புலவர்கள்

அருளிச்செய்த

திருத்திலவசகலம்பகம்.

பிரமநகா - ம-நா-நா-நா

செங்கல்வராயமுதலியார் துமாரநம்

காஞ்சிபுரம் மகாவிதவான

ஸ்ரீமத்-கந்தசாமிமுதலியாரவாகள

மாணககருமாதிய

ம-நா நா-நா

முருகேசமுதலியாரவாகளால

சென்னை

இந்து தியலாஜிகல் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது,

1897,

இதன்விலை அரை ரூ.

உ

சிவமயம்

இந்நூலாசிரியர்சரித்திரச்சுருக்கம்.

அந்நந்தமிழ்மாதக கிருந்தனித நானமாகிய தென்னா-ழ
லே ஆயிலகதுறை எனனும் க்ஷேத்திரத்திலே முறைய
முதிராசீசியாற் பெயவீகமமைந்த மூதுணாபுலவாகளிர்வா, எங
கும் புகழ்பெற்ற செங்குந்தமரபின்கண் சிவனடிமறவாச செ
லவாகளாயிருந்த அரபந்தா சிவசரணா எனனும் இருவாக்கும்
அருமபுரலவாகளா யவதரித்து வளநதனா, இவ்விருபுலவா
உறவினமுறைமையில் அதை மகனாகவும் அமமான மகனாக
வும் அமைந்தார்கள. ஆயின இவர்களுள் ஒருவா முடமாகவும்
ஒருவா (குருடாகவுமிருந்தமையின் இவர்களுக்குள்ள ஒற்றுமை
யால் குருடரா யுள்ளவாமேல முடமாயுள்ளவா ஏறிகொண்டு
ஊரில் உலாவியருவர். அதனாலவர்களுக்கு ஆதிமானமுதலாக
இரட்டையரென்னு நாமமே வழங்கலாயது. அவ்விளம்பருவத்
திலேரேப இவ்விருவரின இருமுதுகுரவாகளும் சிவபிரானறிரு
வடிவீழ் லடைந்தமையின், அவர்களுக்குத் தாங்களியற்றவேண
டிய கட்டனகளைமுடித்து, அதுமுதல சிவதலயாததிரைசெயவா
னெண்ணி, அப்பெருமான் அருளால் அருளவாக்கடைந்து, பிர
தமத்திற பூலோககலாயமெனவும் கோயிலெனவும் புகழ்பெ
ற்றுவியவாகும் புண்டரீகபுரமென்னும் சிதம்பரக்ஷேத்திரத்தை
யடைந்து, சபாநாதரைத் துதிப்பதற்காகத் தொடங்கிப் பலபா
வினகளுமைந்ததாய அமமான புயவகுப்பு மதங்கம் காலம்
சம்பிரதம் கா நவம் குறம் மறம்பாண களி சித்து இரககலகை
க்கிளை துது வண்டு தழை ஊசல் என்னும் பதினெட்டுறுப்பு

கருமியைந்த கலமபகமென்னும இப்பிரபந்தத்தைப் பாடி யரங்
கேற்றி யருளபெற்றார்கள். அதன்பின் மற்றொருநாள் சபாநாத
ரைத் தரிசிக்கவேண்டிக் கோயிலுட்செல்லுகையில், ஒருவன்
மிகவாடம்பரத்தோடு தமக்கெதிரிலவர, அவனைப் புகழ்ந்து
பாடினார்கள் அவன் கலவியறிவிலலாதவனாகையால் இவர்க
ளே ச சமமானியாது இறுமாந்திருப்ப, அதுகண்டமுடவா-

“மூடாமுன்னேடாடனமொழிந்தாலறிவரோ
வாடெடுந்தென்புலியூரம்பலவா ”

என்றுரைத்தனா அதுகேட்டுணர்ந்த குருடா-

“ஆடகப்பொற - செந்திருவைப்போலணுகைச்சிங்காரித்
னந்தகனேநாயகஞால ” [தென்னபய

என மறந்தையுமுரைக்க, இவையெல்லாங்கேட்டு அவனருகி
லிருந்தவோரறிஞன் அவனுகிப்பலவர்களபெருமைபககூறிப்
பரிசிலதரச்செய்ய, அதுபெற்றவிவாகுள் பின்னரங்குறித்து நீங்
கித் திருவாமரத்தூர் எனலும் சேந்திரத்தையடைந்து அவ
கெழுந்தருளிய அழகியநாதனைத்துதித்துக் கலமபகமடாடியரங்
கேற்றுவதாணாகள் அக்காலப் பிரபந்தத்துள்ள ஓர்பாடலிற்
படபையாற்றிற்கு மேற்கரையிலுள்ள கோயிலென்றுக் கூறியிருப்
பதை அச்சபையிலுள்ளோர்கள் கேட்டு நகைத்து, இப்பம்பை
யாறு மேற்கே யோடியிருப்பதை இவவிருவருள் கண்ணிலலா
காணவிடினும் கண்ணுளாரேனும் காணவில்லையா? என்று டா
கசித்தார்கள். அஃதுணர்ந்த புலவர்களிருவரும் நமதுவாக்கில்
விளக்குவித்தருளிய திருவருட்செயலை யுணர்ந்தபிறகே இப்பிர
பந்தத்தை யரங்கேற்றி முடிப்போமென வெழுந்தபொனார்கள்.
அன்றிரவு சிவபிரான் திருவருளால் சத்தமேகங்களும் ஆரவாரி
த்து அகிவிருஷடியாய்ப் பொழிந்தமையின், அந்நி முன்

னேடியிருந்த வழியைத்தடுத்ததென நிசையாயோடி வட
நிசையாயத திரும்புப்படி செயதது. சூரியோதய மாவதற்கு
முன இவ்வாறாயினமையின அன்றுமுதல் இப்புலவாகளரு
41) “மேற்கரைக்கோயில்” என்பதே மெய்யாயவிட்டது.
அதுகண்ட அததலத்தாரும் ஏனையரும் அநிசயமும் அச்சமு
முடையவாகளாகி, இப்புலவா களைவணங்கி யாங்கனியற்றிய அப
ராதத்தை மனனித்தருளவீர்களாகவென்று வேண்டினார்கள்.
உடனே திருவுளமிரங்கினவாகளாய இவ்விருவரும் முன்னாளில்
நிறுத்திய பாடலைத்தொடங்கி வாசித்து அரங்கேற்றி முடித்துச்
சிவபிரான அருளபெற்று அங்குநின்றாய நீங்கி, “தெவணீர்
வயற்றொண்டை நனவுடு சான்றோருடையது” என ஒளவை
பயிராட்டியார் அமுதவாககாற பாடலபெற்றுள்ள அருந்தமிழ்
நாடாகிய தொண்டைநாட்டை யடைவானெண்ணிவருகையில்
இடையிலுள்ள திருவாங்கூர் என்னும் சேந்திதிரத்தைக்கிட
மினார்கள். அக்காலிருவாக்கும் பதினாயிரத்தால அத்தலப்
பெரு மாணகருநித்து முடவா-

“தேங்குபுகழாகுகாச்சிவனெவல்லாளியப்பா
நாங்குளபசித்திருக்கைஞாயமோ-”

என்றோதினா உடனே குருடர்-

‘போககாணங்-கூறுசங்குடோனமுரசுகொட்டோசைய
சோறுகண்டமூளியாரசொல’, [லலாமற

என்றோதினா இப்படி யிருவரும் பாடியவளவில் அப்பெ
ருமான் அருளசுரது ஓரந்தணாவடி வாய்வந்து பொதிசோறளித்
தருள, அதனை இவாக ஞ்ணடுகளித்த அப்பெருமான ிதும் ஓர்
பிரபந்தம்பாடி யருள்பெற்று அங்குநின்ற நீங்கித் தொண்டை
நாடென்னும் உருவமைந்தபெண்ணிற கொளியமைந்தவதனம்

போலவிளங்கும் ஸ்ரீகாஞ்சிமாநகரத்தையடைந்து, ஏகாம்பரநாதரைக் குறித்தோர் கலம்பகம்பாடியரங்கேற்றி, அத்தலம் சிறந்தவற்றிலுஞ் சிறந்தனவான கச்சபாலயம் திருவேகம்பம் திருமயானம் திருக்காயாரோகணம் மகாகாளேசம் திருமேற்றளி அனேகபேசம் கடம்பை பனாதேசம் மணீசம் வராகேசம் சுரகரேசம் பரசுரமேசம் வீரட்டநாசம் வேதனாபுரம் உருத்திராகா இந்திராலயம் சதுர்முகசங்கரம் திருமாறபேறு திருவோத்தூர் என னும் இத்திருப்பதிகள் இருபதுடையதாயும், காமகோட்டமும் குமரகோட்டமும் விஷ்ணுவாலயங்களும் உடையதாயும் விளங்கலின் அத்தலத்தை நீங்கற்கருமையாய்ச் சிலகாலம் வசித்திருந்தனா அக்காலையில் சிவபிரான திருவிழாநடக்கையில் பவனிவரும்போது அப்பவனியைச் சிறப்பித்து ஏகாம்பரநாதருலா எனவோரறபுதப்பிரபங்கம் பாடினார்கள். அதையரங்கேற்றுகையில் விநாயகஸூதியெடுத்து,

“சாற்றியவாயிரக்கானமண்டபத்தினசாராவாக
வேதறமுடனேயினிதிருத்து-போற்றும்
விறலவிகடசகரவிநாயகனேயேதூந்
திறலவிகடசகராயுதம்.”

எனக்கூறி, அரசனும் அங்குவந்திருந்த சபையோர் யாவரும் ஆயிரக்கானமண்டபமும் விகடசகரவிநாயகரும் இவ்விடையேயென அகற்றிவாகள் “நாமும் அறியோம் அவனும் பொய்சொல்லான.” எனக்கூறி அவ்விரண்டும் வெளிப்படுகையில் அரசுகேற்றவோமென்று மீண்டும் தென்றிசையாய்ச்செல்லும் வழியில், மாநகாடேனனும் ஊரின் கணுள்ள ஓர்வேளாளனுடைய பெண்ணை அவளது மாப்பிள்ளைவீட்டுக் கழைத்துக்கொண்டு செல்லும் பண்ணையாள காட்டாந்துள்ளவிடத்தில் புணர்வதாகக் கணனுள்ளார் கண்டு வியந்து,

“மாகாட்டுவேளாண்மகளைமணமகனபாற
போங்காட்டி-தபண்ணைபுணாநதோடே.”

எனப்பாடினா, அதைக்கேட்ட பண்ணையாள் இவர்கள்தி
றந தெரிந்தோனாபால டி.மரென ரோடிவந்த வீழ்ந்து வ
ணங்கிப் பெண்ணுக்கு நடந்துவந்த விளைப்பால நளிர்சுர
முண்டாக அதனால் மேலேறி யழுத்திப்பிடிக்க நேரிட்டதென
ரோதலும் கண்ணிலலா அவனமீது கருணைபாராட்டி, மற
றையர்சொல்லியதிற் பெருமிதப்பொருள் பயப்பிடி துமாறு “ஆங்
கானும்” என்ற தனிச்சொற்பெயது, பின்னா திருக்குறளையே
பிரமாணமாகவெடுத்தது,

“மககண்மெய்தீண்டலுடற்கிணர் மறறவா
சொற்கேட்டலினபஞ்செவிகு.”

எனப் பாடிமுடிந்ததுக காவித்தண்டலமென்னும் ஊரைய
டைந்து அங்கு தனிகனையுள்ள ஓமளநாதனென்னும் வேளா
ளனிடஞ் சென்றார்கள். அவனிவாகளைக்காண்டலும் பெரு
மபுலவாகளென, றிந்திருந்தும் தனதைசுவரிய கருவத்தினால்
சற்றுமதியாளுகிப் பலவாறுவைது வெளியிறறாதத, அவனண
டைவீட்டுக்காரனும் அவனினைத்தனும் அவனது கம்பத்தம் பார
பவனுமாகிய ஒருவனு ம சற்று மதியாதுசீற, இப்புலவாகள் ம
னமவருந்தி வீய்ககணவந்து இவருளொருவா-

“ஒருகாவித் தண்டல ம்வாழோ மளநாதன்வீ
டிருகாலு பற்றி நியிக.”

என்றோதினா. அதுகேட்ட மற்றொருவா,

“அருகாருங்-கம்பத்தான்வீடுங்கலந்தெரிகமற்றிவாகள்
சம்பத்தெல்லாமொழியத்தான்.”

எனவோதி அப்பாறசென்றார்கள். உடனே யவ்விருவா லீ
டுந் தறசெயலாயத தீபபற்றிச் சகலசெலவத்தோடு மழிந்தன,
அவணின் நபபாறசென்ற புலவர்கள் பாண்டியதேசத்தினை
நோக்கித் திருநெல்வேலிக்குச் சென்றார்கள். அங்கே மூங்கிற
காடுநெருக்கி மேலேதழைந்தடாந்து வழியுற குறுகியிருக்கின்ற
விடத்தே தினந்தோறும் பாறகுடங்கொண்டு செலவும் ஓரி
டையன அடியிற சிவலிங்கமிருப்ப தறியாதுசெல்ல, அங்கு
வருமபோதெல்லாம் பாறகுடமிடறிப் பாலபிடேகமாதலை
பற்றி ஒருநாள அவ்விடையன கோபங்கொண்டு கோடரீர்
வெட்டத்தூனிய, அதை முடவராகிப் புலவர்கண்டு-

“வேய்ன்றமுததாதமைவெட்டி னுளோரிடையன்
ரூய்ன்றமேனியங்கவே”

எனப்பாட, அதைக்கேட்ட குருடராகிப் புலவா-

“நேயாகே-ளெத்தீனநாளென்றேயிடறுவா னப்றகுடத்
யத்தனையும் வேண்டுமவாகு ” [தை

எனப் பாடிமுடித்துச் சென்றார்கள். இதனை யவ்வின்கணு
ள்ளா ரறிதலும் இவர்கள் வாகுவிசேடத்தால அங்களுக்குச்
சிவபுண்ணியத்திற சிவதைசெல்ல, அக்கா லராசுண்டிரு
ந்த பாண்டியராசனைக்கொண்டு அச்சிவலிங்கப் பெருநா
னுககோ ஆலயம்புதுக்கி நித்திய நைமித்தியங்கள் நடத்தி
வருவதானார்கள் அப்பாவிப்புலவர்கள் திருவாலவாபென்னும்
மதுரைமாதகரமடைந்து சோமசுந்தரக்கடவுளைத் தரிசிக்கக்
கருதிப் பொற்றாமரைத்தடத்துட் சென்று, முடவா பெறப்படித்
துறையிலிருக்கக் குருடா கீழ்ப்படித்துறையிலிருந்து தங்கள்
வஸ்திரத்தைத் துைவுப்பதாயினா. அக்காலவ்வஸ்திரம் அலசியெ
டுத்துச் சோத்துப் பிழியுஞ்சமயத்தில தற்செயலாய அவர்கை
யினின்று நழுவி நீரிலவிழும் தமிழ், அதுகண்ட முடவா-

“அப்பிலேதோயத்திட்டடுத்ததெதுநாமதனைத்
தப்பினுனமையதுதப்பாதோ”

என்றோதிப் பரிசுசித்தனா. அதுகேட்ட குருடா வெட்கி,

“அப்படியே-யானாலுங்கதையதினுமோராயிரங்கண்
போனானமயிர்போச்சுப்போ.”

என்றோதி மீண்டனா. அப்போது முடவா சற்றுவுருந்தி,

“கண்ணாயிரமுடையகந்தையேயானாலுந்
தண்ணாகுளிரையுடனறாகாதோ.”

எனக்கூறினா அதுகேட்ட குருடா-

“எண்ணீ-ரிககலிங்கமபொன்னெனனேகலிங்கமாமது
சொக்கலிங்கமுண்டேதுணை” [ரைச]

என்றுகூறி யுட்காராதனா உடனே யசு சொக்கலிங்கப் பெரு
மானுடைய கிருபையால நீரிடமிழந்த கந்தைவஸ்திரம் தூதன
வஸ்திரமாகி யெழுமபிக கரையினகனோதுங்கியிருக்க, அதுக
ண்ட முடவா குருடராலதனைக் கொணர்ந் துவரச்செயதுலாத
து யுதித்திக்கொண்டு இருவருந் தங்கன நித்தியநியதிகளைமுடித்
துச் சோமசுந்தரக்கடவுளைத் தரிசித்து மீண்டவாகளாய ஓநா
ள பாண்டியராஜன் சமூகஞ்செல்ல, அவனிவாகளைக்காண்டலுந்
தக்கபரிசிஸ்தர வெத்தனிகக, அதுகண்ட ஓதாமநதிரி அதைத்
தடுக்க, உடனே யிவாகளுள் கண்ணுள்ளவாகண்டு கோயித்து-

“புராதனமானதமிழ்ப்புலவாயிநதப்புன்குரங்கு
மராமரம்விடிகுவருவந்தென்னோ.”

என்று பாட, அதுகேட்ட கண்ணிலலார காரணமறிந்துகொ
ண்டு-

“வகைகேட்டிலையோ

தராதலமவென்றதமிழ்மாதனையுந்தன்றம்பியையு
மிராகவென்னுமிலகருவென்னுமிருந், துவே.”

எனப் பாடிமுடிக்க, இவையெல்லா முணர்ந்த பாண்டியன
புலவாகன மகிழும்படி பரிசிலகொடுத்தனுப்பினன. அவன
பரிசிலாகக்கொடுத்த பொருளையும் தமதுணவுக் காகவேண்
டுவனவற்றையும் ஒருவஸ்திரத்தில் முடிந்துகொண்டு வழி
நடக்கையில், மலவிசாககத்திற்காக அமழட்டையை ஓர் பிள
ளையாகோயிலில் வைத்துச்சென்று கழித்துச் செளசமுடித்து
மீண்டு அமழட்டையை யெடுக்கப்போயினா. அப்போதமழ
ட்டையவிழ்ந்திருந்ததன்றி அதில் முடிந்துவைத்திருந்த பொ
ருளமாதிரி மிலலாமற்போனமையால் அங்கெழுந்தருளியுள்ள
விநாயகக் கடவுளோடுநோக்கி ஒருவா,

“தம்பியோபெண்டிருடிநாயாருடனபிறந்த
வம்பனோடுயதிருடுமாமாயன ”

என்று கூறினா உடனே மறொருவா-

“நம்பியவிம-மூததவனோருமபான முடிச்சவிழப்போனெ
கோத்திரத்துக்குள்ளருண் ம ” [னசெயலாக

எனனோதி யதனைமுடித்து தலையினகீழவைத்துக்கொண்டு
இருவரு மங்கனே சிலநேரம் சயனித்திருந்து, பின்னரொழுந்து
செல்ல அமழட்டையை யெடுத்தனா அப்போதது முன்னிரு
ந்த பாரத்தினும் பதினமடங் கதிகமாயிருத்தலைக்கண்டு விய
ந்து முடியவிழ்ச்சுதுப்பாக்க, அதனுள் முன்னா காணுமற்போ
னபொருள் விசேடமாயிருக்கக்கண்டு மகிழ்த்து சிலநாளாவது
மிருந்து அதன்பினொருநாள் அந்தநாட்டிலேயே கொடையாளி
யாகிய திருவேங்கடமென்பவனை யடுக்க, அவனிவர்களுக்கிரங்

சி சம்மாநம்பண்ணப்போத தருணத்தில் அவன் தமயனாகிய கண்ணுகினியானைப் பவனறமிகக, அதுகண்ட முடவா சினந்து-

“தேனபொழியுமவாபானறிருவேங்கடத்துடனே
யேனபிறந்தானகண்ணுகினியானகாண்,”

என்றோத, அதுகேட்ட குருடா விடயமினனதென றறிந்து
கொண்டவராய-

“யானசொலக்கேள்- சீதேவியாபிறந்தசெய்யதிருப்பாறக
மூதேவியேனபிறந்தாணமுன்.” [டலுள்

என்றோதிழுடிதது மீள, இனையா னதுகேட்டு வருந்தி யுட
னசென்று சமாதானவகூறித்தந்த பரிசில்களைப் பெற்றுக்கொ
ண்டு நடுநாடடைநோங்கிச் சொன்னா அங்கே திருவண
னாமலையில சாததேய மத சி, “நாந்தியான சம்பநநாண்டானெ
ன்பவன தனறலேமுண்டிதமாகச் செளளமபண்ணிக்கொள்ளாம
சமயத்தில் இவாக எவன்பாறசெல்ல, அவனிலாகளைக் கண்டு
பெருமபுடவா சொன்னறிந்திருந்தும் தனது வித்தியாகாவதி
னால மரியாதைசெய்யாமல் ஓர் வெண்பா மன்னென்றெடுத்து
மலநகனாறுமுடிக்க வல்லீரோவென்றனன். அதுகேட்டவிவா
கள் நகைத்து ஒருவா-

“மன்னுதிருவணனாமலேசசம்பநநாண்டாறகுப
பன்னுதலைச்சவரமபண்ணுவதேன.”

என்றுகூறினர் உடனே மறொருவா.

“மின்னி-னிளைத்தவிடைமாநரிவனகுடுமிபநறி
வளைத்திழுத்துக்குட்டாமலுக்கு”

என்றுகூற, அதுகேட்ட சம்பநநாண்டான காவமடங்கின
வனுத்த தக்கபரிசில் கொடுத்து வந்திப்ப, அதுபெற்ற புலவா
கள் மீண்டு அண்ணாமலைநாதரைத் தரிசித்துக்கொண்டு சே

ரதேயத்தினைநோக்கிச் சென்றார்கள் அத்தேயத்தி லிவர்
கள் திருச்செங்குன்றாரினக ணெழுந்தருளிய அாததனூர்ஸ்
வரரைத் தரிசிக்கக் கடைமராககமாயச் செலலுகையில், அவ
வீதியி லிவர்களை யிழுத்துக்கொண்டு சென்ற கொங்குவேளா
ளாகளுடைய பெணடிகளோக்கண்டு ஒருவர் -

“செங்குன்றாவேளாண்சிறுமியரெலலாகுகொழுததே
னகாழிககணவந்தலைகினரா”

எனறுகூற, மறொருவர் -

“தவகொழுகா-போதாமளவுநசெய்புனசெய்கருழைகது
மேதாலிடிபடயாறமே,” [றங்கு

எனறுகூறினா இப்பாலிவர்கள் சிவதரிசனரு செயது
கொண்டு ஆடொருநாடிலிருக்க மனமின்றிச் சோழநாடு
செல்லக்கருதித், ிருப்புக்கையில் மலையு மலேசசாரலுமாகிய கடு
வழியிறசென்று வருந்துகால், ஒருவர் -

“குன்றுக்குழிப்புக்குறுகிவழிநடப்ப
தென்றவிடியுமமக்கெவகோவே,”

என்றனா அதுகேட்ட மறொருவரு மனஞ்சலித்து,

“ஒன்றுங்-கொடாதனைக்கோவென்றுகாவென்றுகூறி
விடாதோநமக்கிவலிடி”

எனறுகூறினக்க இருவரும் சோழநாடு குறுகி வழியில் தம்
மைப்போன மருளபெற்று ஆசுக்கவிப் பெருமாளாகிய காளமே
கப்புலவரைக்கண்டு தம்முடனழைத்துக்கொண்டு கமலாலயமெ
ன்னும் திருவாரூரையடைந்து, தேவாசரியனைவணங்கிப் புறந்
டங்கொண்ட வனமீகநாதரையும் வீதிவிடங்கப் பெருமானையும்
சாவலோக நாயகியாராகிய பிராட்டியாரையுந் தரிசித்து மே
லிருக்கும் புலவர் -

“நாணென்றானஞ்சிருக்குநதசாபங்கதசாபம்
பாணந்தான.”

என்பபாடி அவ்வடியையமுடிக்க நாவெழாதிருக்கின்றா அங்
கால அருகிலிருந்த காளமேகப்புலவா -

“மணடினறபாணமே”

எனக்கூறினா அதுகேட்டுக நீழிருந்த புலவா -

“தாறுவே-சீராறாமேவுஞ்சிவனையெப்படியோ
நேராபுரமொரிததநோ”

என்ப பாடிமுடிக்க இருவருந் திருவருளபெற்று அங்
ங்ணையிருக்கையில், தூங்கு பாடவெடுத்த பாடலுக்கியை
ய ஓர் வ க்கியமெடுத்ததுக்கொடுத்த காளமேகப்புலவா திறத்தை
மெச்சி,

“விணடினறகோத்திவினகாளமேகமே
மணடினறபாணமெனறவாயினிகக்க-கண்டொன்று
பாக்கொடுத்தனசீனியிம்பாக்கியமபெற்றேயிலையே
யாக்கொடுவோ முக்கிவகென்றும்”

என்று கூறினார்கள். அதுகேட்ட காளமேகப்புலவா மகிழ்ந்
து நமமை யிவாகளதுதிகக நாம வறிதேயிருத்தல மரபலவெ
ன்றுகருதி,

“பூண்டாணமுறையிறபுவியுணுந்தாதன்மகனு
மாண்டானமகனுமபோன்றானவுமக—கீண்டெதுதான
வாயக்காதயிற்குலத்தீரவானமுதுமுங்கணமொழிக
கேயக்காதேவெனமொழிக்கிவகென.”

என்கூறித்ததித்து அவர்களிடத்தினின்றும் விடைபெற்று
அரிதில நீங்கினா. பின்னரிப் புலவர்களிருவரும் பலநாள்களிரு

உது காளமேகப்பலவரை மீண்டுங் காணவேண்டுமென்றும்
விருப்பால் அவருடைய வாசஸ்தானமான திருவானைக்காவலு
கருவர, அப்போது செய்வகதியால் அப்புலவா தேகவியோக
மெய்தி அவரது திருமேனி மயானத்தில் வேக்ககண்டு இவ்
விருப்புலவாகளுமாகத் துக்கித்து,

“ஆசுகவியாலகிலவுலகெனும்
வீசுபுகழுகாளமேகமே - பூசுரா
விண்கொண்டசெந்நணலாயவேருதேயையையோ
மண்டினறபாணமெனறவாய.”

எனப்பாடிச் சோழநாட்டிலுள்ள மறந்ததலககையுந் தரி
சித்துக்கொண்டு மீளவுமுனவிட்டுவந்த தொண்டைநாட்டை
நோக்கி நடந்துவருங் காலையில், காஞ்சிமாநகரத்தில் அரசாண
டிருந்த சோழவம்சத்தினன் ஓர்நாள யாதுகருதியோ யாகநு
செய்தறகெண்ணிப் பூமியைத் திருந்துகையில் மண்ணமேடா
யிருந்து கரைந்து ஆயிரக்கானமண்டபமும் விகடசுக்ரவிநா
யகராலயமும் விளங்கக்கண்டு ஆனந்தக்கடலிலாழந்து பரவச
னாய் இவ்விருப்புலவாகளையும் ஒற்றரைக்கொண்டு வரவழைத்து
அவாகட்டுவந்தனைவழிபாடுபுரிந்து, “ஓ! தெய்வீகப்புலவாகளே!
தாங்க ஞாலாவிற குறித்தபடியே நிகழ்ச்சன் அதியறபுதமே!
தங்களுலாவுந் தெய்வீகவுலாவே தங்களுவாகும தெய்வீக
வாக்கே. எனப்புகழ்ந்து அரசங்கேற்றுதல செய்வித்தப புல
வர்களுக்குக் கனகமழைசொரிந்து சந்தோஷப்படுத்தினன்.
அன்றுமுதல அவ்வுலாவிறகுத தெய்வீகவுலாவென்று பெயரா
யிற்று. இவ்வாறிப்புலவாகள் சோழநாடு பாண்டிநாடு சேரநாடு
நடுநாடு தொண்டநாடு முதலிய எல்லாநாட்டினுமுள்ள சிவால
யமாதிய தேவாலயங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு, முடிவில்
கையைங்கிரிக் கிருப்பிடமாகிய வடநாட்டைந்து, அதுகாறுந்

தாங்கள் ஆங்காங்கு தரிசித்த சிவமூர்த்தி விண்டுமூர்த்தி முதலியவைகளில் சுவயம்புமூர்த்திகளைக் குறித்து “சுவயம்புலா” எனனுமோ பிரபந்தம்பாடி, மீண்டும மூர்த்திகளைக் குறித்து “அம்மாளை” எனனுமோ பிரபந்தமும் பாடத்தொடங்கி, அவ்வமமாயென்னும் பிரபந்தத்தில் ஒருவரொரு தலத்தேவதையின திருவிளையாடல அடியிற்காட்டுமாதிரியாய் இன்னதென்றோடியால குறிப்பிக்க, மற்றொருவர்திற பிரசினங் கற்பித்து வேறோடியால வினவ, அதற்குக் கலைமகளார வினோதராததமாகத் தனியடியால விடைதர, இப்படியேனே கம்பாடல்களை “மூவரமமாளை” எனவழங்குமாறு திருவாயமலாநதனா. அவை வருமாறு-

“சித்தம்பூர்வாழ்வுசிவ ாளித்தபிள்ளையா
மெத்தப்பெருவயிரூவீங்கினாகாணம்மாளை
மெத்தப்பெருவயிரூவீங்கினரேயாமாயி
னித்தரையினமீ தவருக்கேச்சுணரோவம்மாளை
இரவுபகலகுட்டுணிககிங்கேச்சுணடோவம்மாளை.”

எனவும்,

“ஆதாரமாங்குடனதையாதிருமபேச்சுரனார்
கோதாடுமனமதனைக்கொன்றெரித்தாரம்மாளை
கோதாடுமனமதனைக்கொன்றெரித்தாராமாயின
மாதாபிதாக்களபழிவாங்காரோவம்மாளை
வாங்குதற்குமுன்வாயினமணவிழந்ததம்மாளை.”

எனவும்,

“இப்பூமிதன்னிலியலபாந்திருத்தணியில்
முப்பூவிலையுமுருகருக்கேவம்மாளை
முப்பூவினையுமுருகருக்கேயாமாயி

ன பபவருக்ககுகேயரிதலலோவமமாளை
அவாககுமுகமாறாணலபபரிதோவமமாளை
எனவும்,

“அடுத்ததிருக்காவிரிசுமுணியரகுகரெப்போது
மெடுத்ததிருக்கோயிலேவிட்டெழுந்திராரமமாளை
எடுத்ததிருக்கோயிலேவிட்டெழுந்திராராமாயின
படுகையிலேவிட்டநீண்டிப்பட்டனரோவம்மாளை
பட்டனரென்றனரோபருத்தெடுத்ததமமாளை.”
எனவும்,

“தெண்டிசைரகுழிலைச்சிவகாமித்தாயாகருக
கண்டமெலாஞானககருமபதுகாணமமாளை
கண்டமெலாஞானககருமபதுவேயாமாயி
ன்னடாபிராணலைதனிலாடானோவமமாளை
ஆடிப்புவியூரமாந்தன்னகாணமமாளை”

எனவும் வருமாறாறலறிக, இப்படி யளவற்ற பாகளப
அளவற்ற வறபுதகுகளை விளைத்திருந்து சிவானந்தப பெரு
வாழ்வடைந்தனா, அன்றியு மிப்புலவாகள வீரசமபு என்னு
மோ பிரபுகொடுத்த பரிசிலைத் தமதிடதுகையாலவாகுக
அதற்கவா-

“பதிவீரசமபுவென்றுபாராமற்கலவிக
கிதமுடையிரடடையரேய்கை—யுதவிலவலக
கைத்தலத்திறகொண்டுகளிகாமலுமமிடது
கைத்தலத்திறகொள்ளுவதேனகாண”

எனலுமிப்பாவினாள் வினாவினரென்றும், அதற்கிவாகள்-

“கூவராயனறியாகுகொளவோமவலக்கைமுடி
யாவாதரினாமிடக்கைகொளவோம்—பூவுலகில
மின்பணியின்னாமதனேவீரசம்புவேயினிநா
மின்பமுநேரோமினி”

என்னுமிப்பாவினால விடைதந்தனொன்றும், அதற்கவா
மீண்டும்-

என்னுடையபேருமபுகழமிருஞ்சீரு
மென்னுடையவீகையுங்கண்டெப்படிநம்—முன்னவின்
யாவலுடனமேலாயதெந்தீரிடையரென
கூவராயனறனகுணம்.

என்னுமிப பாவினால வினாவினரென்றும், அதற்கவர்கள்
மீண்டும்-

மாதாபிதாவவனேமன்னுகுருதெய்வமவன்
முதாவவனேதருங்கோததிக—காசாரன்
தயாகசமுததிரனறணகூவராபனற
னீகைதனைச்சொல்லவெளிதோ

என்னுமிப பாவினால விடைதந்தனொன்றும் ஓரகதையுங்
கவிகளும் வழங்குகின்றன. இப்புலவர்களபாடிய கலம்பகங்கள்
மிகச்சிறந்ததென்பதை,

“வெண்பாவிற்றபுகழேந்திபரணிக்குச்செயங்கொண்டா
னவிருத்தமென்னு, மொண்பாவுக்குபாக பணகோவையு
லாவளமடலுககொட்டக்கூத்தன், கண்பாவுகலம்பகத்தி
ற்கிரட்டையாகள்வசைபாடகாளமேகம், பண்பாகப்பகா
சந்தம்படிக்காசலாதொருவாபகரொண்தே”

எனப்பிற்காலத்தாகூறிய செய்யுளானும், இவர்கள் வே
ளாண்மரபின் ரல்லரென்பதையும் செவஞந்தமரபினரேயெ
ன்பதையும் இரட்டையார்களாகப் பிறந்தவரல்லரென்பதையும்,

“அத்தைமகன்குருடம்மான்மகன்முடமாக்கீழ்மே
லொத்துறைந்தேகூறுபாடோடணிகொளுலப்பில்கவி

முததரிலோத்யேகம்பருலாமுனமொழிந்தெவருஞ்
சித்தமுவப்பத்திரிவோசெவருந்திலாககியரே”

என்னும் செவருந்த சிலாககியாமலைத் திருவிருத்தத்தாலு
மறியலாம். இவையனைத்து மிகவனமாகச் சிலா-

“அந்நாளிறபரமனிருக்கருணையாலே
யருதநியொடுக்தொட்டுவிட்டருறைவினாலே
யெந்நாளும்ழியாச்சீர்பெற்றிறுமபூ
தெத்தனையோ காட்டியினிதிருந்தாமேலோ
நிக்நாளிறகலவிசிலகற்றலோடு
மெலலாமுமவலலாபோலிமைத்துபபாடி
முன்னாளினமேலோரேயாமெனறோதி
முடாவியக்ககாதைமுடிப்பாதாமே.”

என்னுந் தனியனுக்கிணங்கத் தமதுமனம் சென்றபடிக்கெ
லலாம வரைவா. அவரைக்கண்டு கேட்டால கலைமகளார பார
மெனபா. அநதோ! இவர்களைக் கடவுள்செய்வகை அறியேம.

சாமிகேசுரத்தாராய, டாக்டர்

உ.

சிவமயம்.

தில்லு க் க ல ம் ப க ம்.

காபடி.

நேரிசைவேண்பா

அலலைப்பொருவு மணியிடறமெம மையனுறை
தில்லைக்கலம்பகத்தைச் செப்பவே—யொல்லையிலே
கற்பகமுன சத்திவிடுவ கந்தனுக்கு முன்பிறந்த
கற்பகமாலயாணையருள் காபடி, ௧, ௨, ௩

நேரிசை யோத்தாழ்சைக் கலிப்பா.

சோகொண்ட மன்றமென்றந் திருச்சிறநம் பலமென
மோகொண்ட பொழிறதிலலை யெழிறபொன்னமபலமென்றும்
வராகொண்ட முலையுமையான வாழ்பேரம் பலமென்றும்
போகொண்ட கனகசபைப் பெருமபறநுப் புலியூரோய

இது தாவு.

பூலோகமுதலாய புவனங்களளிப்பதுவுஞ்
சாலோகந் தருவதுநின் சரணா வந்தமனநே.

பூமிது வலஞ்செயது புகழநதோது மடியவாகஞ்ச்
சாமீப மளிப்பதுநின் ஞட்கமல மலரனநே.

நீருருஞ்சடைமௌலி நிலவெறிப்பமறையொலிப்பச
சாரூபந் தருவதுநின் ஞமரைப்பூஞ் சரணனநே.

திலிலைக்கலம்பகம்.

இவை முன்றுந்தாழ்சை.

(அதனால்) இதுதனிச்சொல்

லம்புநீரமுழகிபு மருஞ்சமுத துநவின றும்

பாலம்புனைநறுமலா புனைநதுஞ்

லம்படிபர்வுதுஞ் செனனமறறொருடம்

இது சுரிதகம்

வேண்பா.

பொருளவடிவாயநின்ற புனிதாகயவர்க

கிருளவடிவாயநின்ற விறைவா—வருளவடி

மானவாநின்ற ளுவாவென்றநிநதுதிலை^{அந். 40}

வானவா நின்றாளவா

கட்டளைக்கலித்துறை

வாசவனந்தி மதித்திரவானவா, மாமலரோன்.

கேசவனந்திக் கணபதிவேலவன கெகைகயுமை

நேசவனந்தி யனந்தனபரவிடு நீலமிடற்

நீசுவனந்திகழ் தெனபுலியூரவென நேத்துமியேன். (ந)

விருத்தம்.

மின்னொன்றுவான் மதியொன்றுவேணி விடையொன்றி
நந்தகொடியாரா, மன்னொன்றுசோதி நடமொன்றுதிலை ம
ணிமன்றின் முன்றிலிடையே, பொன்னொன்றுமேணி யாவொ
ன்றுநீடு புலியொன்று நின்றவதனா, வென்னொன்றுபேதை
தொழுவான்றுணிநது மெழுவான்மட்டைதயிவனே. (ச)

விருத்தம்

இவளைக்கண்டனைவோரு மிரங்குகின்றா பொழுதுபுகுமி
—த்திற்பாய்ந்த, தவளைக்கண்டனைமறைத்துந் தாமரையினிதழ்

குவியுந் தடஞ்சூழ்திலலைக, குவளைக்கண்டனைக்கண்டு மாயவ
முணை முனையினிற் குழவிவைத்த, வவளைக்கண்டனைக்கண்ட
வனறுமுதலகுடியிருப்ப தருமைதானே. (இ)

விருத்தம்

அருமையாகிய பசுபதியம்பலத் தாடிசெனபுலியூரி
ஹரிமையாகிய காணையக்கண்டபி னுயிரவருமல்லாமல்
கருமையாகிய கனறிழந்திருப்பவள் காலனாபகட்டினபின
னெருமைபோனபி ன்வெனயிமீளுமோ வேழைமைமடவீ

கட்டளைக்கலித்துறை

மடலூர்வதுமறுத் தியானசெய்தநன்றி மறந்தொழிந்த
ரடலூர்பகைபெனி லாற்றுகொலோமுன்றி லாராததசங்க
திடலூர்வளவயற் றெனபுலியூரென்ற நிலைசகற்றுச்
கடலூர்மரசுகலக் காகமனஞ்ஞென்காநலாககே.

வேண்பா

காநிலிரணம்போ கண்டோரிரண்டுபே
ரேதிலராயக காண ரிரண்டுபோ—பேதைமுலை
யுண்ணிரண்டுபோ ரோககுபுலியூரருக்குப்
பெண்ணுண்பே ரிரண்டு போ. (அ)

விருத்தம்.

பேரம்பலவனை ந்நையுமபொழுத்தாரு பிறையுஞ்சடைமுடியுஞ்
சேருமபலபல பவனநதருவது திருவமபலமன்றே
தாரம்பலவனை தமாதநதையரொடு சரணம்புகவெளிதா
நாரம்பலவனை நினையன்பிலையெனி னிரயம்பலபலவே. (க)

தில்லைக்கலம்பகம்.

விருத்தம்.

டலகோடிமலர்ந்நி மலரொன்று புனைந்துலகம் படைத்
தான்வேதன, மலர்கோடியருகிருப்ப வொருமலராலவின புரந்
தான வசரபாணி, யுலகோடி வணகருதிலலை யமபலவாதிரு
வடியி லொருகணசாததி, யலாகோடிபுனைந்திடுமுன சக்கரம்
பெற்றானாழி யாரங் கததானே. (க0)

சந்தவிருத்தம்.

அரங்கச்சிறசபையார மடந்தைக்குப்பரியா ரலங்கறபொ
றசடையாளா, விரிஞ்சுறகுத்துயி டகூ முகுநதற்குத்துரையாம
விடங்கறகுப்பதியாமான, மருங்குறறுக்கயலசேல க்ருமபுகுட
புகவே வரும்பெற்றிச்சினவாஹி, பெருங்கப்பறகடனம் னுடன
றத்திக்கரைசோ பெருமபற்றப்புவியூரே. (கக)

வேண்பா

புவியுருறையும் புனிதா புகுவெண
பவியூ தொறுமிரக்கும் பண்பா—பொலிகடிலை
கலலிலிருக்கக் கடனா லெநநெஞ்சக்
கலலி லிருக்கக் கடன. (க3)

புயவதப்பு.

கலலினுக்கடிதாக விறுகத்திரண்டன
கைவிலங்குயிமா ன வெதிரிடடுவெனற
கல்வியந்தனரேவு மழுவைத்திருந்தன
கையிலவெண்டலையோடு திகழப்பொலிந் ன
விலலெனும்படிமேரு கிரியைப்புரந்தன
மெய்யருந்தவர்கோவை யெழுதிச்சிவந்தன

வெய்யவனகுருடாக விழியைப்பிடுங்கின
 விலமூங்கழுநீரு நிறையக்கிடந்தன
 வல்லியகதலைசாய வுரையைக்கவாந்தன
 வைகைமண்கரைமீது குவியச்சொரிந்தன
 மல்குமைந்தலைநாக மணியிட்டணிந்தன
 வையகந்தருவோனை முடியைக்களைந்தன
 செலவிநஞ்சிவகாமி தழுவகருழைந்தன
 தெய்வவெண்டிருநீறு துறையப்புனைந்தன
 தெள்ளுசெந்தமிழமுவா கவியைச்சுமந்தன
 தில்லையம்பலவாணா கனகப்புயங்களை.

(கங்)

கலிவிர்த்தம்.

புயங்குமாலே புனைபுலியூரிஞான
 வயங்குமாலே மதியணிவேணியான
 முயங்குமாலே முராரியைவேட்டவ
 னுயங்குமாலே யுதவினனவஞ்சியே

(கசு)

கட்டளைக்கலித்துறை

வஞ்சமனத்தைச் சிதம்பரத்தாககிய வல்லமையைக்
 கஞ்சமனத்தை யுயாததோனவியந்தனன கைபிசைந்தான
 வெஞ்சமனத்தை யறிந்தபினனீரினி விட்டுவிடா
 கொஞ்சமனத்தை யொருபாகமவைத்த குணக்குறறமே. (கரு)

விர்த்தம்

குன்றுளோ நென்னுந்தெய்வக குறுமுனி வணங்குந்தில்லை
 மன்றுளோர் நடனகூண்டு வஞ்சரைக கண்டாலஞ்சேன
 மெனறலோ டிகலுஞ்சேவல சிறையினு லீணத்தபேடை
 யன்றிலோ வென்னுமோசைக் கஞ்சமென நெஞ்சந்தானே.

கடைமடக்துவிருத்தம்.

அஞ்சுபேயுடன காணகமொன்றுமே யாக்கனைப்பொருங்
காணகமொன்றுமே, கருசனமாறொழு மனறவரங்கமே கை
லைமாலையு மனறவரங்கமே, வஞ்சமான பரசிவகங்கையே மன
னுதீர்த்தம் பரசிவகங்கையே, நெஞ்சமேநீ சிதம்பரந்திலையே
நிதத்தமோது சிதம்பரந்திலையே (க௭)

விருத்தம்

தில்லைமூவாயிரவா ஸ்சுபுரிபாத ந தேவருடனையிருவா
தேடரியபாதம், வல்லமகாளியொடு வாதுபுரிபாத மாமுனிவற
காயமனை மார்பிலுதைபாதஞ், சொல்லவேபரவையிட நூது
சென்றபாதம் தொலபுலிபதஞ் சலியுந் தொண்டுசெயும்பாதம், ம
ல்லலாமேழபிறவி தீரநடமாடு மாதபுலியூராதிரு வம்பலவா
பாதம். (க௮)

கட்டளைக்கலித்துறை

அம்பலவாணனை வென்றேனபுறவத் தருமபுமுல்லை
யம்பலவாணனை யாருமுலவேறக ணரிவையந்
யம்பலவாணனைப பெண்ணுருவாக வமாந்தவனை
யம்பலவாணனைப போற்றாரிலவாடு மவனமருங்கே.

சந்தவிருத்தம்

மருமலிசபையினில் வரதனையுமையொடு மலாநூவிப
டெருமையுமடைகு வரவரவாபதவிகள் பெறுவாரே
பொருமகளசசிமகள் வனமகன்புலமகள் புகழ்மாதா
திருமகணிமகள் ரதிமகணிதிமகள் செயமாதே. (௨௦)

வேண்பா

மாதரெச்சிற் றம்பலத்தை வெளவாதே கன்னெஞ்சே
நீதிருச்சிற் றம்பலத்தை நினறுதொழு—போதருச்சித்

தாடிப்பா டித்திரியா தாதுலாபோ லேதிலாபோல
வாடிப்பா டித்திரியா மல

(௧)

அகவல்

மல்லமபண்ணுத் திலையமபதியினில
புழுவாயபிறப்பினு மழுமானகாததவென
மெழுதாக்கினவி யிருடிபகாந்து
மெழுதுமறைபகாந்து கழுமலமுனிவன
சங்கரனபுலியூச சதாவிவமனைததுஞ
செங்கரமழுமான சுமந்தனதெரிந்து
பண்ணுறுசொதமிழுட படுகம்பாடி.
மண்ணுறுமாந்தாக்கு உருகுவரைத்தனவுஞ்
செவிப்புலங்கதுவத தெளிந்தொழிந்தன்னயான -அதன
லிருடிகளாகிய வீங்கிவிரிஞவா
திருவடிநானகுஞ் சிரத்தினமேலனவே.

(௨௨)

மதங்கியார்-விருத்தம்.

சிரத்திலேகரங்குவித்து முடபத்துமுககோடி தேவரெல்லா
ம, வீரத்திலேதெண்டனிடு மமபலவாதெனபுலியூ மதங்கியா
ந், முரத்திலேகோடிமுரணடுகதுபிலே கோடிமுரணடென்னுயி
ரைவாடடுங், கரத்திலேவாளீரண்டு முகத்திலே யோரிரண்டு
கணைகடானே.

(௨௩)

வஞ்சிவிருத்தம்.

தானவரையாள்கனக சடையாமா
தானவரையோர்முழவு தனையோராப்
தானவரையார்களிவி தவறாரீ
தானவரையாணைகொள றவறுமே.

(௨௪)

விநீதம்.

தவபுரத்தையிழைதுகொடு நரகில்வீழுவர் சாலகடங்கடரா
வா தருவராவ, ரவபுரத்திலம்பரத்தை யடைவா திலலை யம்பலத்
திறறிருநடத்தை யறியாதோர்கள, பவபுரத்தையகலவரநதபபுர
த்தைபாளவா பரம்புரத் தணிவர்க்கி படைததுவாழ்வா, சிவபு
ரத்திலவீற்றிருப்ப ரெமமையாளச சிதம்பரத்திற றிருநடத்தை
தெளிசித்தோமே. (271)

தவபுரத்தையிழைதுகொடு நரகில்வீழுவர் சாலகடங்கடரா
வா தருவராவ, ரவபுரத்திலம்பரத்தை யடைவா திலலை யம்பலத்
திறறிருநடத்தை யறியாதோர்கள, பவபுரத்தையகலவரநதபபுர
த்தைபாளவா பரம்புரத் தணிவர்க்கி படைததுவாழ்வா, சிவபு
ரத்திலவீற்றிருப்ப ரெமமையாளச சிதம்பரத்திற றிருநடத்தை
தெளிசித்தோமே. (271)

வெண்பா

தருத்தாவுபூருசோலைச் சங்கராநிலை
நிருததா வருகாநென நெஞ்+ம-
மேவம்பழுத்தவிடைவெளிநிலலாவய்
பாவம்பழுத்த பழம் (272)

கட்டளைக்கலிததுறை

பழுத்ததுச்செத்தாலும் பிறநதுசெத்தாலுமிப பாழுடலங்
கொழுத்ததுச்செத்தாலுமெலிநதுசெத்தாலுங்கொலைப்படினும்
புழுத்ததுச்செத்தாலும் புதைத்தாலுங்காலிற புரியைக்கட்டி
விடுகக் கசுசெத்தாலுஞ்சித்தம்பரத்தேசென்றிறத்தனன்றே (273)

விநீதம்.

நனநெனமகிழைதொரு சிதம்பரநடம்புரிய நம்பாபரனார்
ருனநெனவுபாநதவா விரும்பியபெருமபதி குடந்தைகடலார்

தில்லைக்கலம்பகம்.

தென்குடிவலஞ்சுழி புறம்பியமெறுமபி மலையுயர்
ரன்பிலபுறவம்பழனம் வஞ்சிகளமிஞ்சிக்குடி யம்பல்ககேர.

மடக்குவிருத்த

அம்புலிக்கொரு கட்டம்புரிந்தவ
ரம்புலிக்கொரு கட்டம்புரிந்திலா
ராழியுஞ்சங்கு மாணக்களித்தவ
ராழியுஞ்சங்கு மாணக்களித்திலா
வம்புலாவுமிதழி யைவேட்டவா
வந்துசெய்ய விழியைவேட்டிலா
மாணையுங்கைப்பிடி தேருட்டினா
மாணையுங்கைப்பிடித் தொட்டிலா
பம்புவேலைவிட மிடறாகினா
பாவையாசை விடமிடறாகிலா
பாவைகோபமுஞ் சோபமுத்தீர்த்தவர்
பாவைகோபமுஞ் சோபமுத்தீர்ச்சிலா
செம்பொனமாளிகை யட்டலக்கத்தனா
தின்முடிவகளை யம்பல தேற்றினா
தில்லையம்பதி வாழநடராசனா
திருவுளச்செயனன முயிருந்ததே.

(கீ0)

விருத்தம் - களி

இரும்பெண்ணெவிரும்பாசா ரொவருளாகட்குடிமாற
தானவேதன, வரும்பெண்ணையகனாபினனெனனா
ன முருகதனமாலுமான, சுருமடண்ணுமதுமட
தோடுமபூமடலுஞ் சுமகதுதோன்றிக, கருமபெண்ணை
லுடனிருந்தான் கனகசபைக் கடவுடானே

(கக)

கழிநெடில் விருத்தம்

கடல்விடநுகாத காசினிலிங்கங் காஞ்சிமாநகருறையிலிங்கங்
காவிரிவடபால வருதிருவானைக் காவின்லபு லிங்கமதாம்
வடதிசையணனாமலைநிலிலிங்கமவனநியின் வடிவுகாளத்தி
வாயுலிங்கமநாரு சிதம்பரலிங்க மாசிலாகாய லிங்கமதாங்
குடதிசையதனின் மருவுகுறறலங் கோத்துசிதநிரசபையாங்
குறறமிலகுணகின் பழையனார் மனறவருந் நவரதனமன
மென்பா, ரடலவிடைப்பாக செல்லையமபதியிலம்பலநதாமபிர
சபையா, மாலவாயமதுரை வெள்ளியமபலமா மணிதிலலை
செம்பொனமபலமே (௩௨)

குறாடிவஞ்சித்துறை

அம்பலவாதாளே, நம்பாபத்தாளே
தம்பமென்றாளே, வம்பாமதவேளே. (௩௩)

வேண்பா.

வேலை யிதிதுருடபாய வெம்பினே னம்பலவா
மாலே பெண்கருடவ மாட்டாயேற—சோலைநிற
போதந் ததுமபியே புன்கணீர் போலெனது
போந் ததுமபியே போம

கட்டளைக்கலித்துறை.

போதத்தைவிட்டவாக காளாவேளவி புரித்தககல
வேதத்தைவிட்டவா வேநநாயிருப்பா லிலவேளிருந்து
மாதத்தைவிட்டவ ரம்பலவாணா மலாககமலப
பாதத்தைவிட்டவ ருளுத்திரிவா பலிகழுழநே. (௩௪)

தில்லைக்கலம்பகம்.

வேளையிடுநதகம்

பலியூருநகன் மனத்தா பழிநாணொரனசெய்கேனபரவாய்வாழி
பலியூராகழிக்கானறபுலம்பொடுமறநதனையோபுணர்வாழி [ழி
பலியூர்தியுடன்செனறாடுநதினடோவழிசிறையேலகடலேவா
வலியூருமலாககனைக கெனனூய்ரிலகதழபுரிநதிடேலவாரீவாழி

இடைச்சியார் விருந்தம்.

வானிச்சியாரவணநரு மமபலவாடுகெனபலியூர மணவந்தகக்க
கோனிச்சியாரதயிபாலவிலகடறிவிற்றுவருநருரலைக்கேட்டா
நேனிச்சியாகருமபுதனை யிச்சியாரிவரைத தெரித்தோக
ளேனிச்சியாரமதவேளிர்நதியைக்கண்டாலுமவரிச்சியாரே, (ந. 6)

கலிவிருந்தம்

இச்சையடியாபரவு மேமசபைவாணர்
பொறசடிலாநீலமணி கண்டாபுலியூரா
பசசையொருபாதியுடல பாலவடிவமாணர்
செச்சைமலரேயினைய சேவடிகளாரே.

கார்காலம் விருந்தம்.

சேவணியுமணியோசைக கிடையநின்றவழி தூங்கத துல
லைமன்றிற், கோவணியுங் கொன்றையெனப்பசலையெழுவனபா
மனங்குறியாக்காலம், பூவணிகவேளாளபுவியரசாகொடுங்கோ
ன்மை பொறுத்தாற்போல, வாவணியுமபுரட்டாசி மாதமுநான
றனி யிருந்திககாறறிலேனே. (ந. 6)

விருந்தம்.

ஆறறிவிடும்பொருள் குளத்திலழைப்பித்த திருக்கதையுமாரு
ராககுச், ஓற்றவயற்புகலூரிற் செங்கலைப்பொனனுகியதநதி
ருகதச்சொன்னார், நேற்றிரவினெனப்புகழ்கதாரினறறிகதேன்

பொருடேட நினைந்ததெல்லாம், போற்றுதிருவம்பலவர் பொறு
பபரெனைபுகழந்ததெல்லாம் பொய்மெய்தானெ. (சு0)

விருந்தம்.

பொய்ப்பசிக்குண டுரநதுமலம் புலியூரசெஞ்சடைமேற
பொலிநதுவாழும், மெய்ப்பசியிலிழப்பதீந நெடுமூச்சவிடுவது
போல வாடைவீச, மெய்ப்பசியுமருதுயிலுநதவிரந்துபெருந
வம்புரியும் விசதாபோல, வைப்பசியுங்காத்திகையும் பிரிந்திருந
துமொருவகைகா னுற்றினேனே (சுக)

விருந்தம்.

ஆற்றநீர்மலையிலவிழு மருவிநீர்ப்புரு சுனைநீரசமுங்குவ
லாற்றநீர்குளத்தநீ ருத்தினீர்மேகத்தி லுள்ளனனீர்
வேற்றுநீர்விரிசடையோனகங்கநீரித்தனைக்குமேலாககண்டா
காற்றுநீருரிவையரம் பலத்தாடுமையாசிவ கங்கைநீரே. (சு2)

விருந்தம்.

நீர்கழிக்குஞ்சடைமுடியா சம்பலவாதெனபுலியூர் நியமவீதி,
தோகழிகுருதிருநாளுமறந்தார்தாரு சென்றிருக்குநதிசையுங்கா
ணேன, கூாகழிகும வாளினுகுமிலக்காந புண்ணுற்றிககொ
ளவார்போல, மாகழிகுருதைக்கு மிருதாற்றினேனமுன்பளி
யைமாற்றினேனே. (சு3)

மஃனபா.

மாற்றா யிதழியநதார் வாங்குவநது வஞ்சிதய
ராற்றா யுனைவளர்த்த வாயிழையைத்—தேற்றாயே
லஞ்சுகமே யஞ்சினு னம்பலவ ரைப்பிரிந்தா
லஞ்சுகமேயஞ்சினுளாம்.

திலலைக்கலமபகம்.

கட்டளைக்கலிந்துறை.

அஞ்சுத்தனையு மயிலோனையுமபெற்ற வமபலரி
வஞ்சுத்தனையு மனத்திலெண்ணாதவா ஸூலபிரம
னெஞ்சுத்தனையு மறைநூலினருணுக கிணையென்னவே
கஞ்சுத்தனையுந திருமாலையுஞ்சொலவாகா சினிககே. (௧௫)

விருத்தம்

காசிகுஞ்சேதுவிற்குந் தலைவாதிருவம்பலவா கமலபாதம
பூசிகுமடியவரைத்தெரிசிகுமெனைமதனனபோரவல்லா
வூசிகுநிகரானவைவ கணைக்குநதென்றலுகமுறுவாடைக்கு
மாசிக்குமபங்குனிகு முனபுவுருமபின்பனிகுவுருநதிலேனே.

வேற்றேலவேண்டுறை.

வருகடலில விடமுண்டா மன்னியதெனபுலியூரிந், குருகடரு
நெடுவகொல்லிக் குன்றநா டெடயீ, முருகடருமலாக காதனா
வெறபிலே மலருகினறமுறைமையினறி, பொருகடவினமலாவ
தொரு புதுமையெனவிண்ணவிழிகள் பொத்தினீரே. (௧௬)

விருத்தம்.

பொத்திரைக்குங்கும்பாம்புவைத்திருக்குஞ்சடைமுடியர் பு
லியூரமாட்டி, னித்திரைக்குமிடமினறி விழித்திருக்கத தந்தவ
ரென னிலைமையோரா, ரித்திரைக்குமபடநாகமருநதிரைக்குமி
ளவேனிற கிடமாய்வநத, சித்திரைக்குமவைகாசி வசநதனுக்கு
மயானினியென செயகுவேனே. (௧௭)

விருத்தம்.

செய்யமேனி யாரையாமாலயன நேடுமம்பலத்தாடு மீச
னார், தய்யமாலவரைபுனமிருநதபைநதோகையாபிரிந்தேதி

ஞாக்கொலோ, கொய்யுமவாரதினைகங்ளியினங்களைகோகிலகத
ளேகேகயங்களை, மையலையானையினபிடியினங்களைமானினங
களைதேனினங்களை. (சுக)

விருத்தம்

தேனிகருமமழயவாகள வந்திகுமமபலவா திலலைநாட்டி
னானிகுமதனகணைகரு நரலைக்குமபலவா கணகைக்குமருசேன
கூனிகுருவகுமுதமல ரலர்மதிகுமுறாவேனிறகோடைநீவகா
வானிகுமுடனான வாடிக்குமுயிரநரிபப தருமைதானே (ரு௦)

விருத்தம்

அருமபுதானசிலவவயவ மலர்வடிவாகுங்
தருமபுதேனமொழி கமுகமுஞ்சங்கமுங் சுழததாம
விரும்புதெனபுலியூரா மாலவரையின மினனாகு
நிரமபுதோபடந் திரைகடல்குடித்த நிதமபம (ரு௧)

விருத்தம்.

நிதமபதமயிலேகொள் ளிடங்கடந்தோமினிச்சதறு நேரஞ்
சென்றாற, பதமபரவு மாயிரககான்மண்டபமுநதிரும்திலும் பசு
மபொற்றேருஞ், சூத மபெறுகானமண்டபமுஞ் சிவகங்கையுட
னகனக சபையுநதிலலைச, சிதமபரமுங்கோபுரமுநதிலலைமூவா
யிரவா தெருவுநதானே. (ரு௨)

கட்டளைக்கலித்துறை.

தெருவாரவாரங்கள் வண்டினமேசெவி கேட்டவுட
னுருகாதுவீழ்நதிலும் வண்டினமேபுலி யூரரன்பு
தருவாரெனமிக வண்டினமேயவா சந்தமு
மருவாவிடி லொரு நானுகமானது வண்டினமே. (ரு௩)

ஐயந்தேளிகல்-மருட்பா

2
விண்டறையாமரை வைகுலாடகண்டே
புரிமுறொதுகிவி பிரமாவள
புலிபூரணங்கவள மெய் னபர சங்குமொ

விருந்தம்

3
பொன்னுருதுண்டுகாரி ரீரககண்டோகங்கலகமபும
புனலைக்கண்டோ, வெநகாரக, சிதமுரு நகைக்கண்டோவம
புவி மானினததைக்கண்டோ, வனஞ்சிற நுமாலின நேருவரி
கூதுமருவககைதத வசககாரி, கனஞ்சபாற்புவிநு மமல
வாகரத்தினமான குருத்தாண். 5000 (11)

கொந்தியாபி-விருந்தம்

தாவிகது மதிசசலையா நமமாடுமிதமார்த்துத தலக
தெதிலலை, கோவிதாபுருவககை சேய்கருபபடிவகத கொற
றியாரே, மேவிதமதியிருக்க கருமபுயலையேனமதைத்தீர் மே
கந்தாலே, மாவிகதுவிதைத்திருமப மறைததாலினனமுருசில
நாளவாழலாமே. (11)

விருந்தம்.

வாமுமபுலியுருனுகாம வையமுழுதுமபரந்ததலா
லாமுமபுனலருதுசேரககை தாலைக்கை 5 முனலாமால
வீழுமபொழுதுங்கண்டுகதி விழ்க்கு மபொழுதுமாலயக்கள
சுழுமபொழுதுமறவேனயான ருசுமபொழுதுகதுதிபபேனே.

சந்தவிருந்தம்.

துதிககைவீசிய மறமதவாரண முரித்தபோவையா முனிவாக
டேவர்க, தெககவேவரு கனகசபாபதி யெனுமீசா

தில்லைக்கலம்பகம்.

திசசடாடவி மழவிடையாமுகி லெருககுமாலிகை யிதழியை
யேபனை, வரைபபுயாசலா வளாபுலியூவரு மயிலபோலவா
 சித்தமாமதிதழல்லவோபினையெனக்குரீரொருதுரையலவோ
 வினி, யுமககுநாஊரு பயலலவோதய விலையோதான்
 காதித்தமாமத னடுகணையேவிட முழுப்பிராணனுமறையுயி
 ராயுள, குறைப்பிராணனு மழியுதையோதலை விதிதானே. (1)

அநவல்

விதிவழிதவறிய ம்தியிலாவெனை
 'மெய்ததவம்புரியாப் பித்தனிவெனென்று
 மனபதையுலகத் தன்பாகணகைத்தன
 ராழியமபுவியி லனைவருமபழித்த
 வேழையென நிகழா தெனையுநதாங்குறுஞ்
 சூதமுமுல்லையு ம சோகமுநகுவளையு
 பீதுயர்கஞ்சமும் வெளிப்படமலர
 வெந்திறல்வாலிபைத் தநதைகொன்றதுபோ
 லொளித்துநின்றெயத வெண்ணிலைமாரனை
 'முழுத்திரைகொழிக்கு முத்தவெண்ணைகயான்
 மருவகுசூழ்கிடந்த கருவகடன்கைக்கு
 மலலமபெரும பணைவயலகுழ்
 தில்லையம்பலவர் தென்புலியூரே. (இரு)

அம்மானைமடக்கு - கலித்தாழிகை.

தென்புலியூரமபலவர் தில்லைச்சிதம்பரத்தே
 வெம்புலியொன்றெந்நாளு மேவுவகாணம்மானை
 'வெம்புலியொன்றெந்நாளு மேவுமேயாமாகி
 லம்பலத்தைவிட்டே யகலாதோவம்மானை
 பாட்டைவிட்டுவேங்கை யகலாமோவம்மானை. (ஊ)

விருத்தம்.

மாணுலாம்விழியுமையாள் கற்பலகைநீக்கி, — — —
பங்க, னூனெலாநடுகமடங் கற்பலகையுடையோனை யுருத்து
வென்றோன், காலிலேநடமாடுக கற்பலகையுடனடிக்குங் கடவு
டிலலைப், பாணிலாமதிசசடையான கற்பலகையெனபர்சங்கப்
பலகைதானே.

பாணியுடைய விருத்தம். ௭௭.

கற்பலகைதனிலிருநது கவியுரைத்தபுலவனார் கருணைத
னாற, பொறபலகைபெற்றீரே யாசலாவித்தனையும் பொறுததே
னகண்டி, ரெறபலகைபோற்பசியா வெககையாபாற்றாதுசென்
ரீரிகுமவந்திர, பற்பலகைதனிலேற்பீர் வீணனாராயிருந்திர பா
ணனாரே. (௬௨)

வேண்பா.

பாணை பறப்பொற் பலகையளித்ததில்லை
வாணனெனையாள வல்லானே—வீணனபோ
லக்கமலமுறறுமடிப் போதுதருமுள்ளக
கற்கமலமுறறுங் கடந்து. (௬௩)

கட்டளைக்கலித்துறை.

கடித்தானவிளங்கும் பறவையைவேட்டுவன கண்ணிவைத்துப்
பிடித்தாவெனவொரு காட்சியுண்டானது பேய்முலைப்பால்
குடித்தானமலாகொண் டருச்சித்தபோது குழகனசெய்ய
வடித்தாமரையில் விழித்தாமரைசென் றகப்பட்டதே.

விருத்தம்.

அகப்பட்டேனதிமோகவிலைப்பட்டேனன்பழைய வடி
யார்தம்மா, எனப்பட்டேனாயவர்க னுபபட்டை மெழைவது கா

கவி

திலலைக்கலம்பகம்.

ணமிலவேன், முகப்பட்டமதயாளை யுரியுடையாய்தஞ்சுமென
முறையிடாளாய், புகப்பட்டேன நென்புலியூரம்பலவாபொ
றியற்றேன் போற்றினேனே. (கரு)

வகுப்பு.

பொறியாடரவீனை யரைக்கசைத்தனை அருவாய் அகல்
புகையாடிகிரிபுர நகைத்தெரித்தனை 444 பட்டாள
புலவோராதமிழரு செவிக்குள்வைத்தனை புகைநிலை
புயமேலுமையிரு குயப்பொருப்பினை ஆடு
பெறவேநெறிதனை யெனக்களித்திலை புகைநிலை
பிறவாவகையெழு பிறப்பறுத்திலை புகைநிலை
பிரமாவெழுதிய வெழுத்தழித்திலை புகைநிலை
பெரியோரிணையடி தொழப்பணித்திலை புகைநிலை
யறனாவழியெனை நடத்திவைத்திலை அருவாய் அகல்
யடியாசனபநடு விருத்திவைத்திலை அருவாய் அகல்
யருளாரமுதினை யருத்திவைத்திலை அருவாய் அகல்
யடியேனமனதினி லுருக்கம்வைத்திலை அருவாய் அகல்
சிறைசாலையிலெனை யடைத்துவைத்தனை அருவாய் அகல்
செலதாநாயிலெனை யகப்படுத்தினை அருவாய் அகல்
சிவகாமியையொரு புறத்தில்தவைத்தனை அருவாய் அகல்
சிவனேச்சபையினி னடித்தசித்தனே. (கக)

விருத்தம். அருவாய் அகல்

கழிப்பார்தென் புலியூரி னம்பரிடம் பிரியாமெல் ஓர்வட்டம்
ஷைப்பாலை ஓறமருங்கு லாற்றியிருந்தது பாடல் ஓர்வட்டம்
கொழிப்பாதி யாயிரண்டு குடஞ்சுமந்து வடஞ்சுமந்து
முடிப்பாதி சுமந்துமொரு முருகையுஞ் சுமந்ததுவே. (கக)

அருவாய் அகல்

யுமடய; ஸாருஅன் + ஜாதம்.

தில்லைக்கலம்பகம்.

கக

பபாருங் திறம்-விருத்தம்.

முருகனைக்குத் தாராவேந்தன வினொதாவியவரை முதல்
விதனை, யருகனைக்குமபல வாககாட்டபட்ட மறக்குலமென
றறியான்போலும், பொருகனைக்குஞ்சிலைமாரன் புகனைக்கும
றவாகுலபபுவைவாடக, ணிருகனைக்குயிலக்காணனெனுகளொ
ரு கனைக்கிவனே வெதிரிதபானே. (சுஅ)

விருத்தம். அறமபபுருத்தம்.

நிலைதவெழுதிற்புத தொலையலனீக்குசிவகாமவல்லி
நிலையுததொல்லை, செல்லாரும் பொழிபுடைகுழ சிதம்பரமும்
தொல்லை திருமூலட்டானமொசிவகங்கைதொல்லை, சல்லாபந்
தருமகுடா கமமுதொல்லை தலபுராணமுத தொல்லை சபை
யுததொல்லை, சொல்லாருநானமறையுந் தொல்லைதிலலைச் சோ
திநடமாடுவதுத தொல்லைதானே. (சுக)

விருத்தம் - ஊகல. அம்பபபபபமா

தொல்லைமறையம்பலவ ருசலாடச், துடயம்.

சார்முனிவர் மலரயனமா ரொழுதுபோற்றக்

குல்லைமகிழ்சண்பகமா தவிமந்தாரை

கொன்றைமலாசொரிந்தடியா குணங்கன்பாட வியம்.
மூல்லைமுகை நகையரும்பப் பசும்பொன்னேனு

முகமதியின் முத்தரும்ப வரம்பைமாதா

திலலைவனம் புகழவினி தாடருசல்

சிவகாம சுந்தரியா தாடருசல்.

(எ0)

வேண்பா.

ஆழிய வெண்பையோ டந்தரத்தின் மேற்கொழுந்தா

யோடிய செக்காவா னெக்குமே—நீடியகோ

பங்கக்குழையான் படைமழுவான் நென்புலியூர்
சங்கக்குழையான் சடை. (எக)

குறம் - விருத்தம்.

சடைமுடிக்குமம்பலவர் வந்தனைவரென்றகுறி தப்டாதம்
மே, கொடைமுடிகுமபடிசொன்னுல குறத்தியலையானுமொ
ருசுததிகண்டாய், கடைதுடிக்கும்விழியிரண்டுமிடந் துடிகுரு
துடிகுமிடக் காமுநதோளும், துடிதுடிகுமிடபுருவநதனந
துடிகுருதுடிகுமிடத தொடையுந்தானே. (எஉ)

விருத்தம்,

தொடையாடச சிறுசதங்கை துதைநதாடசசிவணங்கடு
ணங்கையாட, வுடைவாளிற பசுகருநதிக குழம்பாடசசிறுத்
தொண்ட ருவகையாட, நடையாடுபசுகருழவித தசைவிரும்பி
னாபுலியூர் நமபாபாரி, னிடையாடுபுலிகுருளாக் கெப்படிபாற
கடலாட்டவெண்ணினாரே. (எங)

தாழ்சை.

1) எண்ணினுக்கு ளடங்கிடாதவா தில்லையம்பல வாணனு ..

ரிவரளித்திடு மதனமோகன பிவண்மனததி லடங்குமோ
விண்ணினுக்கு ளடங்கிடாது விரிததெழுந்திடு வெண்ணிலா

விரகினுக்கு ளடங்கிடாது விசைத்தெழுந்திடு காமநோய்
ரண்ணினுக்கு ளடங்கிடாது வசந்தகால வசந்தனும்

வாசகத்தி ளடங்கிடாது மடந்தைபட்ட வருத்தமும்
கண்ணினுக்கு ளடங்கிடாதிவள் கண்ணிலேவிழு கண்ணினீர்

1) சினிக்கு ளடங்கிடாதிவள் காதல்கொண்ட விலாசமே. (1)

திவலைக்கலமபகம்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

மேலண்டாபோற்றும் புலியூராபாம்பின் விடததையஞ்சி
மாலஞ்செழுததந திருநீலகண்டா மணியும்பொற்றா
நீலநதருமணி சின்னப்படாம னிறுத்தநிலாப
பாலும்பசுநதழை யுகைவிடாது பரிந்தனனே.

சித்து - விருத்தம்.

பரிசித்துறையலாகொண்டருச்சித துமம்பலவாபததை
நன்றாயத,தெரிசிததுநேசமுடனபூசிததாதிநினைநசித்தரப்பா,
வருசிததா தமைக்கண்டால வஞ்சி+தூயமபேசி வழிவிடாம,
லொருசித்தாககமுதளிததா லொனபதினாயிரம்பசுமபொன்னு
தவலாமே. (எசு)

இன்னிசை-வெண்பா.

உதயமே ருப்பொருப்போ டொப்பர் சபைவாணர்
துதயவே நீறணிவாய் தூய்திருப்பா
கதையைமீ தேயெழுதிக கட்டிவைத தாலென்
னிதயமே சமபநத ரோடு

சப்பிரதம் - ஆசிரியவிருத்தம்.

ஏழியும்புலவனும் போலவே யுமைதனை யின்னமும் பேசு
விப்பே - னிவுளிதனை நரியாங்கி நரியையும் பரிபாகி யிருநிரசா
லம்பண்ணுவேன், வாடியுடலவோவொழுக மதுரையிற்பிட்டுக்
குமண்சுமந்தையா முன்னாள் - வைகையையடைத்த பழிகடலை
யுமடைத்திடுவன மண்ணுலகிலிதவித்தையோ, பாடியும்பாவி
யுந்தேடாமனமாயனும் பத்மாசனக்கடவுளும்-பனரியும்பறவை
யுந் தானுமுண்டகப் பாதமுஞ்சடைமகுடமும், தேடியுங்கா

ஞை திருவுருவைமார்கழித்திருமஞ்சனத்தில யாகருந் - தெரி
சிககவுமபண்ணி யனவரத நடனமுஞ் சேவிககவும் புரிவனே.

விருத்தம்.

புரி தூலபுனைவார திருநீறணிவார் புலியூரா
பரிபூரணராய மடவாருய்ரே டலிதோவா
ஹ்ரீகீறிடவே நகுவாரபகுவா யெருதேறி
வருதாபுரமா னசையாலபலகால வருவாரோ. (எக)

மேகவிநூது - விருத்தம்.

வருடிகுமழைமுனிலகா னெனதாசைக்கடல்சுவற்றமன்று
ளாடுவ, ருரிசிறகுநீ மொழிந்தா லாஹ்பெறலாமெமகருங் கொ
ண்டலகாளோ, ரிருடிகுமபதமுசலிக்குமிடைநடுவே நடனமி
டு மிருபாதங்க, டெரிசிககலாமுமகருஞ் சேவிககலாமபுலியூச
சிவனைததானே (அ0)

வஞ்சிப்பா.

சிவகவகையுந் திருமதிலு - மணிமனறமு மதிமுகமும
பவளவாயும படாசடையுந் - தவளநீறுந் தமருகமுஞ்
சிவந்தகாலுந் கருமிடறம் - பசுந்ததாரும் பனிமதியும்
புண்டரமொடு புலியதனும் - குண்டலமொடு குரைகழலும்
கண்டவன - புனபிறப்பகற்றினே புரிதா
வெனபிறப்பறயா னென றுகாண்பதுவே. (அக)

சந்தவிருத்தம்

வேதபுராண சபாபதியாகிய வேதாளர்
தூதுகிமாஸையா தாமனையாகிய தார்தாரார
மாதாபுராடயில் கேசயமாஸுகில் வாழ்ப்புவை
யோதிமமாயிவை பேரவதுயீள்வது மோயாவே. (அஉ)

தாழ்சை.

ஓயவிதண்டையிலலைதிலலை யமபலததுளாடுவா
 ரொருவரனபிலாமைகொண்டொருததரோவிதண்டைமுன்
 போயவிதண்டையிட்டுமிளவ ரனனைமராகடோழிமார
 புலவிதண்டையிட்டுநிற்பா புளளெலாமவிதண்டைகாண
 வேயவிதண்டையுறவினோகள் வெருவிதண்டைகண்ணிலா
 வெண்ணிலாவிதண்டையூ வீதண்டைமறறமின்னனா
 வாயவிதண்டைநீலிபெற்ற தாயவிதண்டையிவையலால
 வாரியேழுமேவிதண்டை மாரவேளவிதண்டையே (அ௩)

வேண்பா.

தண்ணா பொழிற்றிலலைச சங்கரனா சோபிழைத்தாற
 கண்ணா யிருந்து கலந்தாலு - மெண்ணாகொல
 வேர லுமிழத்தழல வேளவியன்ற கையுடம்பு
 மூர லுமிழத்தசுடா முனறு. (அ௪)

தழைகட்டின்கிலித்துறை

மூதநதமாநிலலை யமபலககூத்தா முனிவாவிண்ணோ
 போதநதமாநதா புகழ்புலியூரா பொருப்பிறைவா
 மாதநதமாநதன பாரததிலையொற்றி வாழ்நதனளகா
 ணீதநதமாநதழை யாவியன்றோவெகக ணேரிழைக்கே. (அ௫)

விருத்தம்.

நேராடல்புரிபரமா புலியூரசசுற்றயபலவா நிமலநாடடில
 வாராகௌபமுலை உடமாடவிளையாடு மடவாராகண்கன
 போராடுமெதிராடுமுநவாரும்வரிக்கயலைப்போந்துசாடுக்
 தாராடுமிளைனோரைச் சண்டையிடுமணிக்குழையைச்சுருவுநத

தில்லைக்கலம்பகம்.

பிச்சியார் - விருத்தம்.

சுருவிச்சீராட்டுமொரு டஞ்சவன்னக்கிரியேந்தித் தவத்
தோர்காணத், தெருவிச்சீராயணிந்த கஞ்சுளியுந்திருநீறுந தெரி
சித்தோணாப், பொருவிச்சீர்பேராசை பூண்பிசசீர் சண்டையிடு
பூசலெலலாம, வருவிச்சீராமடலேற வைப்பிசசீர்சிவன்புலியூர்
அரும்பிசசீரோ. (அஎ)

இன்னிசைச்சிந்தியல்வெண்பர.

சுரணகண்ட திருநீலகண்டாபரி
பூரணகண்ட புலியூர்தொழுதெழுவா
ராரணகண்டாரவா.

விருத்தம்.

அண்டர்காணநெரு சககவனரூயிலை யத்தனேயிலை யககவ
ன்றூயிலை, புண்டரீகபுரநடந்தேறிலாய பொன்னினவாயிற படி
நடந்தேறிலாய, மிண்டனாகவுக காலகழிந்ததேமிகவிரகதுண
டு காலகழிந்ததே, தெண்டனாக வரககிடகதிலையே செம்
பொனம்பல வாககிடகதிலையே. (அக)

இடையினச்சிந்தவிருத்தம்.

திலையர நெலலைதிரு நெலலைதிரு முலலை
நல்லமொடு விலலைவன நெலவிவன நலலூர்
மலலைநகா கொல்லமொடு விலலிபுரம் வலலம்
குல்லைவன நல்லநகா கொல்லமலையாமே. (க0)

கட்டளைக்கலித்துறை

ஆயுந்தனயரும் பெண்டருமாயலைத் தேனடவிப்
பேயுந்தனயரும் பெண்டருமாயிறு பேதமுண்டோ

நாயுந்தலைமுறை யேழான துநட ராஜவின்ன
மோயும்படிகிலையோ வையனெயென னுயிரினுக்கே. (௧௧)

அநவல்.

உயிர்த்தனளாமோ வுறவினரொலிப்பச்
செயிர்த்தனளசெவிலி தேயததசிறுபறை
யஞ்சுககிளவிக கையவியப்பி
வெஞ்சினகூளியை விலக்குனரொருசாரா
நீததிலககுதமபை நீரெழிவநத
கைததலககதுவாது கனறிழுவதெனவே - யதனால
காரியொடுகழறவுங் களியளியடபவு
நாரியொடுநவிலவு நா வெழுந்திலனே. (௧௨)

கழிநெடில் - வண்ணவிருத்தி

கல்லுங்குழையும் படிநின்றடருங் கருதாரைக
புல்லுமபுரமுன பொடிகண்டவாதென புலியூரில்
விலலுங்கழிலும புயலுங்கொடுவென றிளஞோரைக
கொல்லுமபடியென னெதிரின்னதுமின கொடிமானே / (௧௩)

கழிநெடில்விருத்தி.

மாழைமாமயிலபோன் மாழைநோவிழியாண மாழைசோவ
னமுலைவெதுமபா-மாலைமாமதியான் மாலையேநிகரவாணமாலை
யேதவிர்த்தருள்புரிவாய், சூழாமாலிகையாலசூழாமாதா
மூமாறொன்றையுமுணராள-சூதுவாதறியாள் சூதமேனியினா
சூதுநோமுலையினமீதணவாய், வேழமாமலையே வேழவீரூரியா
யவேழமாமதனைவென்றவனே - வேலையாரமுதே வேலைநோவி
ழியாவேலையேதவிரவாழவருள்வா, யாழிமால்கடலேயாழிமா

ல்பரவு மாழிசேர்விரலுமைகணவா - வம்பலத்தமுதேயம்பலத்
தட்டுஞ் சூம்பலததமராசேகரனே (கூசு)

வேண்பா.

கரத்தாறொழுதிடினுங் கண்டிறைஞ்சினுலு
சிரத்தாலணககஞ் செயிலு—முனாத்திடினுங்
தில்லைககப்பானின்று சேவித்தாலுஞ்சனன
மெலலைககப்பா நிறகுமே (கூடு)

விருத்தம்.

எலலைக்கோபுரநான்றாகுகொடிமுழங்கநிதிவழங்குமிறைவீனொ
ங்க, மூலலைக்கோவிந்தா தொழு மம்பலவாதிருநாடா செம்பொ
னவேண்டேங், கொலலைக்கோமழவிடையின் கொழுததுமடம
ணிமாரபிற் குளித்ததபின்பு, மூலலைக்கோவினமடநதைமுலையா
ளேக்கோடினெ முழங்குநதானே. (கூசு)

ட்டலைக்கலித்துறை

தானவிலங்கைத் தழைக்கொண்டெயதேனென்பா கானவரங்
கானவிலங்கை யழித்தவற்போனிறப் ராதலினு
லீனவிலங்கை விடுத்தாள்பவா தில்லை யீசாவெறபி
வானவிலங்கை வளைத்தெயருவாரிநத மன்னவனே.

கலிவிருத்தம்.

மன்னொவென் பிறப்பறுக்க வல்லவருண் டெனிலடியே
னென்னுலெம் பிறப்பறுக்கக் கடவேனகா னெம்பெருமா
னுன்னலும பிறப்பறுத்தற் கரிதெனிலொண புலையூரா
பின்னானமற் றனவோருவகொடிககானம் பிடிப்போரோ. (கூசு)

விருத்தம்.

போருவானவா சூழநத்சிறதம்பலம் புலிபதஞ்சலி போற்று
சிற்தம்பலம், பாருளோகன் பரவுசிற்தம்பலம் பரமனாடகமாடு
சிறதம்பல, மேருலாவுசிற தம்பலஞ்செமடொன லெழுதிமேய
நத்சிற தம்பலமெம்பிரான, சீருலாமூறை பாடுசிறதம்பலன் செ
மபொனம்பலந தில்லைச்சிறதம்பலம்.

உயிர்வருங்கமோனை - அகவல்

அம்பலகூடத்தன ஆரூமாநகவன
இடைமருதிசன ராககோயமலையினன
உறையூரெநதை ஊறனமாநகரினன
எறுமபிமாமலையினன ஏடகததுறைவோன
ஐயாறமாநத வமராகனடெருமான்
ஒறறியூரினையோன ஒமாமபுலியூச்
சிறதம்பலவன சோபரவுதுமே.

(௧௦௦)

திருச்சிறதம்பலம்.

தி ல லை க் க ல ம ப க ம்

முதநிறறு.

வி ள ம் ப ர ம்.

இதனால் சகலமானவர்களுக்கும் தெரிவிப்ப தெ
ன்னவென்றால் இதனடியிற் குறித்த புத்தகங்களை இத
னடியிற் கையொப்பமிட்ட எனரிடத்திலும் சென்னை
பெத்துநாயககனபேட்டை கோவிரதப்பநாயக்கன் வீதி
110-வது நெம்பா வீட்டிலிருக்கும் சி. அ இரத்நசபா
பதிமுதலியா ரிடத்திலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

தபாற்கூலி பிரத்தியேகம்.

ரூ. அ. ப.

வீரநாராயணர்விஜயம் (திசு)	...	1	0	0
ஷே (தின)	...	0	8	0
ஈட்டியெழுபது உரையுடன் (திசு)	...	0	2	0
ஷே (தின)	...	0	1	3
செங்குந்தர்மரபுவிளக்கம்	...	0	0	6

செங்குந்தர்பிள்ளை த்தமிழ், சினனகட	}	...	0	2	0
டியம, பெரியகடடியம, ஊசலமுத					
வியன					
செங்குந்தர்மலை, செங்குந்தாதசாங்கம.			0	0	9
சேனை ததலைவா மரபுவிளக்கசூருவளி	...		0	1	0
செங்குந்தர்திருக்கைவழக்கம்	..		0	0	9
செங்குந்தர்சங்கபட்டயம்	.		0	1	0
திருவொற்றியூர் செங்குந்தவினாயகாமலை			0	0	3
ஆத்தி சூழபதவுரை	...		0	0	6
கொணறையேந்தனபதவுரை	...		0	0	9
வெற்றிவேறையபதவுரை	...		0	1	0
வாக்குண்டாம பதவுரை	...		0	1	3
நலவழிபதவுரை	..		0	1	6
நன்னெறிபதவுரை	..		0	1	6
நால்வர்காணமணிமலை	.		0	0	9
சோணைசலமலை	.		0	1	0
குமரேசசதகம்	.		0	2	0
அறப்பளிக்ரகசதகம்	...		0	2	0
மணவாளநாராயணசதகம்	...		0	2	0
தண்டலையார்சதகம்	...		0	2	0
அறபுத்தேவாரத்திரட்டு	.		0	3	0
ஒளவையாசரித்திரம்	...		0	2	0
பிரமோத்தரகாண்டம்	...		1	0	0

பத்துக்கு க-கமிஷன் கொடுக்கப்படும்.

வினி யாசிடபடும் புத்தகங்களுவன

காஞ்சிகச்சேபசாமாலை

செ. யந்தாதி

சுயாபுலா

திருச்செந்தூர் வினோததமிழ்

விவரம்,

P C MURUGESA MUDELIAH

Secretary A. M. P. S.

Reading Room & Library,

Conjeevaram.

பி - செ. முருகேசமுதலியார்.

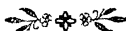
செகரிடெரி

ஆரியமதபிரவாததகசபை

ரீடிங் ரூம் & லைப்ரரி

காஞ்சிபுரம்.

இரட்டைப்புலவர்கள்
அருளிச்செய்த
திருத்தில்வஸகங்கலம்பகம்.

பிரமநகர - ம-நா-நா-ஸ்ரீ
சேங்கல்வராயமுதலியார் துமாரநம்
காஞ்சிபுரம் மகாவிதவான
ஸ்ரீமத்-கந்தசாமிமுதலியாரவர்கள்
மாணக்கருமாகிய
ம-நா நா-ஸ்ரீ
முருகேசமுதலியாரவர்களால

சென்னை .

இந்து தீயலாஜிகல் அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1897,

இதன்விலை அனா ௨-௪

இந் நூலாசிரியாச்சரித்திரச்சுருக்கம்.

அருந்தமிழ்மாதக கிருந்தலீத தானமாகிய தென்னாட்டி
 லே ஆமிலந்தூற எனனும் க்ஷேத்திரத்திலே முற்றவ
 முதிராச்சியாற நெயவீகடமைந்த மூதுணாபுலவாகளிருவா, எங்
 கும புகழ்பெற்ற செங்குந்தமரபின்கண சிவன்டிமறவாச செ
 லவாகளாயிருந்த அரபுத்தா சிவசுரணா எனனும் இருவாக்கும்
 அருமபுதலவாகளா யவநரித்து வளாந்தனா இவவிருபலவா
 உறவினமுறைமையில் அததை மகனாகவும் அம்மான மகனாக
 வும் அமைந்தார்கள ஆயின் இவர்களுள் ஒருவா முடமாகவும்
 ஒருவா குருடாகவுயிருந்ததையின் இவர்களுக்குள்ள ஒற்றுமை
 யால் குருடரா யுள்ளவாமேல முடமாயுள்ளவா ஏறிக்கொண்டு
 ணரில் உலாவியருவா அதனாலவர்களுக்கு ஐந்தின்பமுதலாக
 இரட்டையரெனனு நாமமே வழங்கலாயது அவவிளம்பருவத்
 திலேயே இவவிருவரின இருமுதுகுரவாகனும் சிவபிரானறிரு
 வடிநீழலடைந்தமையின், அவர்களுக்கூத தாங்களியற்றவேண்
 டிய கடனகளைமுடித்து, அதுமுதல சிவதலயாதநிறைசெய்வா
 னெண்ணி, அப்பெருமான் அருளால் அருளவாங்கடைந்து, பிர
 தமத்திற பூலோககைலாயமெனவும் கோயிலெனவும் புகழ்பெ
 ற்றுவிளங்கும் புண்டரீகபுரமென்னும் சிதம்பரக்ஷேத்திரத்தை
 யடைந்து, சபாநாதரைத் துதிப்பதற்காகத் தொடங்கிப் பலபா
 வினங்களமைந்ததாய அம்மாளை புயவகுப்பு மதங்கம் காலம்
 சம்பிரதம் கார தவம் குறம் மறம்பாண்களி சித்து இறங்கலகை
 க்களை துது வண்டு தழை ஊசல் எனனும் பதினெட்டுமுடபுக

களுமியைந்த கலமபகமெனனும் இப்பிரபந்தத்தைப்பாடி யரங்
கேற்றி யருளபெற்றார்கள். அதன்பின் மற்றொருநாள சபாநாத
ரைத தரிசிக்கவேண்டிக் கோயிலுட்செல்லுகையில், ஒருவன்
மிகவாடம்பரத்தோடு தமக்கெதிரில்வர, அவனைப் புகழ்ந்து
பாடினார்கள். அவன் கலவியறிவில்லாதவனாகையால் இவாக
னைச் சமமானியாது இறுமாந்திருப்ப, அதுகண்டமுடவா-

“மூடர்முன்னேபாடனமொழிந்தாலறிவரோ
வாடுடுத்தெனபுலியூரம்பலவா ”

என்றாரைத்தனா அதுகேட்டுணர்ந்த குருடா-

“ஆடகப்பொற - செந்திருவைப்போலணங்கைச்சிங்காரித
னந்தகனேநாயகனானால் ” [தென்னைய

என மறந்தையுமுரைக்க, இவையெல்லாங்கேட்டு அவனருகி
லிருந்தவோரறிஞன் அவனு டகிப்புலவாகளபெருமையைக்கூறிப்
பரிசிலதரச்செய்ய, அதுபெற்றவிவாசுள் பின்னரங்குறின்று நீங்
கித் திருவாமாந்தீதூர் எனனும் சேந்திரத்தையடைந்து அங்
கெழுந்தருளிய அழகியநாதரைத்துதித்துக் கலமபகம்பாடியரங்
கேற்றுவதானார்கள் அக்காலப் பிரபந்தத்துள்ள ஓர் பாடலிற
பயபையாற்றிற்கு மேற்கரையிலுள்ள கோயிலென்றுகூறியிருப்
பதை அச்சபையிலுள்ளோர்கள் கேட்டு நகைத்து, இப்பயபை
யாறு மேற்கே யோடியிருப்பதை இவ்விருவருள் கண்ணிலலா
காணாவிடினும் கண்ணுளாரேனுங் காணவில்லையா? என்று பரி
கசித்தார்கள். அஃதுணர்ந்த புலவாகளிருவரும் நமதுவாக்கில
விளக்கவித்தருளிய திருவருட்செயலை யுணர்ந்தபிறகே இப்பிர
பந்தத்தை யரங்கேற்றி முடிப்போமென வெழுத்துபொனார்கள்.
அன்றிரவு சிவபிரான் திருவருளால் சத்தமேகங்களும ஆரவாரி
தது அதிவிருஷ்டியாய்ப் பொழிந்தமையின், அந்நதி முன்

னேடியிருந்த வழியைத்தெடுத்துத் தெனறிசையாயோடி வட
திசையாயத் திரும்பும்படி செய்தது. சூரியோதய மாவதற்கு
முன இவ்வாறாயினமையின் அனறுமுதல இப்புலவாகளரு
ளிய “மேற்கரைக்கோயில்” எனபதே மெய்யாய்விட்டது.
அதுகண்ட அததலத்தாரும் ஏனையரும் அதிசயமும் அச்சமு
முடையவர்களாகி, இப்புலவாகளைவணங்கி யாககளியற்றிய அப
ராதத்தை மனனித்தருளவீர்களாகவென்று வேண்டினார்கள்.
உடனே திருவுளமிரங்கினவர்களாய் இவ்விருவரும் முன்னாலில்
நிறுத்திய பாடலைத்தொடங்கி வாசித்து அரங்கேற்றி முடித்துச்
சிவபிரான அருளபெற்று அங்குநிறுத்தி நீங்கி, “தெண்ணீர்
வயற்றொண்டை நன்னாடி சான்றோருடைத்து” என ஒளவை
பபிராட்டியாராஅமுதவாக்காற பாடலபெற்றுள்ள அருந்தமிழ்
நாடாகிய தொண்டைநாட்டை யடைவானெண்ணிலருகையில்
இடையிலுள்ள திருவாங்கூர் எனனும கேந்திரத்தைக்கிட
டினார்கள். அக்காலிருவாக்கும் பசினோய்வருத்தலால் அததலப
பெருமானைக்கூறித்து முடவா-

“தேவகுபுகழாகூர்ச்சிவனேவல்லாளியப்பர்
காவகன்பசித்திருக்கைஞாயமோ-”

என்றோதினா உடனே குருடா-

‘போககாணங்-கூறுசங்குடோனமுரசுகொட்டோசைய
சோறுகண்டமூளியாரசொல [லலாமற

என்றோதினா. இப்படி யிருவரும் பாடியவளவில் அபபெ
ருமான் அருள்சுரந்துஒரந்தணாவடி வாய்வந்து பொதிசோறளித்
தருள, அதனை இவர்க ளுணங்கித்தது அபபெருமானமீதும் ஓர்
பிரபந்தம்பாடி யருள்பெற்று அங்குநிறுத்தி நீங்கித் தொண்டை
நாட்டென்னும் உருவமைந்தபெண்ணிற கொளியழைந்த வதனம்

போலவினங்கும் ஸ்ரீகாஞ்சிமாநகரத்தையடைந்து, ஏகாம்பரநாதரைக் குறித்தோர் கலம்பதம்பாடியாகுகேற்றி, அத்தலம் சிறந்தவற்றினுஞ் சிறந்தனவான கச்சபாலயம் திருவேகம்பம் திருடையனம் திருசுக்காயாரோடுணம் மகாகாளேசம் திருமேற்றளி அனேகபேசம் கடம்பை பனாதேசம் மனீசம் வராகேசம் சுரகேசம் பரசுராமேசம் வீரட்டகாசம் வேதனாபுரம் உருத்திராகா இந்திராலயம் சதுர்முகசங்கரம் திருமாறபேறு திருவோத்தனா என னும் (1) திருப்பதிகள் இருபதுடையதாயும், காமகோட்டமும் குமரகோட்டமும் விஷ்ணுவாலயங்களும் உடையதாயும் விளங்கலின் அத்தலத்தை நீங்கற்கருமையாய்ச் சிலகாலம் வசித்திருந்தனா அக்காலையில் சிவபிரான திருவிழாநடக்கையில் பவனியரும்போது அப்பவனியைச் சிறப்பித்து ஏகாம்பரநாதருலா என்வோரறபுதப்பிரபந்தம் பாடினார்கள அதையரங்கேற்றறுகையில் விநாயகஸ்துதியெடுத்து,

“சாற்றியவாயிரக்காணமண்டபத்தினசராவாக
வேறறமுடனேயினிதிருந்து-போற்றும்
விறலவிகடசகரவிநாயகனையேததுந
திறலவிகடசகராயுதம்.”

எனக்கூற, அரசனும் அங்குவந்திருந்த சபையோர் யாவரும் ஆயிரக்காணமண்டபமும் விகடசகரவிநாயகரும் இங்கிலிலேயேயின, அதற்கிவாகள் “நாமும் அறியோம் அவளும் பொய்சொல்லாள.” எனக்கூறி அவ்விரண்டும் வெளிப்படுங்கால் அரசுகேற்றவோமென்று மீண்டும் தென்றிசையாய்ச்செல்லும் வழியில், மாங்காடுடனலும் ஊரின்னணுள்ள ஓர்வேளாளனுடைய பெண்ணை அவளதுமாப்பிள்ளைவீட்டுக கழைத்துக்கொண்டுசெல்லும் பண்ணையாள் காட்டாந்துள்ளவிடத்தில் புணர்வதாகக் கணனுள்ளார் கண்டு வியந்து,

“மாவகாட்டுவேளான்மகளைமணமகனட

போங்காட்டிந்பண்ணைபுணாநதானே.”

என்பபாடினா, அதைக்கேட்ட பண்ணையாள இவர்கள்தி
றந தெரிந்தோனாகையால திடீரென ரோடிவந்து வீழந்து வ
ணங்கிப் பெண்ணுக்கு நடந்துவந்த விளைபபால தளிர்சுர
முண்டாக அதனால் மேலேறி யழுததிபிடிக்க நேரிட்டதென்
ரோதலும் கண்ணிலலரா அவனமீது கருணைபாராட்டி, மற
றைபாசொலவியதிற பெருமிதப்பொருள் பயப்பிக்குமாறு “ஆக
காணும்” என்ற தனிச்சொற்பெயது, பின்னா திருக்குறளையே
பிரமாணமாகவெடுத்தி,

“மக்களெமெயதீண்டலுடறதினபமற்றவா

சொற்கேட்டலினபஞ்செவிகு.”

என்ப பாடிமுடித்துக் கரவித்தண்டலமென்னும் ஊரைய
டைந்து அங்கு தனிகளுள்ள ஓமளநாதனென்னும் வேளா
ளனிடஞ் செனஞாக்கள், அவனிவாக்களைக்காண்டலும் பெரு
மபுலவாக்கென்னறிந்திருந்தும் தனதைசுவரிய கருவத்தினால்
சற்றுமதியானாகிப் பலவாறுவைது வெளியிறறுரத்த, அவனண
டைவீட்டுக்காரனும் அவனினததனும் அவனது கம்பத்தம் பா
பவனுமாகிய ஒருவனும் சற்று மதியாதுசீற, இப்புலவர்கள் ம
னமவருந்தி வீதிக்கணவந்து இவருளொருவா-

“ஒருகாவித்தண்டலம்வாமோமளநாதனவீ

டிருகாலுமபறியெரிக.”

என்றோதினா, அதுகேட்ட மறறொருவா,

“அருகாருங்-கம்பத்தான்வீடுங்கலாதெரிகமற்றிவாகள்

சம்பத்தெல்லாமொழியத்தான்.”

எனவோதி அப்பாற்சென்றார்கள். உடனே யவ்விருவா லீ
நெ தற்செயலாய்த் தீபபற்றிச் சகலசெல்வத்தோடு மழிந்தன,
அவ்வினை நபபாறசென்ற புலவாகள பாண்டியதேசத்தினை
நோக்கித் திருநெல்வேலிக்குச் சென்றார்கள். அங்கே மூங்கிற
காடுநெருங்கி மேலேதழைந்தடர்ந்து வழியுந் குறுகியிருக்கின்ற
விடத்தே தினந்தோறும் பாற்குடங்கொண்டு செலலும் ஓரி
டையன அடியிற சிவலிங்கமிருப்ப தறியாதுசெல்ல, அங்கு
வரும்போதெல்லாம் பாற்குடமிடறிப் பாலபிடேகமாதலைப
பறறி ஒருநாள் அவ்விடையன கோபங்கொண்டு கோடரியால
வெட்டித்துணிய, அதை முடவராகிய புலவாகண்டு-

“வேயீன்றமுததாதமைவெடடி னுனோரிடையன்
றாயீன்றமேனிதயங்கவே”

எனப்பாட, அதைக்கேட்ட குருடராகிய புலவா-

“நேயாகே-வெந்தினைநாளென்றேயிடறுவானபாற்குடத
யத்தினைபுமவேணமெவாககு ” [தை

எனப் பாடிமுடித்துச் சென்றார்கள். இதனை யவ்வுரின்னணு
ள்ளா ரறிதலும் இவர்கள் வாக்குவிசேடத்தால அவர்களுக்
குச் சிவபுண்ணியத்திற சிந்தைசெல்ல, அக்கா லரசாண்டிரு
ந்த பாண்டியராசனைக்கொண்டு அச்சிவலிங்கப் பெருமா
னுக்கோ ஆலயம்புதுகதி நித்திய நைமித்தியங்கள் நடத்தி
வருவதானார்கள். அப்பாலிப்புலவாகள் திருவாலவாயென்னும
மதுரைமாமகரமடைத்து சோமசுந்தரக்கடவுளைத் தரிசிக்கக்
கருதிப் பொற்றாமரைத்தடத்துட் சென்று, முடவர் மேற்படித
துறையிலிருக்கக் குருடா கீழ்ப்படித்துறையிலிருந்து தங்கள்
வஸ்திரத்தைத் துவைப்பதாயினா. அக்காலவ்வஸ்திரம் அலசியெ
டுத்துச் சேர்த்துப் பிழியுஞ்சமயத்தில் தற்செயலாய் அவர்கை
யினின்று கழிவி நீரில்விழுந் தமிழ், அதுகண்ட முடவா-

தப்பினுனம்மையதுதபாதோ”

என்றோதிப் பரிசுசித்தனா. அதுகேட்ட குருடர் வெட்டு

“அபபடியே-யானாலுங்கநதையதினுமோராயிரக்கண்
போனானமயிபோச்சுப்போ.”

என்றோதி மீண்டனா, அப்போது முடவா சமயவருந்தி,

“கண்ணாயிரமுடையகநதையேயானாலுந
தண்ணாகுளிரையுடனாகாதோ.”

எனக்கூறினா அதுகேட்ட குருடர்-

“எண்ணுநீ-ரிக்கலிங்கம்போனாலெனனைகலிங்கமாமது
சொக்கலிங்கமுண்டேதுணை” [ரைச

என்றுகூறி யுட்காரதனா உடனே யசொக்கலிங்கப பெரு
மானுடைய கிருபையால நீரிலமிழந்த கநதைவஸதிரம் நூதன
வஸ்திரமாகி யெழுமபிக கரையினகனெதுவகியிருக்க, அதுக
ண்ட முடவா குருடராலதனைக கொணாநதுவரசசெயதுலர்த
தி யுதித்திக்கொண்டு இருவருந் தங்களை நிததியநியதிகளைமுடித
துச் சோமசுந்தரக்கடவுளைத் தரிசித்தது மீண்டவாகளாய் ஓகா
ள பாண்டியராஜன சமுகஞ்செல்ல, அவனிலா களைககாண்டலுந
தக்கபரிசிலதர வெத்தனிகக, அதுகண்ட ஓதாமாதிரி அதைத
தடுக்க, உடனே யிவாகளுள் கண்ணுள்ளவாகண்டு கோபித்து-

“புராதனமானதமிழ்ப்புலவாயிந்தப்புனகுருங்கு
மராமரம்விட்டிங்குவந்ததென்னோ.”

என்று பாட, அதுகேட்ட கண்ணிலலார் காரணமறிந்துகொ
ண்டு.

“வகைகேட்டிலையோ

சராதலமவென்றாமிழ்மாறையுந்தன்றம்பியையு
மிராகவென்னறுமிலகருவென்னறுமிருந்ததுவே.”

எனப் பாடிமுடிக்க, இவையெல்லா முணர்ந்த பாண்டியன்
புலவர்கள் மகிழ்ந்தபடி பரிசிலகொடுத்தனுப்பினன். அவன்
பரிசிலாகக்கொடுத்த பொருளையும் தமதுணவுக் காகவேண்
டுவனவற்றையும் ஒருவஸ்திரத்தில் முடிந்தகொண்டு வழி
நடக்கையில், மலவ்சாகக்கூதிறகாக அமழட்டையை ஓர் பிள
ளையாக்கோயிலில் வைத்துச்சென்று கழித்துச் சென்சமுடித்து
மீண்டு அமழட்டையை யெடுக்கப்போயினா அப்போதமழ
ட்டை யமிழ்ந்திருந்ததன்றி அதில் முடிந்தவைத்திருந்த பொ
ருள் மாதிரி மிலலாமறடோனமைமால அங்கெழுந்தருளியுள்ள
விநாயக்க கடவுளேநோக்கி ஒருவா,

“தம்பியோபெண்டிருடிநாயாருடனபிற

வம்பனெனெய்திருநிமாமாயன் ”

என்று கூறினா. உடனே மறொருவா-

“நம்பியவிம-மூத்தவனெருமபானமுடிச்சவிழப்போனெ

கோத்திரத்துக்குள்ளருண் ”

[னசெயலாந

என்றோதி யநனைமுடிந்த தலையினகீழவைத்துக்கொண்டு
இருவரு மவ்வனே சிலநேரம் சயனித்திருந்து, பின்னரொழுந்த
செல்ல அமழட்டையை யெடுத்தனா. அப்போதது முன்னிரு
ந்த பாரததினும பதினமடங் கதிகமாயிருந்ததலைக்கண்டு விய
ந்து முடிய யிழ்க்ந்துபடாக்க, அதுள்ள முன்னா காணும்போ
னபொருள் விசேடமாயிருக்கக்கண்டு மகிழ்ந்து சிலநாளாவது
மிருந்து அதன்பினொருநாள் அத்தநாட்டிலேயே கொடையாளி
யாகிய திருவேங்கடமெனப்பவனை யடுக்க, அவனிவர்களுக்கிரங்

கிச் சமமாநமபண்ணப்போத தருணத்தில் அவன்தமயனாகிய க
ணனுக்கினியானென்பவனறடுக்க அதுகண்ட முடவா சினந்து-

“தேனபொழியுமவாபானறிருவேங்கடத்துடனே
யேனபிறந்தானகணனுக்கினியானகாண்,”

என்றோத, அதுகேட்ட குருடா விடயமின்னதென நறிகது
கொண்டவராய-

“யானசொலக்கேள்- சீதேவியாபிறந்தசெயயதிருப்பாறக
மூதேவ்யேனபிறந்தாணமுன ” [உள்ள

என்றோதிழுடித்தது மீள், இனையா னதுகேட்டு வருந்தி யுட
னசென்று சமாதானகூறித்தந்த பரிசிலகளைப் பெற்றுக்கொ
ண்டு நடுநாடடைசோககூச சென்றனா அங்கே திருவண
னாமலையில் சாததேயமத சித்தநாத்தியான சம்பந்நாண்டானெ
ன்பவன தன்றலைமுணடித்தமாகசு செள்ளமடவணிககொள்ளாம
சமயத்தில் இவாக எவன்பாறசெல்ல, அவளீவாகளைக் கண்டு
பெருமபு வாக்ளென்றறிந்திருந்தும் தனது வித்தியாகாவத்தி
னால மரியாதைசெய்யாமல் ஓர் வெண்பா மன்னென்றெடுத்தது
மலுக்கென்றுமுடிக்க வல்லீராவென்றன்ன அதுகேட்டவிவா
கள் நகைத்து ஒருவா-

“மன்னுதிருவணனாமலைச்சம்பநதாண்டாற்குப்
பன்னுதலைச்சவரம்பண்ணுவதென ”

எனறுகூறினர் உடனே மறொருவா.

“மின்னி-னினீததவிடைமாதரிவனகுடுமிபநறி
வளீததிழுத்தககுட்டாமலுக்கு”

எனறுகூற, அதுகேட்ட சம்பநதாண்டான காவமடங்கின
வனாய்த தக்கபரிசில் கொடுத்தது வந்திப்ப, அதபெற்ற புலவா
கள் மீண்டு அணனாமலைநாதரைத் தரிசித்துக்கொண்டு சே

ரதேயத்தினைநோக்கிச் சென்றார்கள். அத்தேயத்தி லிவர்
கள் திருசசெங்குன றாரினக னெழுந்தருளிய ஆததனூர்ஸ்
வரரைத தரிசிக்கக் கடைமாக்கமாய்ச செல்லுகையில், அவ
வீதியி லிவர்களை யிழுத்துக்கொண்டு சென்ற கொங்குவேளா
ளர்களுடைய பெண்டுகளைக்கண்டு ஒருவர் -

“செங்குன றாவேளாண்சிறுமியரெல்லாங்கொழுததே
னகாடிக்கணவந்தலைகினரா

எனுகூற, மறொருவர் -

“தவகொழுநா-போதாமளவுநன்செய்புனசெய்ககுழைத்து
மேதாவிடிப்பவரறதே.” [நங்கு

எனுகூறினா. இப்பாலிவர்கள் சிவதரிசனரு செயது
கொண்டு அசசேரநாட்டிலிருக்க மனமினறிச சோழநாடு
செலலக்கருதித் திருமபுகையில் மலையு மலேசசாரலுமாகிய கடு
வழியிறசென்று வருகதுகால, ஒருவர் -

“குன்றுங்குழியுங்குறுகிவழிநடப்ப
தென்றுவிடியுமெமக்கெங்கோவே,”

என்றனா. அதுகேட்ட மறொருவரு மனஞ்சலித்து,

“ஒன்றுங்-கொடாதானைக்கோவெனறுகாவெனறுகூறி
விடாதோநமக்கிவவிடி.”

எனுகூறிநடக்க இருவரும் சோழநாடு குறுகி வழியில் தம
மைப்போன றருன்பெற்று ஆசகலிப பெருமாளாகிய காளமே
கப்புலவரைக்கண்டு தம்முடனழைத்துக்கொண்டு கமலாலயமெ
ன்னும திருவாரூரையடைநது, தேவாசரிடனைவணங்கிப் புற்றி
டங்கொண்ட வனமீகநாதரையும் வீதிவீடங்கப பெருமானையும்
சாவலோக நாயகிபாராகிய பிராட்டியாரையுந் தரிசித்து, மே
லிருக்கும் புலவர் -

“நாணென்றானஞ்சிருக்குநதசாபங்கதசாபம்
பாணந்தான”

எனப்பாடி அவ்வடியையமுடிக்க நாவெழாநிறுக்கின்றா
கால அருகிலிருந்த காளமேகப்புலவா-

“மணடின்றபாணமே”

எனக்கூறினா அதுகேட்டுக் கீழிருந்த புலவா-

“தாணுவே-சீராநாமேவுஞ்சிவனேநீயெப்படியோ
கேரார்புரமெரித்தனோ”

எனப் பாடிமுடிக்க இருவருந் திருவருள்பெற்று அங்
ஙனே யிருக்கையில், பாங்கன பாடவெடுத்த பாடலுக் கியை
ய ஓர் வாககியமெடுத்ததுக்கொடுத்த காளமேகப்புலவா பிறத்தை
மெச்சி,

“விணடின்றகீததிவினேகாளமேகமே
மணடின்றபாணமென்றவாயினிகக்க-கண்டொன்று
பாக்கொடுத்தனீனியிடுமபாககியமபெற்றேயிலையே
யாக்கெடுவோ முக்கெடுகெனனும்”

என்று கூறினார்களா- அதுகேட்ட காளமேகப்புலவா மகிழ்ந்
து நமமை யிவாகளதுதிகக் நாம வறிதேயிருத்தல மரபல்லவெ
ன்றுகருதி,

“பூண்டாணமுறையிற்புவியுணரநாதனமகனு
மாண்டானமகனுமபோன்றானவுமக-கீண்டெதுதான
வாயக்காதயிற்குலத்தோவானமுதுமுகணமொழிக
கேயக்காதேலெனமொழிக்கிறகென.”

என்றுகூறித்துதித்து அவர்களிடத்தினின்றும் விடைபெற்று
அசிதில நீங்கினா. பின்னரிப் புலவாகளிருவரும் பலநாள்களிரு

கதி காளமேகப்புலவரை மீண்டுங் காணவேண்டுமென்றும்
விருப்பால அவருடைய வாசஸ்தானமான திருவாரணைக்காவலும்
கருவர, அப்போது செயவகதியால் அப்புலவா தேகவியோக
மெய்தி ஆவரது திருமேனி மயானத்தில் வேகக்கண்டு இவ
விருப்புலவாக்களுமாகத் தங்கித்து,

“ஆசகவியால்கிலவுலகென்கும்
வீசுபுகழ்க்காளமேகமே - பூசுரா
விண்கொண்டசெந்நணலாய்விவருநேயமையோ
மணமுனற்பாணமென்றவாய்.”

எனப்பாடிச் சோழநாட்டிலுள்ள மற்றத்தலங்களையுந் தரி
சித்துக்கொண்டு மீளவுமுன்விட்டுவந்த உதாரணடைநாட்டை
நோக்கி நடந்துவருங் காலையில், காஞ்சிமாநகரத்தில் அரசாண
டிருந்த சோழவம்சத்தினன் ஓர்நாள் யாதுகருதியோ யாகந்
செய்தற்கெண்ணிப் பூமியைத் திருந்துகையில் மண்கமேடா
யிருந்தது கரைந்து ஆயிரக்காணமண்டபமும் விகடசுகரவிநா
யகராலயமும் விளங்கக்கண்டு ஆனந்தக்கடலிலாழந்து பரவச
னைய இவ்விருப்புலவார்களையும் ஒற்றரைக்கொண்டு வரவழைத்து
அவாகட்குவந்தனைவழிபாடிபுரிந்து, ‘ஓ! தெயவீகப்புலவார்களே!
தாங்க ஞாலாவிற குறித்தபடியே நிகழ்ந்தன அதியற்புதமே!
தங்களுலாவுந் தெயவீகவுலாவே தங்களுவாக்கும் தெய்வீக
வாக்கே. எனப்புழந்தது அரங்கேற்றத்துல செயவித்துப் புல
வர்களுக்கும் கண்கமழைசொரிந்து சுந்தோஷப்படுத்தினன்.
அன்றுமுதல அவவுலாவிற்குத் தெயவீகவுலாவென்று பெயரா
யிற்று இவ்வாறிப்புலவாக்கள சோழநாடு பாண்டிநாடு சேரநாடு
நடுநாடு தொண்டநாடு முதலிய எல்லாநாட்டினுமுள்ள சிவால
யமாதிய தேவாலயங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு, முடிவில்
காலையங்கிரிக் கிருப்பிடமாகிய உடநாட்டைநது; அதுகாறுந்

தாங்கள் ஆங்காங்கு தரிசித்த சிவமூர்த்தி விண்ணமூர்த்தி முத்
லியவைகளில் சுவயம்புமூர்த்திகளைக் குறித்து “சுவயம்புலா”
என்னுமோ பிரபந்தம்பாடி, மீண்டும் மூர்த்திகளைக் குறித்து
“அமமாணை” என்னுமோ பிரபந்தமும் பாடத்தொடங்கி, அவ்வ
மமாணையெனவும் பிரபந்தத்தில் ஒருவரொரு தலத்தேவதை
யின் திருவிளையாடல அடியிறகாட்டுமாநிர்யாய இன்னதென
ரோமடியால் குறிப்பிக்க, மற்றொருவர்திற பிரசினை கற்பித்து
வேரோமடியால் வினவ, அத்தற்குக் கலைமகளார் வினோதாதத்
மாகத் தனியடியால் விடைதர, இப்படி யனைகம்பாடல்களை
“மூவரமமாணை” எனவழங்குமாறு திருவாயமலர்நதனா அவை
வருமாறு-

“சித்தம்பூவாழுஞ்சிவனளித்தபிள்ளையார்
மெத்தப்பெருவயிழுவீங்கினாகாணமமாணை
மெத்தப்பெருவயிழுவீங்கினரேயாமாயி
னித்தரையினமீதவருகக்கேச்சனேரோவமமாணை
இரவுபகலகுட்டுணிககிங்கேச்சுண்டோவமமாணை.”

எனவும்,

“ஆதாரமாவகுடந்தையாதிருமபேச்சுரனா
கோதாடுமனமதனைக்கொன்றெரித்தாரமமாணை
கோதாடுமனமதனைக்கொன்றெரித்தாராமாயின
மாதாபிதாக்களபழிவாககாரோவமமாணை
வாவகுத்தற்குமுனவாயினமணவிழந்ததமமாணை.”

எனவும்.

“இப்பூமிதன்னிலியலபாந்திருத்தணியில்
முப்பூவிலையுமுருகருக்கேவமமாணை
முப்பூவிலையுமுருகருக்கேயாமாணை”

னப்பவருக்ககையரிதல்லேவமமாளை
அவாக்குமுகமாறாளுலப்பரிதோவமமாளை ”

எனவும்,

“அதெத்திருக்காவிரிசூழணியரங்கரெப்போது
மெடுத்திருக்கோயிலேவிட்டெழுந்திராரமமாளை
எதெத்திருக்கோயிலேவிட்டெழுந்திராராமாயின
படுக்கையிலேவிடநீண்டிப்பட்டனரோவமமாளை
பட்டனரென்றனரோபருத்தெடுத்ததமமாளை ”

எனவும்,

“தெண்டிரைசூழதிலைச்சிவகாமித்தாயார்க்கு
கண்டமெலாநூனககருமபதுகாணமமாளை
கண்டமெலாநூனககருமபதுவேயாமாயி
னனடாபிராணலைதனிலாடானேவமமாளை
ஆடிப்புவியூரமாநதனனகாணமமாளை ”

எனவும் வருமாற்றாலறிக. இப்படி யளவற்ற பாக்களபாடி-
அளவற்ற வறபுதவகளை வினைத்திருநது சிவானந்தப பெரு
வாழ்வடைந்தனா. அன்றியு மிப்புவலவாகள் வீரசமபு என்னு
மோர் பிரபுகொடுத்த பரிசிலைத் தமகிடதுகையாலவாக,
அத்தகவா-

‘பதிவீரசம்புவென்றுபாராமற்கலவிக்
கிதமுடையிரடடையரேயீகை—யுதவிலவலக
கைத்தலத்திற்கொண்டுகளிககாமலுமமிடது
கைத்தலத்திற்கொளவதேனகாண”

எனனுமிப்பாவினால வினாவினரென்றும், அதற்கிவாகள்-

“கடவராயன்றியாகுகொள்வோமவலக்கைமுடி
யாவாதரினாடிககைகொளவோம—பூவுலகில
மினபணிமினனாமதனேவீரசமபுவேயினிநா
மின்பமுநேரோமினி”

என்னுமிப்பாவினால விடைதந்தனொன்றும், அதற்கவா
மீண்டும்-

என்னுடையபேருமபுகழ்மிருஞ்சீரு
மென்னுடையவீகையுநகண்டெப்படிநம்—முன்னவனை
யாவலுடனமேலாயறைந்தீரட்டையரென
கூவராயனறனகுணம்.

என்னுமிப பாவினால வினாவினரென்றும், அதற்கவர்கள்
மீண்டும்-

மாதாபிதாவவனேமன்னுகுருதெய்வமவன
முதாவவனைதருங்கீர்த்திக—காதாரன
தயாக்சமுததிரனறண்கூவராயனற
னீகைதனைசொல்லவெளிதோ.

என்னுமிப பாவினால விடைதந்தனொன்றும் ஓரகதையுங்
கவிகளும் வழங்குகின்றன. இப்புலவர்கள் பாடிய கலம்பகங்கள்
நிகச்சிறந்ததென்பதை,

“வெண்பாவிற்றபுகழேந்திபரணிக்குச்செயங்கொண்டா
னவிருத்தமென்னு, மொண்பாவுக்குயாகமபன்கோவையு
லாவளமடலுக்கொட்டக்கூந்தன, கண்பாவுகலம்பகத்தி
றகிரட்டையாகள்வசைபாடக்காளமேகம், பண்பாகப்பக்
சுந்தமபடிக்காசலாதொருவாபகரொன்தே.”

என்பபிறகாலத்தார்கூறிய செய்யுளானும், இவர்கள் வே
ளாண்மரபின ரல்லரென்பதையும் செங்குந்தமரபினரேயெ
ன்பதையும் இரட்டையர்களாகப் பிறந்தவரல்லரென்பதையும்,

“அத்தைமகன்குருடம்மான்மகன்முடமாகிக்கீழ்மே
லொத்துறைந்தேகூறுபாடோடணிகொளுலப்பில்கவி

முததரிலோத்யேகம்பருலாமுனமொழிந்தெவருஞ்
சித்தமுபபததிரிவோசெங்குந்தசிலாககியரே.”

என்னும் செங்குந்த சிலாக்கியாமலைத் திருவிருத்தத்தாலு
மறியலாம். இவையனைத்து மிங்ஙனமாகச் சிலா-

“அந்நாளிற்பரமனிருகருணையாலே
யருத்தியொடுதொட்டுவிட்டகுறைவினாலே
யெந்நாளும்ழியாசசோபெற்றிறுமபூ
தெத்தனையோகாட்டியினிதிருநதாமேலோ
நிந்நாளிறகல்விசிலகற்றலோடு
மெலலாமும்வலலார்போலிமைத்துப்பாடி
முன்னுளின்மேலோரேயாமென்றோதி
முடாவியக்கக்காதைமுடிப்பாதாமே.”

என்னுந் தனியனுகிணங்கத தமதுமமை சென்றபடிக்கெ
ல்லாம் வரைவா. அவரைக்கண்டு கேட்டால கலைமகளார பார
மெனப். அந்தோ! இவர்களைக் கடவுள்செய்வகை அறியேம

உ

சிவமயம்.

தி ல் ஸ க் க ல ம் ப க ம்.

காப்பு.

நேரிசைவேண்பா.

அல்லைப்பொருவு மணியிடற்றெம் மையனுறை
திலலைக்கலம்பகத்தைச் செப்பவே—யொல்லையிலே
கற்பகமுன சத்திவிடுவ கந்தனுக்கு முன்பிறந்த
கற்பகமாலயானையருள் காப்பு,

நேரிசை யோத்தாழ்சைக் கலிப்பா.

சோகொண்ட மன்றமென்றுந் திருச்சிறறம் பலமென்று
மோகொண்ட பொழிற்றில்லை யெழிறபொன்னமபலமென்று
வாகொண்ட முலையுமையாள வாழ்பேரம பலமென்றும்
போகொண்ட கனகசபைப் பெருமபறந புலியூரோய

இது தாவு.

பூலோகமுதலாய புவனங்களளிப்பதுவுஞ்
சாலோகந தருவதுநின் சரணா விநதமனநே.
பூயீது வலஞ்செய்து புகழநதோது மடியவாக்குச்
சாமீப மளிப்பதுநின் ரூட்கமல மலரனநே,
நீருருஞ்சடைமௌலி நிலவெறிப்பமறையொலிப்பச்
சாரூபந தருவதுநின் ருமரைப்பூஞ் சாணன்றே.

தில்லைக்கலம்பகம்.

இவை முன்றுந்தாழ்சை

(அதனால்) இதுதனிச்சொல

அலம்புநீர்மூழ்கியு மஞ்செழுத்துநவின் றும்

பொலம்புனைநறுமலா புனைநதுநு

சிலம்படிபரவுதுநு செனனமற்றபொருட்டே

(க)

இது சுரிதகம்.

வேண்பா.

பெருளவடிவாயநின்ற புனிதாகயவர்க

கிருளவடிவாயநின்ற விழைவா—வருளவடிவ

(மானவாரின்றா ளவாவெனற்றிநதுதில்லை

வானவா நின்றாளவா

(உ)

கட்டளைக்கலித்துறை

வாசவனகதி மதிகதிராவானவா மாமலரோன

நீசவனகதிக கணபதிவேலவன கெககையுமை

நீசவனகதி யனநதனபரவிடு நீலமிடற்

நீசவனகதிகழ் தெனபுலியூரவென நேத்துமினே.

(ங)

விருத்தம்.

மினனொன்றுவான மதியொன்றுவேணி விடையொன்றி
ருந்தகொடியாரா, மன்னொன்றுசோதி நடமொன்றுதில்லை ம
ணிமனறின் முன்றிலிடையே, பொன்னொன்றுமேனி யரவொ
ன்றுநீடு புலியொன்று நின்றவதனா, லென்னொன்றுபேதை
தொழுவான் றுணிகது மெழுவாணமடங்கையிவளே. (ச)

விருத்தம்.

இவளைக்கண்டனைவோரு மிரங்குகின்றா பொழுதுபுகுமி
த்திற்பாய்ந்த, தலனைக்கண்டனைமறைத்துந் தாமரையினிதம்

தில்லைக்கலம்பகம்,

குவியுந் தடஞ்சூழ்தில்லைக, குவளைக்கண்டனைக்கண்டு மாயவ
றாண் முனகையினிற் குழுவைவத்த, வவளைக்கண்டனைக்கண்ட
வன்றுமுதல்குடியிருப்ப தருமைதானே. (௩)

விருத்தம்.

அருமையாகிய பசுபதியம்பலத் தாடிதெனபுலியூரி
ஹரிமையாகிய காளையைக்கண்டபி னுயிராவருமலலாமல
கருமையாகிய கனிழந்திருப்பவன காலனாபகட்டின்பின்
னெருமைபோனபி னிவனாயாமீனாமோ வேழைமைமடவீரே.()

கட்டளைக்கலித்துறை

மடலூர்வழைமுத தியானசெய்தநனநி மறநொழிந்தீ
ரடலூர்பகையெளி லாறறுங்கொலோமுனநி லாராததசுவகந
திடலூர்வளவயற நெனபுலியூர்தெனற நிலைசகிறறுக
கடலூர்மரக்கலக காகமன்றோவஞ்சி காதலாககே. (௪)

வேண்பா

காதிலிரண்டுபோ கண்டோரிரண்டுபே
ரேதிலராயக் காணு ரிரண்டுபேர்—பேதைமுலை
யுண்ணிரண்டுபே ரோங்குபுலியூரருககுப்
பெண்ணுனபே ரிரண்டுபேர்.

விருத்தம்.

பேரம்பலவனை நினையும்பொழுதொரு பிறையஞ்சடைமுடியுஞ்
சேருமபலபல பவனநதருவது திருவமபலமன்றே
தாரம்பலவனை தமாததையரோடு சரணம்புகவெளிதா
நீரம்பலவனை நினையன்பிலையெனி னிரயம்பலபலவே. (௫)

தில்லைக்கலம்பகம்.

விருத்தம்.

பலகோடிமலரன்றி மலரொன்று புனைந்துலகம் படைத்
தான்வேதன, மலர்கோடியருகிருப்ப வொருமலரால்வின் புரந்
தான வச்ரபாணி, யுலகோடி வணங்குதிலலை யமபலவாதிரு
வடியி லொருகணசாத்தி, யலாகோடிபுனைந்திடுமுன சககரம்
பெற்றானுழி யரங்கததானே. (க0)

சந்தவிருத்தம்.

அரங்கசிறிச்சபையா மடநதைக்குப்பிரியா ரலங்கற்பொ
றசடையாளா, விரிஞ்ச நகுத்துயிலகூட முருநதற்குத்தனையாம
விடங்குதருப்பதியாமான, மருங்குறறுககயலசேல கருமபுக்குட
புகவே வரும்பெற்றிச்சினவானே, பெருங்கப்பறகடனம் னுடன்
றத்திக்கரைசோ பெரும்பறறப்புலியூரே. (க1)

வேண்பா

புலியூருறையும புனிதா புகுவெண்
பலியூர தொறுமிரக்கும் பண்பா—பொலிகயிலைக்
கலலிலிருககக் கடனா லெனஞ்சுக
கல்வி லிருககக் கடன். (க2)

புயவதுப்பு.

கல்லினுங்கடிதாக விறுகத்திரண்டன
கைவிலங்குயிாமாள் வெதிரிட்டெனெனை
கலவியநதணரேவு மழுவைத்திருந்தன
கையிலவெண்டலைபோடு திகழப்பொலிந்தன
விலலெனும்படிமேரு கிரியைப்பாரதன
மெய்யருந்தவர்கோவை யெழுதிச்சிவந்தன

வெய்யவனஞ்ருடாக விழியைப்பிடுங்கின
 விலலமுங்கமுநீரு நிறையக்கிடந்தன
 வல்லியத்தலைசாய வுரியைக்கவாந்தன
 வைகைமன்கரைமீது குவியச்சொரிந்தன
 மல்குமைந்தலைநாக மணியிட்டணிந்தன
 வையகநதருவோனை முடியைக்களைந்தன
 செலவிநஞ்சிவநாமி தழுவக்குழைந்தன
 தெய்வவெண்டிருநீறு துறையபபுனைந்தன
 தெள்ளுசெந்தமிழமுவா கவியைச்சுமந்தன
 தில்லையமபலவாணா கனகபபுயங்களை,

கலீவிருத்தம்.

புயங்கமாலை புனைபுலியூரினான்
 வயங்கமாலை மதியணிவேணியான்
 முயங்கமாலை முராரியைவேட்டவ
 னுயங்கமாலை யுதவினனவஞ்சியே.

(கசு)

கட்டிலைக்கலித்துறை

வஞ்சமனத்தைச் சிதம்பரத்தாக்கிய வலைமையைக்
 கஞ்சமனத்தை யுயாததோனவியந்தனன கைபிசைந்தான
 வெஞ்சமனத்தை யறிந்தபினனீரினி விடும்விடா
 கொஞ்சமனத்தை யொருபாகமவைத்த குணக்குறறமே. (கரு)

விருத்தம்.

குன்றுளோ நென்னுந்தெய்வக் குறுமுனி வணங்குந்தில்லை
 மன்றுளோர் நடனங்காண வஞ்சரைக் கண்டாலஞ்சேன
 நெனறலோ டிகலுஞ்சேவல சிறையினு லிணைத்தபேடை
 யன்றிலோ வெனஹுமோசைக் கஞ்சமென நெஞ்சத்தானே.

கடைமடகீதுவிருத்தம்.

அஞ்சுமேயுடன் கானகமொன்றுமே யரக்கனைப்பொருங்
கானகமொன்றுமே, கஞ்சன்மாறொழு மன்றவரங்கமே கை
லைமர்லையு மனறவரங்கமே, வஞ்சமான பரசிவகங்கையே மன்
னுதீர்த்தம் பரசிவகங்கையே, கெஞ்சமேநீ சிதம்பரநதில்லையே
நிததமோது சிதம்பரநதில்லையே. (க௭)

விருத்தம்.

தில்லைமூவாயிரவா பூசைபுரிபாதந் தேவருடனையிருவா
தேடரியபாதம், வல்லமாகாளியொடு வாதுபுரிபாத மாமுனிவற
காயமனை மார்பிலுதைபாதரு, சொல்லவேபரவையிடந் தூது
சென்றபாதந் தொலபுலிபதஞ்சலியுந் தொண்டுசெயும்பாத, ம
ல்லலாமேழ்பிறவி தீரநடமாடு மாதிரியுராதிரு வம்பலவர்
பாதம். (க௮)

கட்டளைக்கலித்துறை

அம்பலவாணனை வென்றோனபுறவத தரும்புமுல்லை
யம்பலவாணனை யாருமுல்வேற்க ணரிவையரா
யம்பலவாணனைப் பெண்ணுருவா வமரநதவனை
யம்பலவாணனைப் பேரறறாரில்வாடு மவணமருங்கே. (க௯)

சந்தவிருத்தம்

மருமலிசபையினில் வரதனையுமையொடு மலாதுலிப்
பெருமையுமடைகுவ ரவரவாபதவிகள் பெறுவாரே
பொருமகள்சசிமகள் வனமகன்புலமகள் புதழ்மாதா
திருமகணிஸமகள் ரதிமகணிதிமகள் செயமாதே. (௨௦)

வேண்பா

மாதரச்சிற் றம்பலத்தை வெளவாதே கன்னெஞ்சே
நீதிருச்சிற் றம்பலத்தை நின்றுதொழு—போதருச்சித்

தில்லைக்கலம்பகம்.

தாடிப்பா டித்திரியா தாதுலாபோ லேதிலாபோல
வாடிப்பா டித்திரியா மல்.

(உக)

அகவல்.

மல்லம்பனைஞ் திலையம்பதியினில
புழுவாய்ப்பிறப்பினு மழுமான் கரத்தவென
மெழுதாக்கிளவி யிருடிபகாந்தது
மெழுதுமறைபகாந்த கழுமலமுனிவன
சங்கரனபுலியூச் சதாசிவமனைத்துரு
செங்கரமழுமான் சுமந்தனதெரிந்து
பண்ணுறசொதமிழ்ப பதிகமபாடி
மண்ணுறுமாந்தாகரு வகுத்திறைத்தனவுஞ்
செவிப்புலங்கதவத தெளிந்தொழிந்தன்னயான - அத்து
லிருடிகளாகிய வீங்கிவிரிநுவர்
திருவடிநானகுரு சிரத்தின் மேலனவே.

(உஉ)

மதங்கியார்-விருத்தம்.

சிரத்திலேகரனருவித்து மூப்பத்துமுககோடி தேவரெலலா
ம, வரத்திலேதெண்டனிடு மம்பலவந்தெனபுலியூ மதங்கியா
த, முரத்திலேகோடிரண்டுகதுப்பிலே கோடிரண்டெனனுயி
ரைவாட்டுங், கரத்திலேவாளிரண்டு முகத்திலே யோரிரண்டு
கண்கடானே.

(உ௩)

வஞ்சிவிருத்தம்.

தானவரையாள்கனக சபையாமா
தானவரையோர்முழவு தனையோராய்
தானவரையார்கிளவி தவறார்நீ
தானவரையாண்கொள றவறாமே.

(உ௪)

௬௧ விநீதம்.

தவபுரத்தையிழைதுகொடு நரகில்வீழ்வர் சாலகடங்கடரா
வர் தருவராவ, ரவபுரத்திலம்பரத்தை யடைவாநில்லை யாம்பலத்
கிறறிருநடத்தை யறியாதோகள், பவபுரத்தையகலவரநதப்புர
த்தையாளவா பரம்புரத் தணிவ்நிகி படைததுவாழ்வா, சிவபு
ரத்திலவீற்றிருப்ப ரெமமையாளச சிதம்பரத்திற் றிருநடத்தை
த்தெரிசித்தோரே. (௨௫)

விநீதம்.

தெரிசிக்கமுத்திறுநிகத் ததநாசிகரப்புயததாபுலியூரி
லிருவா கருநிர ததம்மெசிறைசபைகருளிறைபொ ர்பதத்தைமறவாமற
பரிசிக்கமுத்தி வசனிக்கமுத்தி பணிதற்குமுத்தி மலராலே
மருசிக்கமுத்தி பிரதக்கிணத்தில் வருதற்குமுத்தி தருவாரே.

வெண்பா

தருத்தாவுபூஞ்சோலைச் சங்கராநில்லை
நிருத்தா வருகாதென் னெஞ்சம—பருத்தமா
மேவம்பழுத்தவிடைவெளிறிலலாவயிரம
பாவம்பழுத்த பழம். (௨௭)

கட்டளைக்கலித்துறை

பழுத்துச்செத்தாலும் பிறததுசெத்தாலுமிப பாழுடலங்
கொழுத்துச்செத்தாலுமெலிததுசெத்தாலுகொலைப்படினும்
புழுத்துச்செத்தாலும புதைத்தாலுங்காலிற புரியைக்கட்டி
விழுத்துச்செத்தாலுஞ்சிதம்பரத்தேசென்றிறத்தனனறே (௨௮)

விநீதம்.

நன்றெனமகிழ்நொரு சிதம்பரநடம்புரிபு நம்பாபரனார்
குனறெனுவுயாந்தவா விரும்பியபெரும்பதி குடந்தைகடலூர்

தென்குடிவலஞ்சுழி புறம்பியமெறுமபி மலைசெம்பிபனல்லூ
ரன்பிலபுறவமபமுனம வஞ்சிகளமிஞ்சிசுடி யமபல்கேரே.(௨௯)

மடக்குவிருத்தம்.

அம்புலிக்கொரு நடட்டம்புரிந்தவ
ரம்புலிக்கொரு நடட்டம்புரிந்திலா
ராழியஞ்சங்கு மா லுக்களித்தவ
ராழியஞ்சங்கு மா லுக்களித்திலார்
வம்புலாவுமிதழி யைவேட்டவா
வந்துசெய்ய விதழியைவேட்டிலார்
மாணையுங்கைப்பிடித தேநடத்தினா
மாணையுங்கைப்பிடித தேநடத்திலா
பம்புவிலவிட மிடறாக்கினா
பாவையாசை விடமிடறாக்கிலா
பரவைகோபமுஞ் சோபமுநீர்த்தவர்
பரவைகோபமுஞ் சோபமுநீர்த்திலார்
செம்பொன்மாளிகை யம்பலக்கூத்தனா
நின்முமெங்களை யம்பலத்தேற்றினா
தில்லையம்பதி வாழ்நடராசனா
திருவுளச்செயனன றாயிருந்ததே. (௩௦)

விருத்தம் - களி.

இரும்பெண்ணைவிரும்பாதா ரொவருளாகடகுடிமாறா திரு
ந்தானவேதன, வரும்பெண்ணையகன்றபின்னெண்ணவருநி
னான் முருகதனமாலுமானான், சுரும்புண்ணுமதுமுடியும் பசுந
தோடுமபூமடலுஞ் சுமந்துதோன்றிக், கரும்பெண்ணைநீக்காம
லுடனிருந்தான் கனகசபைக் கடவுடானே. (௩௧)

கழிநெடில் வீரத்தம்.

கடல்விடதுகர்ந்த காசினிலிவகவ காஞ்சிமாநகருறையிலிங்கவ
 காவிரிவடபால் வருதிருவானைக் காவினிலப்பி வங்கமதாம்
 வடதிசையணனாமலைநிலிலிங்கமவனனியின் வடிவுகாளத்தி
 வாழலிவகமதாஞ் சிதம்பரலிங்க மாசிலாகாய் விங்கமதாம்
 குடதிசையதனின மருவுகுறறாலங் கோதறுசித்திரசபையாங்
 குறறமில்குணககின பழையனூர் மன்றங்குல நவரத்னமன்
 றென்பா, ரடல்விடைப்பாக் நெல்லையமபதியில்மபலநதாமபிர
 சபையா, மாலவாயமதுரை வெள்ளியமபலமா மணிதிலலை
 செம்பொனமபலமே (௩௨)

குறளடிவஞ்சித்துறை.

அமபலவாதாளே, நமபாபததுளே
 தமபமெனதாளே, வமபாமதவேளே. (௩௩)

வேண்பா.

வேலை யிடுதரும்பாய் வெமயினே னம்பலவா
 மாலை யெனகருதவ மாட்டாயேற—சோலையின்ற
 போதத் ததுமபியே புனகணீர் போலெனது
 போதத் ததுமபியே போம (௩௪)

கட்டளைக்கலித்துறை.

போதத்தைவிட்டவர்க் காளாகிவேள்வி புரித்ததக்கன்
 வேதத்தைவிட்டவா வேந்தாயிருப்பர் வில்வேளிருந்து
 மாதத்தைவிட்டவ ரம்பலவாணர் மலாக்கமலப்
 பாதத்தைவிட்டவ னுஞ்ஞாத்திரிவர் பலிக்குழன்றே. (௩௫)

வேள்கை விருத்தம்

பலியூருங்கன்மனத்தாரா பழிநாணுரென்செய்கேன்பாவாய்வாழி
புலியூராகழிக்கானற்புலம்பரொடுமறநதனையோபுணரீவாழி [ழி
கலியூராதியுடன்செனறாகடுநதிணடோவழிசிதையேல்கடலேவா
வலியூருமலாககணைக் கென்னுயிரிலக்கமபுரிநதிடேலவாரீவாழி.

இடைச்சியார் விருத்தம்.

வானிச்சியாவணங்கு மமபலவாதெனபுலியூர் மணிவீதிக்கே
கோனிச்சியாரதயிர்பாலவிலகூறிவிற்று வருங்குரலைக்கேட்டாற
நேனிச்சியாகருமபுதனை யிச்சியாரிவரைத தெரிசித்தோக
ளேனிச்சியாமதவேளி ரதியைககண்டாலுமவரிச்சியாரே, (௩௭)

கலிவிருத்தம்.

இச்சையடியாபரவு மேமசபைவாணர்
பொறசடிலாநீலமணி கண்டாபுலியூர
பசையொருபாதிபுடல பாலவடிவமாறா
செச்சைமலரேயினைய சேவடிகளாரே. (௩௮)

கார்காலம் விருத்தம்.

சேவணியுமணியோசைக கிடையநின்றவிழி தூங்கத் தில்
லைமனநிற், கோவணியுங் கொன்றையெனபபசலையெழவன்பா
மனங்குறியாக்காலம், பூவணிகவேளாளபுலியரசாகொடுகோ
ன்மை பொறுத்தாறபோல, வாவணியும்புரட்டாசி மாதமுநான
றனி யிருந்திகாறறிலேனே. (௩௯)

விருத்தம்.

ஆற்றிலிமும்பொருள் குளததிலழைப்பித்த திருக்கதையுமாரு
ரர்க்குச, சேற்றுவயற்புகலூரிற் செங்கலைப்பொன்னுக்கியதுந்
ருத்தச்சொனனார, நேற்றிரவினெனைபபுகழ்ந்தாரின்மறநித்தேன்

பொருடேட நினைத்ததெல்லாம், போற்றுதிருவம்பலவர் பொறு
பபரெனைப்புகழ்ந்ததெல்லாம் பொயமெயதானே. (ச௦)

விருத்தம்.

பொய்ப்பசிக்குகாண் டிரந்துழலும் புலியூராசெஞ்சடைமேற்
பொலிந்துவாழும், மைப்பசியிலிழப்பறநத நெடுமுச்சுவிடுவது
போல் வாடைவீச, மெய்ப்பசியுமருந்தையிலுநதவிராதுபெருநத
வம்புரியும் விரதாபோல, வைப்பசியுங்காத்திகையும பிரிந்திருந்
துமொருவகைகா னாற்றினேனே. (சக)

விருத்தம்.

ஆற்றுநீர்மலையிலவிழு மருவிநீர்பூஞ் சீனநீரகழுங்கூவ
லுறறுகோளுததுநீ ருத்திநீர்மேகத்தி லுள்ளனனனீர்
வேற்றுநீர்விசிசடையோனசங்கைநீரித்தனைக்குமேலாங்கண்டிர்
காற்றுநீருரிவையரம பலததாடுமையாசிவ கங்கைநீரே. (சஉ)

விருத்தம்.

நீர்கழிககுஞ்சடைமுடியா ரம்பலவர்தெனபுலியூர் நியமவீதி,
தேர்கழிககுநதிருநாளுமறநதார்தாளு சென்றிருக்குநதிசையுங்கா
ணேன், கூர்கழிகும வாளினுக்குமிலககான புண்ணுற்றிக்கொ
ளவார்போல, மாகழிக்குநதைக்கு மிருநதாற்றினேன்முன்பனி
யைமாறறினேனே. (சங)

வேண்பா.

மாற்றா யிதழியநதார் வாககிவந்து வஞ்சிதுய
ராற்றா யுனைவளாத்த வாயிழையைத்—தேறறாயே
லஞ்சுகமே யஞ்சினு னம்பலவ ணைப்பிரிநதா
லஞ்சுகமேயஞ்சினுளாம், (சச)

கட்டளைக்கவித்துறை.

அஞ்சத்தனையு மயிலோனையும்பெற்ற வம்பலனை
வஞ்சத்தனையு மனத்திலெண்ணாதவா மாலபிரம
னெஞ்சத்தனையு மறைத்துரினறாணுக கிணையென்னவே
கஞ்சத்தனையுந் திருமாலையுஞ்சொலவாகாசினிக்கே. (சுரு)

விருத்தம்.

காசிக்குஞ்சேதுவிறகுந் தலைவாதிருவம்பலவா கமலபாதம
பூசிக்குமடியவரைத்தெரிசிக்குமெனைமதனனபோர்வல்லானே
வூசிக்குநிகரானவைவ கணைக்குநதெனறலுக்குமுறுவாடைகரு
மாசிக்கும்பங்குனிக்கு முனபுவரும்பினபகைகுவருநதிலேனே.

வேற்றெலவேண்டுறை.

வருகடலில விடமுண்டார் மன்னியதென்புலியூரிற், குருகடரு
நெடுங்கொல்லிக் குன்றநா டிடையீர், முருகடருமலர்க் காந்தள
வெறபிலே மலருகின்றமுறைமையினறி, பொருகடலினமலாவ
தொரு புதுமையெனவிணைவிழிகள் பொத்தினீரே. (சுஎ)

விருத்தம்.

பொத்திரைக்குங்கரும்பாம்புவைத்திருககுஞ்சடைமுடியர் பு
லியூரநாட்டி, னித்திரைக்குமிடமினறி விழித்திருக்கத தநதவ
ரென னிலைமையோரா, ரித்திரைக்குமபடநாகமருநதிரைக்குமி
ளவேனிற் கிடமாய்வநத, சித்திரைக்குமவைகாசி வசநதணுகரு
மயானினியென் செய்குவேனே. (சுஅ)

விருத்தம்.

செய்யமேனி யாரையர்மாலயன் நேடுமம்டலத்தாடு மீச
னார், துய்யமாலவரைப்புனமிருந்தபைந்தோகையாரபிரிந்தேகி

கசு

திலலைக்கலபகம.

னாகொலோ, கொய்யுமவாரதினைக்கிளியினங்களேகோகிலக
ளேகேகயங்களே, மையலயானையின்பிடியினங்களேமானினங்
களேதேனினங்களே. (சுக)

விருத்தம்.

தேனிக்கும்மடியவாகள வந்திகுமமபலவா திலலைநாடடி
னானிகுமதனகணைக்கு நரலைக்குமயலவா கணைக்குமஞ்சேன
கூனிகுக்குமுதமல ரலர்மதிகுமுதிரவேனிதேகோடைநீகா
வானிகுமுடன வாடிக்குமுயிரநரிபப தருமைதானே. (நு)

விருத்தம்

அருமபுதானசிலவயவ மலாவடிவாகுங்
கருமபுதேனமொழி கமுகமுஞ்சங்கமுங் கழுததாம
விருமபுதேனபுலியூர மாலவரையின மினனாகு
நிரமபுதோபடந திரைகடலாடித்த நிதமபம. (நுக)

விருத்தம்.

நிதமபதமயிலேகொள் ளிடங்கடந்தோமினிச்சறறு நேரஞ்
சென்றற, பதமபரவுமாயிரக்கான்மண்டபமுநதிரமதிலுமபசு
மபொறதேருஞ், சதமபெறுகானமண்டபமுஞ் சிவகங்கையுட
னகனக சபையுநதில்லைச், சிதம்பரமுநகோபுரமுநதிலலைமுவா
யிரவா தெருவுநதானே. (நுஉ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

தெருவாரவாரககள வண்டினமேசெவி தேட்டவுட
னுருகாதுவீழநதிரும் வண்டினமேபுலி பூரரனபு
தருவாரொனமிக வண்டினமேயவர் சநதமு
மருவாவிடி லொரு காளுகமானது வண்டினமே. (நுங)

ஐயந்தேளிதல்-மருட்பா.

வண்டறைதாமரை வைகுதலாறகண்டேன

புலியூதொறுந்திரி பிரமரங்காள

புலியூரணங்கிவள பொன்னணங்கலனே.

(ருசு)

விருத்தம்.

பொன்னாருஞ்சடைகாடி தனைக்கண்டோகங்கையெனும
புனலைக்கண்டோ, வெநநாளுந் திகழறுகு தனைக்கண்டோவம
புலி மானினத்தைக்கண்டோ, வனனாறிநகருமானின றேலூரி
ததுமருங்ககைத்த வச்சநதானே, தனனாசையாறபுலியூ ரமடல
வாகரத்தினமான றுவுந்தானே.

(ருசு)

கோற்றியாஃ-விருத்தம்

தாவிநதுமதிசசடையா நடமாடுஞ்சிதம்பரந்துத தலக
தேதில்லைக, கோவிநநாதிருவடிகள் சேவிக்ருமபடிவந்த கொற
றியாரே, மேவிநதமநியிருக்க கருமபுயலையேனமறைத்திர் மே
கந்தாலே, மாவிநதுவினைத்திருமப மறைதநாலினனமுஞ்சில
நாளவாழலாமே.

(ருசு)

விருத்தம்.

வாமும்புலியூரொணுநாமம் வையமுழுதுமபரந்ததலா
லாமும்புனலருமசீரங்கத தாலககளத துமுளதாமால
வீழும்பொழுதுங்கண்ணுறங்கி விழிக்ருமபொழுதுமாலயங்கள
சூழும்பொழுதுமறவேனயா னறுஞ்சம்பொழுதுநதுதிப்பேனே.

சந்தயிருத்தம்.

துதிககைவீசிய மறமதவாரண முரித்தபோவையா முனிவாக
டேவாக, துதிககவேவரு கணகசப்பதி யெனுமீசா

மதிசடாடவி மழவிடையாமுகி லெருககுமாலிகை யிதழியை
யேபுனை, வரைபபுயாசலா வளாபுலியூஉரு மயிலபோலவா
யுதிததமாமதிதழலலவோபினையெனக்குரீரொருதுணையலவோ
வினி, யுமக்குகா¹ ஒரு பயலலவோதய விலையோநான
கொடுத்தமாமத நடுக்கையேவிட முழுப்பிராணனுமறையுயி
ராயுள, குறைப்பிராணனு மழியுதைபோதலை விதி காணே. (1)

அகவல்

விதிவழிதவறிய மதியிலாவெனே
மெய்ததவமபுரியாப பிசுதனிகெனென்று
மனபதையுலகத தனபாகணகைததன
ராழியமபுவியி லனைவருமபழிதத
வேழையெனறிகுறா தெனையுருதாருது
சூதமுமுலையும சோகமுருகுவோபு
மீதுயாகஞ்சமும வெளிப்படமலர
வெயிறலவாலியைத துதைகொன்றதுபோ
லொளித்துநின்றெய்த வெண்ணிலைமாரனை
முழுத்திரைகொழிக்கு முத்தவெண்ணையால
மருங்குசூழகிடந்த கருங்கடனகையுரு
மலலலமபெரும பனைவயலசூழ
தில்லையம்பலவா தெனபுலியூரே (2௧)

அம்மாணைமடங்கு - கலித்தாழிகை.

தெனபுலியூரம்பலவா தில்லைச்சிதம்பரத்தே
வெம்புலியொன்றெநநாளு மேவுகுகாணமமாண
வெம்புலியொன்றெநநாளு மேவுமேயாமாநி
லம்பலததைவிட்டே யகலாதோவமமாண
யா² னாடவிட்டுவேங்கை யகலுமோவமமாண. (௨௨)

விருந்தம்.

மானுலாமவிழியுமைபாள கற்பலகைநீக்கிநின்றமடவாள
பங்க, னுன்னொருநடுங்கமடங் கற்பலகையுடையோனை யுருந்து
வென்றோன, காலிலேநடமாடுங் கற்பலகையுடனடிக்குங் கடவு
டிலலைப, டானிலாமதிசுசடையான கற்பலகையெனபாசங்கப்
பலகைதானே (௬௧)

பாண் - விருந்தம்

கற்பலகைதனிவிருந்து கவியுரைத்தபுலவனா கருணைதன
னாற, பொற்பலகைபெற்றநீர யாதுலாவித்தனையும் பொறுத்தே
னகலைய, ரெற்பலகைபோற்பசியா லெங்கையாபாற்றாதுசென
நீரிங்குமவந்தி, பற்பலகைதனிலேறபீர் வீணனாராயிருந்தீர் பா
ணனாரே. (௬௨)

வெண்பா.

பாணனபெற்பபொற் பலகையளித்ததில்லை
வாணனெனையாள வல்லானே—வீணனபோ
லக்கமலமுற்றமுடிப போதுதந்துமுளளக
கற்கமலமுற்றங் கடந்தது. (௬௩)

கட்டளைக்கலித்துறை.

கடித்தானவிளங்கும பறவையைவேட்டுவன சுண்ணிவைத்துப்
பிடித்தாலெனவொரு காட்சியுண்டானது பேயமுலைப்பால
குடித்தானமலாகொண டருச்சித்தபோது குழகனசெய்ய
வடித்தாமரையில் விழித்தாமரைசென நகப்பட்டதே.

விருந்தம்.

அகப்பட்டேனதிமோக வலைப்பட்டேனின்பழைய வடி
யாதம்மா, எனப்பட்டேனாயவாக னுபபட்டை மெவைது ௧௮

ணமில்லேன, முகப்பட்டமதயானே யுரியுடையாயதஞ்சமென
முறையிட்டாளாய, புகப்பட்டேன மெனபுலியூரம்பலவாபொ
றியறமேன் போறறினேனே. (௬௫)

வத்ப்பு.

பொறியாடரவினை யரைககசைத்தனை
புகையாநிரிபுர நகைதொழித்தனை
புலவோராதமிழிரு செவிகருளவைத்தனை
புயமேலுமையிரு குயப்பொருப்பினை
பெறவேநெறிதனை பெனககளித்திலை
பிறவாவகையெழு பிறப்பறுத்திலை
பிரமாவெழுகிய வெழுத்தழித்திலை
பெரியோரியினயடி தொழப்பணித்திலை
யநனூலவழியெனை நடத்திவைத்திலை
யடியாசனபநி விருத்திவைத்திலை
யருளாரமுதினை யருத்திவைத்திலை
யடியேனமனதினி லுருக்கமவைத்திலை
சிறைசாலையிலெனை யடைத்துவைத்தனை
செலதாராயிலெனை யகப்படுத்தனை
சிவகாமியையொரு புறத்திலவைத்தனை
சிவனேசடையினி னடித்தசித்தனை. (௬௬)

விருத்தம்.

நடிப்பாரதென புலியூரி னம்பரிடம் பிரியாமெல
ஷடிப்பாவை சிறுமருங்கு லாறறியிருந்தது பாரீர்
கொடிப்பாதி யாயிரண்டு குடஞ்சுமந்து வடஞ்சுமந்து
முடிப்பாரஞ் சுமந்துமொரு முருகனையுஞ் சுமந்ததுவே, (௬௭)

மறம்-விருத்தம்.

முருகனைக்குந் தாரவேந்தன விடுதூதாவிமயவரை முதல
விதனை, யருகனைக்குமமபல வாககாடபட்ட மறக்குலமென
நறியானபோலும், பொருகனைக்குஞ்சிலைமார னபூங்கனைக்கும
றவாகுலபபூவைவாடக, ணிருகனைக்குமிலககா னுனெங்கனொ
ரு கனைக்கிவனோ வெதிராநிறபானே. (௬௮)

விருத்தம்.

நிலலாதவெழுநிறப்புந் தொலையலலனீக்குசிவகாமவல்லி
நிலையுந்தொலை, செலலாரும் பொழிலபுடைசூழ் சிதம்பரமுந்
தொலை திருமூலட்டானமொடுசிவகங்கைதொலை, சலலாபந்
தரும்குடா கமமுந்தொலை தலபுராணமுந் தொலை சபை
யுந்தொலை, சொலலாருநானமையுந் தொலைதிலலைச் சோ
நிதடமாடுவதும் தொலைநானே. (௬௯)

விருத்தம் - ஊரல.

தொலைமறையமபலவ ருசலாடச
சுராமுனிவா மலரயனமா ரொழுதுபோற்றக
குலலைமகிழ்சணபகமா தவிமந்தாரை
கொன்றைமலாசொரிந்தடியா குணங்கள் பாட
முலலைமுகை நகையருமபப பசும்பொன்னோலை
முகமதியின் முததரும்ப வரமபைமாதா
திலலைவனம் புகழ்வினி தாடருசல
சிவகாம சுந்தரியா மாடருசல. (௭௦)

வேண்பா.

ஆடிய வெண்பிறையோ டநதரத்தின் மேற்கொழுகதா
யோடிய செக்காவா னொகருமே—நீடியகோ

பங்கக்குழையான படைமழுவான் நென்புலியூர்
சங்கக்குழையான் சடை.

(எக)

குறம் - விருத்தம்.

சடைமுடிக்குமடலவா வந்தனைவரென்றருநி தப்பாதம
மே, கொடைமுடிக்குமபடிசொன்னால் குறத்தியல்லயானுமொ
ருகுசத்திகுண்டாய, கடைமுடிக்குமவிழியிரண்டுமிடநதுடிக்கு
துடிக்குமிடக காமுநதோளும், துடிதுடிக்குமிடப்புருவந்தனை
துடிக்குருதுடிக்குமிடத தொடையுநநானே.

(எஉ)

விருத்தம்,

தொடையாடச் சிறுசதங்கை துதைந்தாடச்சிவகணங்கு
ணங்கையாட, வுடைவாளிற பசுக்குருதிக குழப்பாடச்சிறுத்
தொண்ட ருவகையாட, நடையாடுபசுக்குழவித் தசைவிரும்பி
னாபுலியூர் நம்பாபாரி, னிடையாடுபுலிகுருளேக கெப்படிபாற
கடலாட்டவெண்ணினோ.

(எங)

தாழ்சை.

எண்ணினுக்கு ளடங்கிடாதவா தில்லையம்பல வாணனா

ரிவரளித்திடு மதனமோகன மிவணமனத்தி லடங்குமோ
விண்ணினுக்கு ளடங்கிடாது விரித்தெழுந்திடு வெண்ணிலா

விரகினுக்கு ளடங்கிடாது விசைத்தெழுந்திடு காமநோய
மண்ணினுக்கு ளடங்கிடாது வசந்தகால வசந்தனும்

வாசகத்தி லடங்கிடாது மடந்தைபட்ட வருத்தமும்
கண்ணினுக்கு ளடங்கிடாதிவள கண்ணிலேவிழு கண்ணினிர்
காசினிக்கு ளடங்கிடாதிவள காதலகொண்ட விலாசமே. ()

கட்டளைக்கலித்துறை

மேலண்டாபோற்றும் புலியூரபாமபி ன விடததையஞ்சி
மாலஞ்செழுத்துந் திருநீலகண்டா மனியுமபொற்றா
நீலந்தருமணி சின்னப்படாம னிறுத்தநிலாப
பாலுமபசுந்தழை யுகைகவிடாது பரிநனனே (எடு)

சிந்து - விநந்தம்

பரிசிகுதூற்றமலாகொண்டநாசிதது மமலவாபதத்தை
நன்றாயத, தெரிசித்துநேசமுடனபூசிகுதூற்றிநி னறசி, கரப்பா,
வஞ்சிதநா தமைக்கலை டால வஞ்சி ஏசயமபேசி வநிவிடாம,
லொருநித்தா ககமுதனிததா லொனப, டினாயிரமபசுமபொன்னு
தவலாமே (எசு)

ஞீர்விசை-வேண்பா.

உதயமே ருப்பொருப்போ டொடபா சபைவாணா
ததயவே நீறணிவாய தூயநிறு பா
கதைபாயி தேயெழுநிக் கட்டிவைத தாலென
னிதயமே சம்பந்த ரோடு (என)

சுப்பிரதம் - ஆசிரியவிநந்தம்.

ஏடியும்புலவனும போலவே பூமைதனை யின்னமும் பேசு
விடபே னிவுளிதனை நரியாககி நரியையும் பரியாககி யிகிரசா
லமபண்ணுவேன, வாடியுடலவோவொழுக மதுரையிறபிடிகு
சுமணசுமந்தையா முனனாள் - வைகையைபடைத்த படிக்கலை
யுமடைத்திடுவன மண்ணுலகிலி தவிததையோ, பாடியுமபரவி
யுநதேடாமனமாயனும பதமாசனக்கடவுளும்-பனறியுப்பறவை
யுந தானாகமுண்டகப பாதமுஞ்சடைமகுடமுந், தேடியுங்கா

ஞாத திருவுருவைமாகழித்திருமஞ்சனத்தில யாாகருந் - தெர்
சிக்கவுமபண்ணி யனவரத நடனமுஞ் சேவிககவும புரிவனே.

விருத்தம்.

புரி ஞாலபுனைவார திருநீறணிவார புலியூர
பரிபூரணராய மடவாருய்ரே டலிதோவா
ரெரிநீறிடவே நகுவாரபகுவா யெருதேறி
வருநாபுரமா னசையாலபலகால வருவாரோ. (எக)

மேகவிடுதூது - விருத்தம்.

வருடிக்குமழைமுகிலகாளெனதாசைக்கடலசுவற்றமன்று
ளாடுவ், குரிசிறகுநீமொழிந்தா லாஷ்பெறலாமெகருந் கொ
ண்டலகாளோ, ரிருடிக்கு டபதஞ்சலிககுமிடைநடுவே நடனம்
டு பிருபாதநாக, டெரிசிக்கலாமுமகருஞ் சேவிககலாமபுலியூரச
சிவனைதானே (அ௦)

வஞ்சிப்பா.

சிவகங்கையுந் திருமதினு - மணிமனதமு மதிமுகமும
பவளவாயும படாசடையுந் - தவளநீறுந் தமருகமுஞ்
சிவந்தகாலுந் கருமிடறம் - பசந்ததாரும் பணிமதியும்
புண்டரமொடு புலியதனும் - குண்டலமொடு குரைகழலும்
கண்டவன - புனபிறப்பகற்றினை புரிதா
வெனபிறப்பறயா னென்றுகாணபதுவே. (அக)

சந்தவிருத்தம்

வேதபுராண சபாபதியாகிய வேதாளா
தாதகிமாலையா தாமனையாகிய தாராதாரா
ழாதாபுரையில கேகயாமுகில் வாழ்ப்புவை
யோதிமமாயிவை போவதுமீனவது மோயாவே. (அ௨)

தாழ்சை

ஓயவிதணடையிலலைதிலலை யமபலததுளாடுவா
 ரொருவரனபிலாமைகொண்டொருத்தரோவிதணடைமுன
 போயவிதணடையிடடுமீளவ ரனனேமாகடோழிமார
 புலவிதணடையிடடுநிற்பா புளளொலாமவிதணடைகாண
 வேயவிதணடையுறவினோகள வெருவிதணடைகண்ணிலா
 வெண்ணிலாவிதணடையூர் விதணடைமற்றமின்னனூர்
 வாயவிதணடைநீலிபெற்ற தாயவிதணடையிவையலால
 வாரியேழுமேவிதணடை மாரவேளவிதணடையே. (௮௩)

வேண்பா.

தணனூ பொழிற்றிலலைச சங்கரனூ சீர்பிழைகதாற
 கணனூ மிருந்து கலந்தால - மெனனூகொல
 வேர லுமிழத்தழல வேளவியனற கையுடம்பு
 மூர லுமிழத்தசுடா மூனறு. (௮௪)

தழைநீட்டோங்கலிந்துறை

மூதநதமாநதிலலை யமபலககூததா முனிவாவிண்ணோ
 போதநதமாநதா புகழபுலியூர பொருப்பிறைவா
 மாதநதமாநதன பாரத்திலையொற்றி வாழநதனன்கா
 ணீதநதமாநதழை யாவியனனோவெனக ணேரிழைக்கே. (௮௫)

விருத்தம்.

நேராடலபுரிபரமா புலியூச்சிறுதமபலவா நிமலநாடழல
 வாராடுகளபமுலை வடமாடவிளையாடு மடவார்கண்கள
 போராடுமெதிராடுமுறவாடுமவரிககயலைப்போநதுசாடுக [மே.
 தாராடுமிளனோரைச சணடையிடுமணிககுழையசசருவுநதா

பிச்சியார் - விருந்தம்.

சுருவிச்சீராட்டுமொரு டஞ்சுவனனாகிளியேந்தித் தவத
தோரகாணத, தெருவிச்சீராயணித்த சுருகளியுந்திருநீறுந தெரி
சித்தோணாப், பொருவிச்சீர்பேராசை பூண்பிச்சீர சணடையிடு
பூசலெலலாம, வருவிச்சீரமடலேற வைப்பிச்சீரவனபுலியூர
உருமபிச்சீரோ (அஎ)

இவ்வினைச்சிந்தியல்வெண்பா.

சீரணங்கண்ட திருநீலகண்டாபரி
பூரணங்கண்ட புலியூரதொழுதெழுதவா
ராரணங்கண்டாரவா. (அஅ)

விருந்தம்.

ஆண்டாகாணநெரு சங்கவனரூயிலை யத்தனையிலை யங்கவ
னரூயிலை, புண்டரீகபுரநடந்தேறிலைய பொன்னினவாயிற படி
கடந்தேறிலைய, மிண்டனாகவுக காலங்கழிந்ததேமிகவிரந்தண
டு காலங்கழித்தே, தெண்டனாக வரங்கிடங்கிலையே செம
பொனம்பல வாக்கிடங்கிலையே. (அக)

இடையினச்சிந்தியிருந்தம்

ஒலையர நெலலைதிரு நெலலைதிரு முலலை
கலலமொடு விலலைவன நெலவிவன நலலூர
மலலைநகா கொல்லமொடு விலவிபுரம் வலலம்
குலலைவன நலலநகா கொலலமலையாமே. (க௦)

தட்டளைக்கலிந்துறை

ஆயுநதனயரும் பெண்டருமாய்க் க தேனடவிப்
பேயுநதனயரும் பெண்டருமாயிற்று பேதமுண்டே

வலக மரம் உருவத்தில் இருக்கின்றது என்பதைத் தீர்

நாயுத்தலைமுறை யேழான துநட ராஜவின்ன
மோடிமபடிக்கிலையோ வையனையென னுயிரினுக்கே. (௧௧)

அநவல்.

உயிரத்தனளாமோ வுறவினரொலிப்ப
செயிரத்தனளசெல்லி தேயத்ததிறுபறை
யஞ்சுக்கிளவிக கையவியப்பி
வெஞ்சினககூளியை விலகருனரொருசாரா
நித்திலகருதமபை நீரெழநிவநத
கைத்தலங்கதுவாது கன்றிழந்தெனவே - யநஞல
காரியொடுகழறவுங் களியளியடபவு
நாரியொடுநவிலவு நா வெருநிலனே. (௧௨)

கழநேடில் - வண்ணவிந்நம்.

கல்லுகுழையும் படியினறடருங் கருநாரைக
புலலுமபுமுன பொழிகண்டவாடுதன புலியூரில
விலலுங்கழலும் புயலுங்கொடுவென நினைஞாரைக
கொல்லுமபடியென னெதிரினறதுமின கொடிமானே (௧௩)

கழநேடில்விந்நம்

மாழைமாமயிலடோன மாழைநோவிழியாண மாழைசோவ
னமுலைவெதுமபா-மாலைமாமதியான மாலையேநிகாவாணமாலை
யேதவித்தருளபுரிவாய், குழமாலைகையாலகுழமாது
முமாறொன்றையுமுணராள-குதுவாத்தியான குதமேனியிளை
குதுநோமுலையினமீதனைவாய், வேழமாமலையே வேழவீருரியா
யவேழமாமதனைவெனறவனே - வேலையாருமுதே வேலைநோவி
ழியாலேலையேதவிரவாழ்வருள்வா, யாழிமாலகடலையாழிமா

லபரவு மாழிசோவிரலுமைகணவா - வம்பலத்தமுதேயம்பலத
நடஞ்சு மும்பலத்தமராசேகரனே. (௯௪)

வேண்பா.

கரத்தாறொழும்கிடினுங் கண்டிறைஞ்சினுலுஞ்
சிரத்தாலவணக்கஞ் செயினு—முணாதிடினுங்
தில்லைக்கப்பாவின்று சேவித்தாலுஞ்சனை
மெலலைக்கப்பா னிறகுமே. (௯௫)

விருத்தம்.

எலலைக்கோபுரநான்றாகுகொடிமுழங்கரிதிவழங்குமிறைவீரோ
ங்க, டில்லைக்கோவிந்தா தொழு மம்பலவாதிருநாடா செம்பொ
னவேண்டேங், கொலலைக்கோமுழவிடையின கொழுந்தமடம
ணிமாபிற் குளித்தபின்பு, முலலைக்கோவினமடநதைமுலையா
ளேக்கோடினடு முழங்குநதானே. (௯௬)

கட்டளைக்கலித்துறை

தானவிலங்கைத் தழைக்கொண்டெயதேனெனபா கானவரங்
கானவிலங்கை யழித்தவாபோன்றப ராதலினு
லீனவிலங்கை விடுத்தாளபவா தில்லை யீசாவெறபிஸ
வானவிலங்கை வளைத்தெயகுவாரிந்த மன்னவரே. (௯௭)

கலிவிருத்தம்.

மன்னேவென பிறப்பறுக்க வல்லவருண் டெனிலடியே
னென்னுலெம் பிறப்பறுக்கக் கடவேனகா னெம்பெருமா
னுன்னலும பிறப்பறுத்தற கரிதெனிலொண புலியூரா
பின்னுனமற் றனைவோருகொடிககாளம பிடிப்போரே. (௯௮)

விருத்தம்.

பாருவானவா சூழநதசிறறம்பலம் புலிபதஞ்சலி பேரறறு
சிற்றம்பலம், பாருளோகள பரவுசிற்றம்பலம் பரமனாடகமாடு
சிறறம்பல, மேருலாவுசிற றம்பலஞ்செமபொன லெழுதிமேய
நதசிற றம்பலமெம்பிரான, சீருலாமுறை பாடுசிறறம்பலஞ் செ
மபொனம்பலந தில்லைச்சிறறம்பலம். (கூ)

உயிர்வருக்கமோனை - அகவல்

அம்பலக்கூடதனை ஆராமாவன
இடைமருதீசன ஈங்கோயமலையினன
உலாபூரெநதை ஊறனமாநகரினன
எறுமபிமாமலையினன ஏடகததுறைவோன
ஐயாறமாநத வமராகளடெருமான
ஒறறியூரினையோன ஒமாமபுலியூரச
சிறறம்பலவன சோபரவுதுமே.

திருச்சிறறம்பலம்.

தில்லைக் கலம்பகம்

முறநிறறு.

வி ள ம் ப ர ம்.

இதனால் சகலமானவர்களுக்கும் தெரிவிப்பதெனவென்றால் இதனடியிறகுறித்த புத்தகங்களை இதனடியிற கையொப்பமிட்ட எனலிடத்திலும் சென்னை பெத்தூராயக்கனபேட்டை கோவிந்தபபராய்க்கன வீதி 110-வது நெம்பர் வீட்டிலிருக்கும் சி. அ. இரத்தசபா பதிமுதலிபா ரிடத்திலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

தபாற்கூலி பிரத்தியேகம்.

ரூ. அ. ப.

வீரகாராயணாவிஜயம் (திசு)	..	1	0	0
ஷே (தின)	.	0	8	0
சட்டியெழுபது உரையுடன் (திசு)	...	0	2	0
ஷே (தின)	..	0	1	3
செங்குந்தாமரபுவிளக்கம்	...	0	0	6

செங்குந்தர்பிள்ளை நதமிழ், சின்னகட் டியம், பெரியகட்டியம், ஊசலமுத லியன	}	..	0	2	0
செங்குந்தர்மாலே, செங்குந்தர்தசாங்கம்	.	0	0	9	
சேனே ததலைவா மரபுவிளக்கச்சூருவளி	..	0	1	0	
செங்குந்தர்திருக்கைவழக்கம்	.	0	0	9	
செங்குந்தர் சங்கடப்பட்டயம்	.	0	1	0	
திருவொற்றியூர் செங்குந்தவினாயகாமாலே		0	0	3	
ஆத்தி சூடிபதவுரை	..	0	0	6	
கொன்றைவேந்தன்பதவுரை	.	0	0	9	
வெற்றிவேற்கைபதவுரை	.	0	1	0	
வாகுணடாம பதவுரை	...	0	1	3	
நலவழிபதவுரை	.	0	1	6	
நன்னெறிபதவுரை	..	0	1	6	
நாலவர்நாமணிமாலே	.	0	0	9	
சோணசைலமாலே	.	0	1	0	
குமரேசசதகம்		0	2	0	
அறப்பள்ளிசுரதகம்	.	0	2	0	
மணவாளநாராயணசதகம்	..	0	2	0	
தண்டலையார்சதகம்	...	0	2	0	
அறபுததேவாரத்திரட்டு		0	3	0	
ஒளவையார்சரித்திரம்	...	0	2	0	
பிரமோததரகாண்டம்	...	1	0	0	

பத்துக்கு க-கமிஷன கொடுக்கப்படும்.

இனி யச்சிடப்படும் புத்தகங்களாவன.

காஞ்சிகச்சபேசாமாலை

கெ. யந்தாதி

சுயம்புலா

திருச்செந்தூர் பிள்ளைத்தமிழ்

இங்ஙனம்,

P. C MURUGESA MUDELIAR.

Secretary A. M. P. S.

Reading Room & Library,

Conjeevarar

பி - செ. முருகேசமுதலியார்.

செக்ரிடெரி

ஆரியமதபிரவாத்தகசபையின

ரீடிங்ரூம் & லைப்ரெரி

காஞ்சிபுரம்

ஸ்ரீ. மஜபல

நெருமாலிருந்தோலைமலை

அழகர்கலம்பகம்

மூலபாடம் 10/6

முதற்பதிப்பு. (8484)

அடைபிடிக்கப்பட்டது - 20

இஃது,

ஹ. பிஷ்பாத்தேவடியாரால்

கலாரத்நாகரம்

புதிதான நூல் அச்சு செய்து தர

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

செனனை.

1891.

~~~~~

 இந்நூல் அரிபத்தநாவலர் என்பவரால்
செய்யப்பட்டதென்று சொல்லுகின்றனர்.

~~~~~

ஸ்ரீராமஜயம்.

நீருமாலிருஞ்சோலைமலை

அழகர்கலம்பகம்.

பாமிரம்.

காப்பு.

கட்டளைக்கலித்துறை

ஆனைக்கு முன்கெல விடபா சலதி ஸழகனையெம
மானைக் கருதி கலம்பகங் கூற வரமகரமஞ்சு
தானைச் சுராகஞ்சு சடகோட்டு சித்திககத தாங்குசெங்கோல்
சேனைத் தலைவா திருத்தாள கருத்தொங்கு சேவிப்பனே.

அத்தியின் மத்தியி லேவிளங் காலிலம் மாமகிழ
நித்திலா கொள்ளுநத மாலத் தருவ வியனென்பதே
சத்திய மெனனப் புளிக்ஃழ மகிழந் தமிழககரசே
நித்திய மாலழ கன்றமிழ் கூறமுன் னின்றருளே.

நேரிசைவெண்பா.

முதலாழ்வார மூவாதொண்டா பாதப் பொடியார
மதுரகவி மாறன்மழி சைக்கோ—இதவார
குலசே கரன்கோதை பட்டாபிரான பாணன
கலியன் நிருவடிகள காப்பு.

அவையடக்கம்.

(2)

அழகா பதின்ம ருந் தமிழகொன் டாயான்
குழறியபுன் சொறறமிழுங் கொண்டா—முனநேயோ. ()
கருத்திருத்தி வைத்தவென் மா காந்தருமா புருவம்
உருத்திருத்திக கொண்டதுபோ லும். * நுணாக்கவல்லார்.

நூல.

மயங்கிசைக கொச்சகககலிப்பா.

எட்டடித்தரவுகள். (௨)

நீராபூத்த பொற்றகட்டு ரெட்டிதழ்ச்செந் தாமரைமான்
காராபூத்த முழுநீலக கண்ணுமன முங்குளிரச்
சுரும்புதுவைத் தோகைமிஓச் சூடியதா மமுங்கவியும்
தரும்புதுவைத் தோகைகன தனதடங்குள புளரும்பப்
பழமுதிரான மறைகுமுறப் பதினமாகண்முத தமிழ்முழங்கப்
பழமுதிராபூஞ் சோலைமலை பச்சைமர கத்ததிலங்க
வந்தவிமா னத்தமரா மலாநூவிப் பணிசோமச்
சந்தவிமா னத்தமருஞ் செளந்தரிய பரஞ்சோதி.

குறித்தமுலை பந்தரிட்டுக் குறுத்துனிதூற திடவாயா
தறித்தமர மத்தனையுந் தழைத்தலாந்து பழுததுதவக்
கும்புலிக ளயாந்துசித்திர காயமெனும் போவிளக்கக்
கொடும்பணிகண் மாலையதாய்க் குலரத்தின விளக்கேற்றக்
கருங்கறறான வெண்ணெயெனக் கரைந்தோட வினைந்தோடி
வருங்கற்றா னிமைப்பொழிய மழவிடையக் கயாந்துநிற்
மிகவிளங்கோ விபரொழுத வெளகியதிரி பங்கியுடன்
சுகவிளங்கோ வியாமழலை தொனித்தகுழ லிசைத்தோய்கேள்,

ாரடித்தாழிசைகள். (௩)

பலகடலுஞ் செதிலடங்கப் பசுந்துழாய் பரிமளிக்கப்
பலகட்டின் வடிவெடுத்தாய் பாராதெம்மைக் காக்கவென்றோ.
போகமுடிக் குலகமுற்றும் பூவெனவன் புறங்கிடக்க
நீகமட வுஞ் கொண்டாய் நினைத்தெம்மைப் புரக்கவென்றோ.)
நிலக்கினிய டுதவகிபா னீபிறந்த சுபயோக
விலக்கினமேதிக் கடைப்பிடியோ விடபமலை யுவந்தனையே. (௩)

உதித்ததும மிந்துகுல முயாதததுந் தமையென்றே
பதித்தமலை யததுவச டாண்டியனை யாண்டனையே. (சு)

தருமகதி யாயப்பாடி தனிவநீ தங்கவாந்தா
யொருமகதி முனிமுதலோ ருள்ளமெனக் குறித்தேயோ. (ரு)

ஆரமுத வுத்திபொங்க வமராகுழாம் வாழ்ந
வாரமுத மதித்தெடுத்தா யடியவாகட் கென்றேயோ. (சு)

ரரடி அராகங்கள். (சு)

நிலமுத லியவெயி னிலவுமிழ் கதிமதி
குலதெயவம வழிபடு குருவென வருவினை. (க)

அரியய னரனென வவ்வள ளதுவென
விரியிக பரமிரு வினையென மருவினை. (உ)

அருள்சில வறிபவ னறிவறி தருமொரு
பொருளபல வெனமறை புகல்சுக வடிவினை (ங)

ஒளியினு னொளியுல குயிரினு னுயிராமிகு
களியினுள் களியென மிகமகிழ கருணையை. (ச)

பெயர்த்தும் ஈரடித்தாழிசைகள். (சு)

அடலவுணன் பாறகுறுகி யறபநிலங் கையேற்றாய்
கடலகிலம் யாவுமுதி காடடுவது கண்டிலையோ. (க)

லகங்கை யெனத்திகாக னெறியமுனை துணைந்தாய்வான்
லகங்கை கால்பிடித்துக் கூப்பிடுதல் கேட்டிலையோ. (உ)

ஃருதுகளி ரோலமிடக் கலமுனெழிம் விண்பறந்தாய்
மருதினூர லொடுதவழ்ந்தாய் மால்வினையாட் டென்றேயோ. (ஃ)

சிறந்தபெரும் பகிரண்டத் திரளெல்லாந் திருவுருவிற்
பிறந்தகுறும் புளகெனினின் பெருமையையா ருணாக்கவல்லார்.

அழகர்கலம்பகம்.

நாற்சீர் ஓரடி அம்போதரங்கம். (உ)

சகலநற் பொருளிரீ ததது வங்கண்
புகறரு கரணரீ புவன போகரீ. (க)

மொழியுரீ டொருளுரீ முக்கு ணங்கண்
விழியுரீ மணியுரீ விந்து நாதரீ. (உ)

முச்சீர் ஓரடி அம்போதரங்கம். (ச)

தயரதா தவசிலு தித்தனை.
தசமுக னுருளவ தித்தனை.
உயாசது முகனைவி தித்தனை.
உரனுள சரபமி தித்தனை.

இருசீர் ஓரடி அம்போதரங்கம் (கசு)

செகமி ஸைந்தனை. ககமி ஸைந்தனை. செயல்க டந்தனை. மயல்க டந்தனை. சுகமு கந்தனை. மகமு கந்தனை. துன்பொ ழிந்தனை. பொன்டொ ழிந்தனை.		கரும மணடினை. தரும மணடினை. கதம டக்கனை. மதம டக்கனை. அருவி ழைந்தனை. உருவி ழைந்தனை. அமிழ்த ழைத்தனை. தமிழ்த ழைத்தனை.
---	--	--

தனிச்சொல்.

எனவாங்கு.

இருபத்துமூன்றடியாலவந்த
ஆசிரியச்சுரிதகம்.

தேறிய வடகலை தென்கலை யெனவிரண்
டாறொழு கரங்க வரவிர்த லோசன
குளிர்பத மிடிசட கோபமீ தெனவான்
வெளிமுக டணிவட வேங்கட வாண

அதிரூரல் வளைசுட ராழியா மெனமதி
 கதிர்புடை வரநிமிர் கரிகிரி வரத
 வலம்புரி போலயன் வாகுந மீனடிச்
 சிலம்புபு தரளச் சிலம்பாற நிழைவ
 எழுமணி யால்கட லீந்தபொன் னூடனொரு
 செழுமணி யுரமணி தெய்வ சிகாமணி
 உரனுடை மதலையு மிரணிய னூரமொடு
 சரபமும் வகிதரு நரகரி குடா
 பூமிமி லசுரப புன்புகி கினனெனும்
 நேமியம் பரம சாமி வாழி
 இரவினி லாடு மிழையணி யொளிகக
 அரவினி லாடுகின் னடிமலாக கியம்புவென்
 அண்டகோ டியையு மயனையு முந்திப்
 புண்டரீ கததுப பொதிந்தரு ணினனை
 நெஞ்செனு மலரு ணிறுத்துமெய யடியாக்
 கஞ்சுற றஞ்சுற ருங்கவா தமமை
 கண்ட விடத்துநுங் காறறுக ளென்று
 தொண்டிபட் டொழுகத் துணைசெய்
 தண்டமிழ்ச் சங்கத தனியிறை யவனே.

(க)

நே ரி சை வெ ண் பா .

அவனிவனென் றெணணி யலையா திருத்தி
 அவனிவனி தைக்கா மழகன்—கவடா
 மருதிடந்தா னேகடவுண் மற்றில்லை நெஞ்சே
 ஒருதிடந்தான் சொன்னே னுனக்கு.

(உ)

கட்டளைக்கவித்துறை.

உனைக்கண் டகங்குளிரந் துன்னுமங் கூற வுனைவணங்க
 வினைக்கண் டகரிடரு செல்லா திருக்கநல வீடுபெற
 முனைக்கண் டகங்கையை நேராக்குங் காந்தி முகுந்தரந்தன்
 மனைக்கண் டகணித லீலாதென் சோலை மலைக்கொண்டீலே. (1)

அறுசீர்க்கழிநெழலாசிரியவிருத்தம்.

கொண்டல்வண் ணுவன் றேயுன் குணாகழம் கமலம் பெறறேன்
மண்டல மளந்த காலை மற்றுநான் புறம்போ சொல்லாய்
அண்டாதெள ளமுத முண்ண வாலமுன் டவாக்கே சோமன்
துண்டமுன் றந்தாய் தந்தாய் சுந்தர ராச மாலை. (ச)

சந்தவிருத்தம்.

மாலைக் கரும்புபிறை புனாவா ளெயிற்றுநமன் வனபாசம்
வீசவுடலம், ஆலைக் கரும்புபடு முன்னேகண் முன்னேபுள் ளர
சோபிம் வந்துதுவுவாய், வேலைக் கரும்புனித விரதிராதி யாக்கு
நல் விருந்திட்டு வந்துவிதுரன், சாலைக் கரும்புதுவி ருந்தா மரு
ந்தே தடஞ்சோலை மலையழகனே. (ரு)

எண்சீர்க்கழிநெழலாசிரியவிருத்தம்.

மலைக்குமேன் மலைவிளக்கா மழகா வேத
வானகுதலை நானகுதலை மகனா வாளா
தலைக்குமே லெழுதுகின்ற ரரியென் றெங்கள்
தாலத்தின் மேலெழுதச் சமாத்தி லாரோ
அலைக்குமே லுடுமலரா மிதககுங் கால
மாலமொன்று காயாமபூ வலாந்தாற போறபச்
சிலைக்குமேற செங்கண்வள ரனந்தா னந்தா
விருக்கி லிருக்கும் பொருளே யெம்பிரானே. (சு)

கட்டளைக்கலிப்பா.

பிரானெனச் சொன்முராரி புராரி நீ பிரமனீ குணப்பேதநீ
பூதநீ, தராதலத் திற்சராசரம் யாவூ சச்சிதாநந்த விம்பமுநீ
யன்றோ, மராமரங் கொலி ராமவிராகவ வாசுதேவ வனகிரி
வாசமுன், கராசலஞ்சொற் பராபர நாதசெங் கஞ்சலோசன
வஞ்சன மேருவே. (எ)

நேரிசைவெண்பா.

அஞ்சார லும்மணிநீ ராறுங் கிடைக்கரிய
மஞ்சீர மாறா வனகிரியே—பஞ்சவாதம்
பங்கங் களைந்தான பனிரண்டு கண்ணொருவா
பங்கங் களைந்தான பதி.

(அ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

பதிக்கின்ற கற்பகப் பூஞ்சோலையை யெடடிப ன மந்தி
குதிக்கின்ற மாலிராஞ் சோலைவெற் பாரின் குளிரவதனம்
உதிக்கின்ற திங்கைமெய் யுறபலக காடங் கொழுகு பைந்தேன்
மதிக்கின்ற கட்டழ் கெங்குகளை மூழ்கு மதுகரமே.

(க)

பு ய வ த ப் பு.

ஆசிரியவண்ணவிருத்தம்.

தனதனை தந்ததன தனதனை தந்ததன
தனதனை தந்ததன—தனதந்தனதனந்தன.

மதுகயிட வன்சடல மெழுகுபட வெங்குருதி

மதுவினில்வ ழிந்தொழுக இறுக்கினிபிழிந்தன
வடிதயிரமு கந்தரலின வரியவுமி சைந்துபய
மருதையுமி டந்துபினும் அடுக்குறிநெய்கவாந்தன
மகளிராக சந்தரகலை பதிபிடாத மூமபுபட
மணிகணிரொ னுஞ்சரபி திருப்புகுணில்சமந்தன
வயிறுகுழை யும்பொழுது சிறுகுமுத மொன்றினா
மடிமுலைவி னாந்துருவி நுணைத்தசனாகறந்தன

துவையின்ம டந்தைகவி பதினமாதமிழ் கொண்டினிது

புளகிதமெ றிந்துமர கதக்கிரியினிமிர்தன
பொதுவாதரு பெண்கள்முலை திமிரமாகம தங்கொளி
புதியபசு மஞ்சள்குமு குழுககவிமிவளர்தன
புவிசுமிக்கி டென்றதிர வெதிரதொடைய றைந்துசமா
பொருமலாக லங்கமுகம் இடித்துமிகதுழைந்தன

புகைபுமொரு கஞ்சனவிழ முரனநிக மிக்கயம

புரநெளிய வும்பாமலா

இறைக்கவமாபுரிந்தன

மிதிலைமயி லினபுருவ நிகரலதி தென்றாணும்

வெருவிடவ வன்சிலையை

முறித்தவையிலெறிந்தன

விசையினொடு கொமபிலினை திருகிமணி சிந்தரண

வெறிகொள்கெச சும்பமது

தகாததுவிருதணிந்தன

விசையன்றத வென்புரவி கருவிகொடு ரிஞ்சிமிக

மெழுகுசெயது தண்புனவின

மினுக்கியுளைவகிந்தன

விரனுனிசி வந்தபடி யுலவைகளகொ முதுதுவிட

வெணையினமலை யுங்கராய

இசைத்தகுழல்பயின்றன

அதிராகனக நெஞ்சமிரு பிளவுசெய்து நுஞ்சமுக

அருகுதிர மொணடுதவி

நிணத்தகுடாபிடுங்கின

அவைதொடைபு னைந்தரகம வளைமலையை வென்றுதொழு

வரசிளம கண்குடுமி

திருத்தியலாபுனைந்தன

அணிமகர குண்டலநல விசயமக னுஞ்சலென

[ன

வசையவவள செம்பொனையி லெனத்தொடிகள்செறிந்த

அமுதமதி வந்துதவ ழிடபகிரி நின்றவடி

வழகாதுள வுந்தளவு

மணத்ததிரள்புயங்களே.

நேரிசைவெண்புர.

புயங்க சயனா புயலவண்ண பூமின்

முயங்கு மணிமாடா முகுந்தா—மயங்கும்

கருப்பழகா தன்பரையாள் கண்ணதென் சோலைப்

பொருப்பழகா நீயே புகல்.

(கக)

வண்ணுவிடுதாது.

எண்சீர்ககழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

நீயாகி லுஞ்சொல் லொணுதோ பிரிந்தேகும்

நிட்டே ருக்கந்த நெட்டாலி னிலையோர்

டாயாக விழிதுஞ்ச முகிச்சோலை வெறபிற
 பசுந்தேன் விருந்துண் கருந்தேனி னரசே
 மீயாகும வெளிநாகம் வெண்பா லெனுந்தண்
 மேகங்க ளுரிபுள்ளி மீனஞ்செவ் வானம்
 வாயாகும் ரவிகாநற மாணிக்க மெயிறே
 மதியால மறுமூச்சு வாடைககொ மூந்தே. (௧௨)

இ ர ங் க ல்.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

கொழுநேவிட் டாயபூவை நிராககின்றய் வண்டிசையைக்
 குறித்தாய் கண்ணீர், விழுவதறு யொன்றுமருந தாதுகைப்பா
 யிதழ்புலாந்தாய வினையேன போனறாய, எழுவிடையுந் தழுவி
 யொரு விடைமலையில் வாழுக நிற்திர நீலசு, செழுமலையொப்
 பாநாட்டில் வெண்டளவே கண்டளவே தேறி னேனே. (௧௩)

த வ ம்.

எண்சீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

தேறது வனம்போயென வனமும் போனீர்
 சிறுகிழங்கைக் கொண்டுபெருங் கிழங்கைக் கொண்டீர்
 ஏறது பலஞ்சுவைத்தோர பலமும் காண்
 நிலைமேய்ந்தும் பேறிலையே யிதுவோ யோகம்
 மாறது சருகுதின்று சருகு பட்டா
 வாயுதுகாந் தீரவாயு மெனன மானீர்
 ஆறது தீயினிற்பீர் தீய னோதம
 மருந்தவமே தவமழகர்க் காட்ப டரோ. (௧௪)

கட்டளைக்கலித்துறை.

படவர வப்பள்ளி மாலலக் காரா பழமறையும்
 தடவர வச்சிரத் தண்டையு மாப்பச் சகடுதைத்த
 திடவர வச்சுத லெல்லா விடுக்கணுந் தீர்த்தருளக்
 டடவர வம்மைக் கருது மவணாக் கருதுமினே. (௧௫)

மேகவிதூது.

நேரிசைவெண்பா.

மின்னுமுகி லேசோலை வெற்பழகா வந்திலா
உன்னையெதிரா கண்டே னுயிர்தரித்தேன்—ஒன்றா
வெருவவிரு தூதுமவா மேனிநிற முற்றும்
மருவவிரு தூதுபோய் வா.

(கசு)

இரங்கல்.

எண்ணிக்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.
வாளுந் திகிரிப படையுங் கதையும்
வளையும் வளையுஞ் சிலையும் புனைவா
ஆளுங் குலபூ தரனா மலாமா
னனனா பிரியா றொநான் வருவா
நீளுந் குழலீ காமம் படுத்தி
நெய்விட டதுகா ணீர்பெய் பனிநீர்
வேளைந் கணையும் விறகா மவாதாம்
வேயூ துவதுந் தீயூ துவதே.

(கஎ)

வேறு.

வேயினா னினையழைத்துக் களிறழைக்க வோடி
மென்பிடிக்காய மான்பின்போய் விடைமலைமே விருப்பீ
பேயின்மா முலைபருகு மச்சதரோ கேளீர்
பின்னைக்கு முனனனை பின்னைக்கென் னாமல்
போய்வாச வனறருவை வேரினெடுந் கொணரந்தீர்
புதல்வனா தமக்குமுந்திப் பூவிருப்பென் றளித்தீர்
தூயகோ வியாக்குமெல்ல விதழ்கொடுத்தீர் நம்புந்
தொண்டன்முடி மேற்றானைச் சூட்டுவதுன் கடனே.

(கஅ)

சந்தவிருத்தம்.

கடதாரை குன்றாத விபராசன் முன்றாவு
ககராச னுந்தாமு நொடியூடே

வடமேரு வுஞ்சோனை மழைமேக மும்போல
வருமா லலங்காரா பதிகேளீர்
சடகோபா தம்பாட லெனவே பசுந்தேறல்
தவழ்சாரல் சங்கீனு மணியாலே
திடராக மஞ்சீர நதியோ லிமிந்துய
திருமா லிருஞ்சோலை மலைதானே.

(கக)

வண்டுவிடுதாது.

நேரிசைவெண்பா.

மலையழகா வண்டினமே வண்டுவரை யாகாண்
நிலைகொள் பொறியளியை நீங்கா—தலைவரவா
ஆழியுடை யாருமக்குண் டாறுகால் போசுமந்தீர்
வாழிசெல லாஞ்சொல்லா மால்.

(உ௦)

கட்டளைக் கலித்துறை.

மாலாகும் வேளையி னீலா சலமொத்து மாப்பறவை
மேலாக வந்தருள் வாயெங்கள் கோசலை மெய்வயிற்றென்
ஆலா னதிலிளரு சேயாயுறங்கி யசோதை கண்போல்
சேலா யெழுமழ காகுல பூதரச் சீதரனே.

(உ௧)

அ ம் மா னை.

மடக்குக் கலித்தாழிசை.

சீதரராஞ் சோலைமலைச் செல்வரைமுன் சந்ததியா
மாதர சோதை வளர்த்தனள்கா னம்மாளை
மாதர சோதை வளர்த்தன்னே யாமாகில்
ஆதரவில் லார்போ லடித்ததே னம்மாளை
அடித்ததொரு வன்மத்தா லல்லவோ வம்மாளை.

(உ௨)

ம ட க் கு.

பதினான்குசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

மானமா லழகர் பதிகணுற நெட்டே

மறறவை யாவுதாற நெட்டே

வளரக நந்த னந்தமா மனையே
 வதைத்தது மந்தமா மனையே
 ஏனமா யெடுத்த தெட்டுமா தனையே
 யிணங்கிய தெட்டுமா தனையே
 யேற்றது கயவாக குடையுமை வரையே
 யேந்திய குடையுமை வரையே
 ஆனேகூப பிடுமுன் புகுமிடங் கரையே
 யன்றுகொன் 'றதுமிடங் கரையே
 யனனையுங் கனகன் கைபொருந் னானே
 யண்டகோ டிகள்பொருந் னானே
 பானமும் கரும்பேய வனமுலைப பாலே
 பயிற்சியும் வனமுலைப பாலே
 பாயலு மரவுக கரசனா லிலையே
 பரஞ்சுட ரவனலா லிலையே.

(உங)

கட்டளைக கலித்துறை.

இலையும் பசம்புல்லுஞ் செஞ்சூட்டரவு மிடைச்சி மடித்
 தலையுஞ் சயனங்கொண் டரடி யேன்மனத் தாமனாயின்
 றலையுஞ் செயலொழித் திங்கிருந் தாலென்ன வஞ்சனமா
 மலையுங் கடலும் பொருந்தமிழ்ச் சோலை மலையரசே. (உச)

ம ற ம்.

பதினான்குசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.
 அரசாதுத கவிஞாதுத ரயனெடுந் துதிக்கவே
 யைவாதுத ராயளித்த வழகாநாட்டின் மறவாயாம்
 பரசிகால தூதரும் பறப்பொங்கள் போசொலிற்
 பயமிலாது செல்லுமென்று பயமிலோலை வைத்தனை
 சரசம்வாசி யென்றுசொல்வை சரணிதேமி காவலா
 தளமிணக்க மென்கிறாய் சரந்தொடுக்க வேண்டுமோ
 சிரமிருக்க வேண்டிலுங்க டிருமுகங் கிழித்தெறி
 சேராபெண்ணை யீவாபோ சிறுரினிப் பொறாகளே. ()

வேறு.

பொறுபொறு துத பசிபொறும் முந்திப்
 புனைசுருட் டோலையைத் தினஹு
 புரவலா காதிற சொருகுசந் திரிகை
 புயனிறத தழகாசோ பதியின
 மறவொன றறிநதுங் காரிகை கேட்டாய்
 மதமலோ வதுபுல வணாக்கேள்
 வயலிலே யரிவை சிலையிலே நாரி
 மரத்தினு மண்ணினும் பாவை
 குறிதிகழ் தையல் பாணாபால வஞ்சி
 குடக்கினிற் கோதையு மாங்கே
 குன்றின்மேற குன்றா விளம்பிடி நல்ல
 குமரியுண் டடவியி லுடனே
 நறுமணங் கூடுஞ் சோறுமுண் டோடு
 நங்கையைப் பாவிலை முகத்தில்
 ஞாலமே னீங்கள் வாலையே படைத்தா
 னரியொடுந் திரிவது திரமே.

(உசு)

ம ட க் து.

கட்டளைககலிப்பா.

திரவி ருப்பணி தாமத திகிரியே
 செங்கை மேலணி தாமத் திகிரியே
 வரதா மொயம்பு குலவர விர்தமே
 வாய்கண் கால்கை குலவர விர்தமே
 உரமி சைக்கரும் பன்ன கமலையே
 யுறையு ஞங்கரும் பன்ன கமலையே
 அரச ருக்கிட முததமா சங்கமே
 யழகா சேரிட முததமா சங்கமே.

(உ௭)

கட்டளைக் கலித்துறை.

மேகங் கடல்மணி காளிந்தி பூவைமென் காவிகண்மை
மாகந் தொடுபசை நினனுருக்காட்ட மனங்குளிர்ந்தேன
சோகந் தவிர்ந்தனென் மாலிருஞ் சோலைச் சுரும்புசெய்த
யோகந் திகழழ காவவைவாழி யொளிசிறந்தே. (உஅ)

நேரிசைவெண்பா.

சிறந்துன் பதந்தொடர்வா சேவடிதொ ழாமல்
இறந்தும் பிறந்து மினாககே—பறந்தும்
மிகவேசற நேனிதப வெறபாவ சோதை
மகவேசற நேகடைக்கண் வை. (உக)

எண்ணீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

வைக்குமிடத் தனபுவையா மாந்தா காளம்
மறவிகதை யறியீரோ வருமே நானே
தக்ககதை புகுமேதுங் குணமும் போமே
சரமும்போ மேயெடுத்த ததுவும் போமே
திக்கிலேவே றிக்கணமே சோலை வெறபிற
சீதரசஞ் சீவிதனைத் தேடிக் கொள்ளும்
துக்கமறு நமனோடத் துரப்பீர் யாக்குந்
தோற்றிஉ ரொருகாலுந் தோற்றி டரோ. (உ௦)

கட்டளைக்கலிப்பா.

தோற்றும் பொய்கை விடாதா ரருவியுந்
துலங்க விட்டவா சோலைவெற பாரசந்தச்
சேற்று மொய்ம்ப ரிவாக்கரி தோநம
திருக்குளக் குறை தீர்ப்பது மாவலி
ஊற்று நீரினி தென்றே குடங்கைகொண்
நேற நாளங் கொருகால்விண் ணுச்சிகண்
டாற்று நீர்தந்த திங்கொரு காலுல
களந்து போக மனைத்துங் கொடுத்ததே. (உ௧)

கட்டளைக்கலித்துறை.

கொடுக்கின்ற செங்கை யழகனென் றேதுங் குழகன் வெய்
யோன், எடுக்கின்ற சக்கரத தேரோ டிலங்கு மிடபவெற்பில்,
அடுக்கின்ற வாயிரம் பேரோ கிரணமஞ் ஞானவிருள், தடுக்
கின் றவருமுண் டோபனி காண்புன் சமயங்களே. (௩௨)

அறுசீர்க்கழிநெடில் வண்ணவிருத்தம்.

சமயமென முதுகடவு கடவியுயிர் கறுவிவரு சமனுமொரு திர
ண மிவனே, அமையுமென வழுவும்யம படருமொரு மசகமெழு
தயனுமவ னளவு நமாகாள், கமையுரக கிரியிறைவா கரிகிரியில்
வரதாவளா கமலைதன் கிரியை யகலா, இமையகிரி ரசதகிரி
கனககிரி பரவுநம திட்டகிரி யழகா துணையே. (௩௩)

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

துணையென்று வந்தே மெம்மைத தொடர்ந்துமா லாக்கிக்
கொண்டாய், துணையென்று நாக மீந்தா யாங்கரு டனைவி டே
மால், இணையொன்று மில்லாய நல்லா யீசசா வேச புல்லும்,
சுணையென்ற வழகா வெண்ணெய்க் களவனே துளவி னுனே.()

ம ட க் து.

எண்சீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

துளவழகா கலக்கவா வஞ்சலிக்குங் காலம்

தொனித்திடுகள் கலக்கவா வஞ்சலிக்குங் காலம்
வளமலிவெற பருகுகரு மஞ்சாரும் காலம்

வாடையுயிர் பருகுகரு மஞ்சாரும் காலம்
களிறுருளச் சிலையருவி யம்புதைக்குங் காலம்

காயமுறுஞ் சிலையருவி யம்புதைக்குங் காலம்
தளவமளி பாடரப் பூச்செறியுங் காலம்

தளவமளிப் பாடரப் பூச்செறியுங் காலம்

(௩௫)

வேறு.

காலமுகம் தானு மோலமுகம் தானுங்
 காமனைவாயத் தானு மாமனைமாய்த் தானும்
 ஞால மடுததானுஞ் சூல மெடுததானு
 நளின விருப்பானும புளின விருப்பானும்
 நீல மதித்தானுஞ் சீலம விதித்தானு
 நீதி பொழிந்தானுஞ் சோதி வழிந்தானும்
 சால நிறைந்தானு மால முறைந்தானுஞ்
 சலமலை வென்றானு குலமலை நின்றானே. (௩௬)
 கட்டளைக்கவிததுறை.

மலைதாங்கு மாயா வனகிரிக் கேமழை தாங்கிச்சந்திர
 கலைதாங்கு யிரதிர சிலைதாங்கிக் கஞ்சமுந் தாங்கியவகே
 கொலைதாங்கு நீலக குமிழாம்ப றாங்கிக் கொடியொன்றினமேல்
 கிலைதாங்கு கோங்கமுந் தாங்கியொரா பூங்கொம்பு நிறகின்றதே.
 அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

தேனைப் பழித்த விசைக்குயில்காள செமமாந் தழைக்கப்
 புறப்பட்டா, சோனைப் புயல்போ லனங்கனம்பு தொடுத்தா
 னினிமேற் றொடப்போமோ, ஆனைக் கரச னிடுக்கணிருட் கரு
 னோதையம்போ லிமைதத் செம்பொற், றானைத் திருமா லலங்
 கார தந்தா ரிந்தா தந்தாரே. (௩௭)

மடக்கு

தாழிசை.

தாரமருங்கா மனப்புள்ளே தைக்கு மருங்கா மனப்புள்ளே
 சரக்கோ டங்கக குலைபடவே தகுமோ வங்கக் குலைபடவே
 வேரோ டுன்ப வளவனமே விடமோ விற்ப வளவனமே
 மேகம் பாவி வருந்திடோ விதிகாண்பாவி வருந்திடோ [யே
 மாரனுடைவாட் கேதகையே மயல்கொண்டுடைவாட் கேதகை
 மணந்த விராவம் போருகமே வந்த விராவம் போருகமே

ஆரங் கடுக்கு மென்னுளையே யாருக் கடுக்கு மென்னுளையே
யலைக வராவெண் ணந்தினமே யழகா வராவெண்-ணந்தினமே

நேரிசைவெண்பா.

தினகரனு மப்பால்வெண் டிங்களுங்கா ளென்ன
வனகிரிவாழ் காயாமழ வண்ண—அனகா
அறவேத விததேநின னம்புயத்தாள் காணு
தறவேத விததே னாளு.

(௪௦)

க ளி.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

அருணன பரிபோற பரியிலக
வமரில் விசயன நோகடவு
மழக ரிணையில குழககொமை
யாளும் பெருமாள் வாளரக்கர்
செருவென் றிறுத்தார மதுவார்க்குஞ்
செயலை முடித்தார பினனுமன்பா
தேனுக் கலையா மற்கருணை
செப்தா ரவாதந் திருவடிகள்
கருதுங் களியேங் கனமடத்தைக்
கழுவு மினிய வினையடையுங்
கஞ்சாக் கருக்கு வகைநிறையுங்
கற்பத் தயன்வீழ்ந் தனனன்று
குருவி சார மச்சமறுங்
குலவா ரணங்கள் முன்படியுங்
குறும்பாட் டையுமோ திழிம்வாருங்
குடியும் படையும் வேண்டியவே.

(௪௧)

கடி

அழகர்கலம்பகம்.

பறவைவிடுதூது.

எழுசீர்க்கழிநெழில் சந்தவிருத்தம்.

வேண்டலா நகைக்கவொரு பாங்கியும் வெறுக்கவனே

வேங்கையி னதட்டமதன் வில்லாலே

அண்டில்படு மச்சமென நான் பதை பதைக்கும்விதி

அங்கியினை கொத்திரியி புள்ளீனோ

பாண்டவா துதிக்குமயில் கூந்தல்சொரு கத்தவள

பாஞ்சசனி யதொனியெய செவ்வாயா

ஆண்டுதுரு வற்குநிழ லீந்தவன வெறபிலேனே

யாண்டவழ காக்கினிது சொல்லீனோ.

(சுட)

கட்டளைக்கலித்துறை.

சொல்லிட பாசல மாயாநன னுட்டிற சுடாக கொதுங்கும்

அல்லிடா தீரகுழ லாய்நின் படாமுலை யானே கண்டால்

மல்லிட னுந்தின் புயத்தா கனக வளைநினைப்பா

புல்லிட வஞ்செய்வ நீந்தா பிடியெனறிப் பூந்தழையே. (சுந)

பாண்.

தாழிசை.

தழைவிருந்த வனத்தாழிசை குழைவிருந்தவ னத்தனை

தந்தசுந்தர ராசகேசவா தம்பதங்களி னினைவினா

இழைமருங்குடை வாணியுந்தொழ வின்கொபாணரு ளாரவ

ரிசைபுகுந்திடு காதினம்ற்றவ ரிசைபுகாதுத காதுநீ

மழைதொடுக்கொடி மாடவீதியில் வந்ததேபிழை யிறையிவண்

வரத்தைவிட்டனா ஞானம்வந்து பரத்தைநச்சினா வீணையும்

பழையபேச்சுரை யுந்தொடுத்தனை புதியபேச்சுரை காணது

பாடினக்கு மவட்கெழுந்தருள் பாடினக்கு மனாளனே. (1)

ஊ ர ல்.

என்சீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

மணங்கமிழ்நு வையுமயிலுந் தமாலக காடும்
வண்ணியு நீலவெற்பு மடமான கனறும்
இணங்குகட லுந்துகிருங் காரு மின்னும்
யமுனையெனூர் திருந்தியு மெனைப பேடும
கணங்குழைய கோசலைதே வியை சோதை
கணமணியும் பாவையும் போற கமல வீட்டில்
அணங்கரசி ணுடன்குலவி யாடி ருசு
லலங்கார மாயவோ யாடி ருசு.

(சடு)

த வ ம்.

எழுசீர்க்கழிநெடில சந்தவிருத்தம்.

ஊசிமுனை நின்றமென தாழ்குகைநு னைந்துமென
ஐமரிலி ருந்துமென வளைபோலே
காசினிசு முன்றுமென வானிடைப நந்துமென
காயமிதெ முந்துவிழும் விளைபோமோ
நீசையு மண்டாசெய சோலைமலை யின்கணமுழு
நீலமலை யுண்டுதொழு மியலாதேல்
கேசவமு குந்தமது குதனவ னந்தகக
கேதனவெ னுந்தளரி னினைவீரோ.

(சசு)

கட்டளைக் கலித்துறை.

நினையா தவாதமை யாளலங் காரனை லோந்து நந்தன்
தனையா தவாநணப வெனறிட பாசலச் சாரலிற் போய்
முனையா தவாதகை தீரிலம் பாற்றின் முடை யுடலை
நனையா தவாசன்ம முஞ்சன்ம மோவந்த நானிலத்தே.

(சஎ)

சந்தவிருத்தம்.

நிலங்குலவு நாபாபணி லங்குலவு முத்த
நினாக்குமரு விக்குலவ னைக்குமரு வியகார்

இலங்கையில்வெவ வாளிகொடி லங்கையிலி ருக்கு

மிராவணவி ராவணனி ராவணம றுத்தோர

அலங்கலைய ளித்தனர லங்கலைக டற்கு

மந்தமத னுக்குமனை சந்தமத னுக்கும்

ஈலங்கலெ னெனக்கணிக லங்கலவை தமயின்

கையிலமனை தாருருலை சயிலமனை யாரோ. (சஅ)

கொச்சகந கலிப்பா.

ஆராம வெறபி லழகாசுரு திக்குமெட்டா

ஏரார பதந்திணட வெத்தவங்கள் செய்தனவோ

சூரான வன்சிலையுந் துந்தமியென புஞ்சகடும்

காராய கட்டையும்வெங காளியப்போ நாகமுமே. (சக)

மதங்கி.

த ர ழி சை.

காளமேகமும் வெளிற்றின்னிய கண்ணனாவன கிரியினில்

காமதங்கம தங்கமாமெழின் மாமதங்கம டந்தைகள்

தாளவின்முலை யிடைசூறுந்துடி தவளசங்கதிர களமுகம்

தக்கசந்திர வலையதூபுர சரணமென்பது மத்தளம்

நீளும்யாழின் முன்கைகாசுழ னெற்றிவேடன தம்புரு

நிறுத்தினன்றொரு சறறுநிங்கைநெ கிழக்கவேண்டுநின் கிந்

நாளுந்சின் னுடகத்தினி நட்டுவாவெனு மதிசயம் [தையே

நாட்டவாளினை சுழலுமுன்பல கூட்டவாள்சுழல் கின்றவே.

நேரிசைவெண்பா.

சுழல்காற்றை மாய்த்துஞ் சுடாரெருப்பை யுண்டும்

சிழல்பாாத் திடபகிரி நின்றோன் - குழலாதிக்

கறறாக் குவித்த கடவுளவ னேயனைத்தும்

பெற்றாக்கு வித்த பிரான்.

௩௩-அடி நேரிசை ஆசிரியம்.

வித்தகா கருத்துத் பத்தி பாய
 நீலம் பழுத்த கோல மேனி
 காற்கடன் முகந்த சூற்புய லென்று
 கதிரிளங் கொங்கைச் சதிரிள மங்கையா
 இயலுறு கலாப மயினட மாடக்
 காயா மலாவிரி காயா வனமென
 அரையர வல்லி வரையர மகளிரா
 குழலிசை வண்டு குழலிசை பாட
 அங்கையிற ருங்குஞ் சங்கமுந் திகிரியும்
 புதையிருள் சீக்கு மதிகதி றொன்ன
 கவண்கலா லிசைபெய சிவந்தவாய மழலைக
 கொடிசியா கணபோ லடிக்கடி சுனைதொறும்
 பதுமச் செங்கா டிதழ்குவிற தலர
 இருவகைக காந்தமும பெருமுனி வாகுப
 புனலும் புகையாக கனலுங் கொடுப்ப
 வனந்திரி மேதி யினஞ்சொரி தீம்பால
 கங்கையிற பரக்கப பொங்குதேன வெள்ளம
 சாம்புன தம்போன மேம்படு சாரல
 சோலை மாமலை மேலினி தமாந்தோய
 அதிரந்தவெண பரிக ளெதிரந்தவென நஞ்சி
 பசும்பரி யேழும் விசுமபிடை மறுக
 விரிதிரா கொழிக்கும் பரிபுர நதியோய்
 மழுப்படைக் கடவுள விழிகுடை யாத
 சித்தசா கோடி யொத்தகட் டழக
 சடைகொடு வேட்ட விடையுடை யவறகாப்
 புரஞ்செற றருளிய பரஞ்சுடா மூரத்தி
 குருகூர் விளங்க வருசட கோபா
 வழுத்தவிர நான்மறை விழுப்பொருள் பழுத்த

அழகர்கலம்பகம்.

வாக்கெனு மமுதந் தேக்கிய வொருநீ
புவிமேற சிறசிலா கவியுங் கொண்டனை
ஆங்கவை தமக்குப் பாங்கெனும் வளைகாய்ப்
புளியென மகிழ்ந்தனை போலும்
எனியேன் புன்கவி யேறபதெத திறமே.

(௫௨)

த ந ம்.

எண்ணாக்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

ஏறதபூங் கோதைகே ளிடபமால் வரையில்வா
ழிளனகுறப் பாவையான விளனகுறப் பாவையும்
சாற்றுவேன் கண்ணாமுன வெண்ணெயாக் குவியவே
தானடுக் குறிசொனேன் சயிலமா தினைமுதற்
போற்றினே னுழியின னெல்லையுஞ் சங்கையும்
பூரியெட் டக்கரஞ் சீரினிட டெம்பிரான்
தோற்றுவார வாக்குநன் கூழபெலங் கஞ்சியச்
சதாவிடா ரம்பரத துணியையா யினியமே.

(௫௩)

கைக்கிளை.

ம ரு ட் ப ா.

இனியஞ்ச னெஞ்சே யினியவிசை யேழும்
கனியாறு காலுமிரு காலும்—முனிவா
தொழுதா ளழகா சுருமபில்
எழுபூ வாய்ந்த திவளணங் கலளே.

(௫௪)

சித்து.

த ர ழி னை ச.

அலகைமாமுலை யுண்ட கொண்டல்புள்
ளலகையன்றுப குந்தமா
லழகாதாளதெரி சித்தசித்தர
னுக்கிரகம்பெறு சித்தாயாம்

சலனமேனொரு கடகநற்கரி
 தனையழைப்பிமுன னாகமா
 தங்கமாக்குவெ மெய்தராவிறி
 சந்தமிக்குயா பணம்வரும்
 இலகிரும்புத னைப்பொனவெள்ளியொ
 டேறறுவோமுனா குறைபடா
 தெடுத்ததாம்பிர மாதை மச்சநம்
 மிரதவாதம தனகையிற்
 பலமருந்தறி வொருசொலவோமதி
 பசியவாக்குப ஶரீன்யயா
 படியளப்பந மக்குமாவடை
 பழவனம்பிரிய மபபனே.

(௫௫)

கட்டளைக்கலித்துறை.

அப்போத கத்துறை செந்திரு மாபத தழகாபனைக்
 கைப்போத கஞ்சொன்ன மாயொக்காலங் கருணை செய்வார்
 மெய்ப்போ தகநமக் கெந்நாளவரும் வினை யெனறொழியும்
 எப்போ தகமு மமதையும் போம்புக லேழைநெஞ்சே. (௫௬)

சம்பிரதம்.

கசு - சீர்ககழிநெடில ஆசிரியவிருத்தம்.

ஏழுலோ கமுமிக்க மண்டலத் தூடடைத்
 திடுவோங் குணக்கு வெய்யோ
 மொதிசை புகசசெய்வோ முத்தரத் தூடுபன்
 னிருதிங்க ளெண்ணி விடுவோம்
 வாழ்குகையு ளண்டனா யரம்பையனா நாரதனை
 வரவழைப் போம் படாகொடி.
 மருப்பங் கயங்கள்பல் குதினாகுடை சுனையிலெழ
 மாதேனா யடைய நினைவோம்

தாழ்வறும் புல்லையடு புவிசெய்வோர் திரணத்தை
யுந்திருத் தூண்க்கு வோம்
தருமெறும் பிதனைமத கரிசெய்வோர் துவளையைச்
சண்பகா டவியாக்கு வோம்

ஆழிநீர் முன்பொருப் பாக்குவோ மெய்யகலு
மாவிகள் வரபபண்ணு வோ
மதிரகசி யங்கேரு மழகாதாட் காளலா
வதிதெய்வ முனவிடுவ மே.

(௫௭)

கலிவிருத்தம்.

விடலரு மறையினும் விடவ ராவினும்
நடமிடு மழகொந் நாளி ரங்குவார
தடமுலை மயிலொரு சரம் விடாமுனம்
அடன்மதன விடுசர மனந்த கோடியே.

(௫௮)

எண்ணீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

கோடிதவ முயன்முனிவோர்க் கருள்பத்ததா மலாயார
குறியவரா கம்பெரிய நெடியவரா கமுமாய்
ஆடிரண சிங்கமுமா மெம்மான்பல் கலையோ
டம்புலிதாழ் கோட்டிடபத் தணிவளையைக் கண்டால்
மூடிருளைப் பொருதறுகண் மறலிகடா விடிலே
முடுகொருக டாமடங்கு மூன்றுகடா மடங்கா
தோடிவரக் குளிறிவெளி நியகளிநு வந்தே
யுறப்பிடரி னிணைத்துலவும் பிறப்பிடாமற் நிலையே. (௫௯)

தாழிசை.

இடாகளென்ற திணைகளாலி டுநதுதீரம் வீழவே
யெழுந்தபாவ சாகரத்தி னிடைமிதந்த திரணநான்
மடமைநெஞ்ச நாளிலே மகிழ்ச்சிகூர்த தெம்பிரான்
மந்தர்மூல சொருபகார்தி யிந்த்ரநீல மல்லவோ

உடன்மறந்த மறவிராத ஹவிராத தற்குண
 ஷெமிங்கவந்த னுவிபோயொடுங்கவந்த நிருதரும்
 திடமலைந்து விடமலைந்து தென்னிலங்கை வென்றவன்
 திங்களுக்குன்ற முத்திலங்கு நங்களுக்குன்ற மாயனே. (௬௦)
 கட்டளைக்கவித்துறை.

மாய்கின்ற தேவாக்கெ லாமண வாளா வடிவழகா
 வேய்கின்ற குல்லையென் றோதரு வாரொங்கள் மினகரும்பு
 சாய்கின்ற பூவணை யாலெபொன னோலையிற றுவங்கணை
 பாய்கின்ற சாறு குறுவோ பிதுங்கிய பானமுத்தமே. (௬௧)

என்சீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்
 பாலிருந்த நீபிரிபடீ ரொருநீ ருங்கன்
 பங்கயத்தோன் தனனொயைப பாரா னென்கண்
 போலிருந்தா னாயமெனையும்பிரித்தா னிற்ப
 புண்ணியமுங் களையடையும் போமோ சொல்லீ
 சேலிருந்த கொடியோனைப் பெறுமால் சோலைச்
 சிலம்பாறதி னினாதெவுட்டித தினாமுத தூருசல்
 மேலிருந்து விளையாடிக் கமல வீட்டின
 மெனபேட்டி னுடனசெல்செங்கால் வெண்புள ளீரோ. ()

பதினான்குசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.
 புள்ளினவாயக் கிழித்தாரா மருதிடந் தழித்தாரா
 பூதனை யாருயிர் கழித்தாரா
 புறஞ்சுழல் காறறுண் டிதிரமொண் டிறாதாரா
 புரவியோ டிரவியை மறைத்தாரா

துள்ளிய குயிலைப் பூத்ததே மாவைத்
 துறறுமன் னையைச்சிறு காற்றைச்
 சுடுமதி கோர மதியினை விடுத்தாரா
 தோன்றிய மதியையென் சொல்வேன்

விள்ளரும் பிலத்துட் பணிகளோ வென்று

விகங்க ஸூபதியெழக் கனகன்

வெங்குடா பிடுங்கி பெறிந்ததறங் கிழித்து

விடாய்க்குவெங் குருதிநீ ருறுஞ்சி

பிள்ளையைப் புரந்த வெள்ளெயிற் தகல்வாய்ப்

பெருங்குரத சிங்கமெங் கணுந்தேன்

பெருக்கெறி சோலைப் பொருபலங் காரா

பிறாககுப காரமொன திலனோ.

(௬௩)

கட்டளை ககலித்துறை.

ஒன்றாகி மூன்று வடிவா யடியவ ருள்ளததுள்ளே

நின்றாய் புறத்துமபுள் ளேறிவந் தாயெங்கு நீரிதைந்தாய்

நன்றாமுன் னுடல்பொன னுடாகை கூப்பிய நங்களுக்குன்றிற்

குன்ற மரகதக் குன்றே குன்றேந்து குணக்குன்றமே. (௬௪)

கலிவிருத்தம்.

குணசலதி யாமழகா குலவனாயின முகில்காள்

மணமலரின் வண்டுநிகா வன்கணாபி ரிந்தாரா

கணவரவா நெஞ்சது கருங்கலல வோவென்

புணாமுலையில் வந்துவினை பொன்னையுரை யீனோ.

(௬௫)

ம ட க் து.

கொச்சகககலிப்பா.

ராமதிச் சோலைவரை யிறைவாமதிச் சோலைவரை

சாரகவி மானமரூ தாரகவி மானமரூ

ஆரணந்தா மோதரனா ரயனந்தா மோதரனார்

சீரரங்க மொழியாரே தீயரங்க மொழியாரே.

(௬௬)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

மொழியு மினியீ குழைவாரந்தீ முத்த மிழச்செய்
யுட்பயின்றீ, வழியு மாசா ரமுஞ்சிறந்தீ மதுரக் கழைகா

ளினிக்கேளீர, பொழியுங் கொடையா ரழகாவெற்பிற் புராரிக்
கெதிர்போய்த தழல்விழியால், அழியுங் காமன் பழிகார
னங்கே யிணக்க மாகாதே. (௬௭)

நேரிசைவெண்பா.

அங்காப பொழிய வருணனுக்குத் தேனருவி
அங்காப் பொழியேற றசலமே—பங்கயமேல்
துங்கத திருப்பிரியான சுத்தத தமிழ்ப்புலவா
சங்கத திருப்பிரியான சராபு. (௬௮)

வஞ்சித்துறை.

சாரலங் காரமால்
சாரலங் காரமால்
நீரலங் காரமால்
நீரலங் காரமால். (௬௯)

சந்தவிருத்தம்.

அலங்கார யமனும் புறஞ்சாய விதழ்மென்
றறுங்காது பொருகும்ப கன்னவீழா
இலங்கேசன மருடந் தகாந்தோட முனையம்
பெயுங்காழு கமனமுனபென் மயல்கூறீர்
கலங்காம லரசனமுன செலுங்காம துவசங்
களைந்தேவின் முதல்தின்று மகிழ்வாயே
சிலம்பாறு தனில்வந் திளம்பேடை. சூழறும்
சிலம்போசை நறவுண்ட சூருகாரோ. (௭௦)

நேரிசைவெண்பா.

காமனா வெள்ளைக் கருப்புவில்லே கீறறுமதி
தாமவுஞ்ச் சிந்து சரங்களே—ஆமாம்
வளைத்தெய் வசிகா மணிரிகரில் லாவெள்
வளைத்தெய் வசிகா மணி. (௭௧)

கட்டளைக்கலித்துறை.

மணியுந்தி யான நதிபாய் வனவெறபன மண்ணும்விண்ணும்
தணியுந்தி யானலங் காரனெங் கோவெனூந் தாமமென்னும்
பணியுந்தி யானநத வேளென்னு நீலம் பசங்குரும்பைக்
கணியுந்தி யான மிடுகதிசை பார்க்குமென் னுரணங்கே. (௭௨)

நாரைவிடுதாது.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருததம்.

ஆரமா மலைபிற் றேன்றி யங்கங்கோ டிசசெய் தீங்கால்
ஈரமே வியதென் காற்று மிகதுவுஞ் சமனே கண்டா
வீரமா லலங்காராக்கு விடவரா விடவ ராதோ
தீரமே நாரை காணீர செல்லுவீர சொல்லு வீரே. (௭௩)

கட்டளைக்கலித்துறை.

சொல்லா ரணப்பொருண் மாலலங் காராதண் சோலைவெற
பில், வல்லா ரிளங்கொங்கை மங்கையெங் கேமனு தூலவழியிற,
செல்லாச செலுத்தொரு கோலபோன முடங்கிய தீங்கருப்பு,
வில்லாணங் கோல்வென்று முக்கோல் விழைந்திட்ட வேதி
யபோ. (௭௪)

சந்தவிருத்தம்.

வேதாவெ னச்சொல்சதா பூமேல்வ ரத்தளரின
மீதாம்வி சிதராமறை வேராளு
வாதாச னசசயன ராராம வெறபிறைவா
வாராம லெய்த்ததுயா சீராமா
சாதார ணத்ததல வேள்பூச லிப்பொழுது
தாரா மடைக்குருகு தூதாமோ
போதா வவைக்கறிவு போதாவெ னிற்பரிவா
போதாம லாத்துளவு போதாவே. (௭௫)

எண்சீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

தாவுமன் புள்ளவா மேவுமன் புள்ளவா

தக்கதா மலையினா மிக்கசே மலையின்மேல்

ஆவியுங் கூபிமா வோவியந் தேடுமே

வலகிலா வஞ்சன்முன் னுலகெலாங் கஞ்சமும்

காவியும் மகரமு நாவியுரு சிகரமும்

காந்தருரு சங்கமும் பாந்தருருரு சிங்கமும்

கோவையு மாரமும் பூவையுங் கீரமுங்

கொஞ்சமின் சொல்லுநீண் மஞ்சம்விண் வில்லுமே. ()

நேரிசைவெண்பா

மஞ்சுகா ஞங்களைப்போல் மாநனபூ மாரிபெய்ய

விஞ்சியது பேராசை வெள்ளங்காண் - தஞ்சம்

வழுத்தீர் மதிச்செங்குண மாலலங் காராக்கு

வழுத்தீர் மதிச்செங்குண் மால்.

(எ)

வஞ்சிவிருத்தம்.

செங்குண் மாயவா சீபதி

மங்கை யாரிடம் வண்புனம்

கொங்கை யுங்கணங் குதலையும்

அங் கரும்பிணை யாகுமால்.

(எஅ)

தாழிசை

மாலுநான்முகனு மரனுமாமழகா

மால் விடைச் சயில மயிலனீர்

நீலராமிறைவ நின்னம்வந்திலாகன்

னெஞ்சர்போலு மினியென்செய்வேன்

ஆலகாலம்வட காலதாகவெதி

ரம்புகாலவில் வளைத்ததால்

காலகாலாகள மெனவிருண்டுபல

காழிறந்தமழை காலமே.

(எக)

கட்டளைக்கலிப்பா.

மழையுறங்குத டஞ்சோலைமாமலை
 வாணன்வாணனாக ரங்கனைப்பூதங்கள்
 விழையும்பா ரவெ முக்களெனதேபற்றி
 வீசுமாலும்பா வேதாமவருக்கே
 பழயநான்மறை சிங்காசனமலாப
 படுக்கைவீடு நெக்கடல்வெண்ணெய்போல்
 குழையுமன்பாக ருத்தேயுபரிகை
 குளிரிலாமுதறங் கோகுலங்காணுமே. (அ௦)

ம ட க் து

எண்ணீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

குலமலைமா யாவாழி கொடியவென்றன் சிந்தா
 குலமலைமா யாவாழி கொடியமதி எலில்கை
 நிலமலைய மாதவரி னுனெறிந்தாய் மந்தா
 நிலமலைய மாதவாகை நின்னுமங் கண்டாய்
 பலவருண வாரீச நயனமுழு நீலோற்
 பலவருண வாரீசன் பயப்படவெற் பெடுத்து
 நலவரிசைக் கவிகைபுனை காரோதென் குருகூட
 நலவரிசைக் கவிகைவிடா நளினமின்னு யகனே. (அ௧)

கலிநிலைத்துறை.

நளினவி லோசன ரழகாபு லோமிசை நாதன்றன்
 இளவலு மாயவா மாயவா வெற்பினி லிலையோகாண்
 தனையவிழ் மல்லிகை புல்லிய வண்டா தமியென்போல்
 வளைகலை நான்மதி தோற்றிட கின்றே மருண்மலை. (அ௨)

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மருதொடித்து விளவெறிந்து குருந்திலேறி
 வடத்துறங்கிச் சோலைமலை வருமால்வெற்பில்

இருதலைப்புள் ளென்னவிருந் திமைப்புநீங்கா
 வெனைப்பிரிந்த பாதகாநாட் டில்லைபோலும்
 அருவிமத மிக்களைமா தனைகடள்ளி
 யடையலாமாக் கோட்டையிடந் தாவிதேக்கித்
 தெருவுதொறு மால்யானைக் கன்றுபோலத்
 தெனறலிளங் கன்றோடித் திரியும்வேனில். (அங்)

கட்டளைக்கலித்துறை.

திரியுங் கிரிக்கெதிரா சென்றோ ரழகா திருமலைமேல்
 பரியங் கொடித்தடந் தோவல வாபரி போற்றினாகள்
 விரியும் புனற்கட லுண்டமை யாதும் மின்கொடிகண்
 சொரியும் புனற்கடற் கோடுதல் பாராதுண் டிளிபபுயலே. (அசு)

நேரிசைவெண்பா.

புயல்பாக்குஞ் சாதகமே போன்றேன்பொன் னாட்டின்
 இயல்பாக்குஞ் சேமலைமே லெந்தாய்—தையயின்
 நிலையா திருக்கவரு ணையா மிடிதீர்த்
 தலையா திருக்க வருள்.

வலைச்சியார்.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

அலைகடலி னடுத்துயிலு மழகாநாட்டி
 லஞ்சொலெலாங் குளமாக வஞ்சனக்கண்
 வலையெறிவீர பொய்கைவிட்டென் னாவிதாங்கும்
 வரலாறு கேளுமச்ச மருங்குநிலும்
 கலைமதியோ டாரசலா வெளிச்சையீறுங்
 கவலைமுன்னீ ரினாயோக்குங் கனகருப்பம்
 சிலையருவ ரால்மலங்கு படுதல்பாருந்
 திருக்கைவையு மழைச்சறவைத் தேடுவீரே. (அசு)

கோற்றியார்.

எண்ணீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

தேடுதமிழ் வடிவழகா நெடியவிடை மலைமேற்
 சிறியவிடைப் பெரியவிடைத் திருக்குலத்தி னமுதே
 கூடுகின்ற வெண்ணெயொடும் வேனிலா னெய்யுங்
 குறைவிலைவிற்போரதிகங் கொண்டதெழு பழகாண்
 நாடறிந்த த்திமோக முறையிணக்கம் வையு
 ஈவமணிகோ பொன்னாழி நன்குவேன மெல்ல
 ஆடைதனை யொதுக்கிநென பால்வாரு மிசச
 மாமுழக்கு மோரபோது மகலேனந் தமையே. (அஎ)

தாழிசை.

நந்தனந்தன வென்றுகாரதனை நங்கைசெங்கைமு கிழக்குமின்
 நளிநமாதென விகலுமாரனை நமதுசாபம்வி டாதெனும்
 சுந்தரஞரியா தங்களைச்செய சங்குசக்ர மெனத்தொழும்
 சலதியாடுதல் யமுனைமுழகுத நவமெனுந்தலை நாளிலே
 ஐந்தலைப்பணி யுந்தருடபையு மாகிலேன்னெனும் வேணுவா
 யமுதமுண்டியா வம்சமானத திட்டமேயெனு மானைநோய்
 மந்திரத்தில ருதுதீர்க்குநின் வாசம்வீசிய துளவுகாண்
 வாசவனபதி பரவுசீபதி வாசசுந்தர ராசனே. (அஅ)

காம்போகீது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

சுந்தரத் தோள ரழகாநன் னுட்டன்னத் தூவியந்தாள்
 மந்தரத் தீஞ்சொற கிளிசெல்லு மோசக்ர வாள்ளஞ்சுற்றி
 அந்தரப் பாணுவ மோடச்செந் தீயுநெட் டாழிவிழக்
 கந்தரத் தன்குளக் கண்போற் கொதிக்குங் கடுஞ்சரமே. (அக)

பிச்சியார்.

மடக்கு - எண்ணீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.
 மேதினிபோற நழகாமலைத் திருப்பிச்சி யாரோ
 வெளிப்பட்டார் முனிவழலைத் திருப்பிச்சி யாரோ

கோதுபடு குழல்போக விளங்குதலைச் சுகமே

கொள்ளைகொண்ட நிற்குவர விளங்குதலைச் சுகமே
காதிலிட்ட செம்பணியு நடுக்காவி யுடையும்

கபாலமுஞ்சூ லமுங்கண்டே நடுக்காவி யுடையும்
ஆதரியு முங்கள்சிவ மதவேடந் திரமே

யறிவீரே யன்றெதிரத்த மதவேடந் திரமே. (௯௦)

நேரிசைவெண்பா.

மதுசூத னாமுகந்தா வாமனா மாயா

அதிருபா ராமா வழகா—எதுவீரா

வெண்ணந் துளவா விமலா மகலாட்சா

தண்ணந் துளவா சரண். (௯௧)

பதினான்குசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

சரணகோ கனகங் கறபக நாறத்

தண்டுழாய் முடிபரி மளிக்க

சங்குநே மியும்வெண் ணிலாவெயி லெறிக்கத்

தமனியத் துகில்பள பளக்க

மரகத மேனி யெழில்பழுத தொழுக

மகராகுண் டலம்புயத் தலம்ப

வனசலோ சனங்க ளருண்மழை பொழிய

வந்தநின் கோலநான் மறவேன்

திரண்முலைக் கிராத நுணுகிடைக் கிராத

சிறுமிகள் முகமதி யெனவாய்

திமந்தவாம் பலையும் பறந்தவண் டையுஞ்செந்

தீயெழு புகையெனப் பதறி

விரனெரித் தடங்கா விழிபுதைத் தோடி

வெண்பளிக்குறைகுடி புகுங்கா

வெற்பலங் காரா வழம்பலங் காரா

மெய்யனே தெய்வானையனே.

(௯௨)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

தெய்வசிகா மணியையெங்கள் சாரசோர

சிகாமணியைக் கண்மணியிற் சிறந்தோன்றன்னை
ஐவாசகா யனைமுதலுந் தும்பியன்றே

வழைத்ததின்னந் தும்பிகளே யழைத்துவாரும்
கைவருபந் தாடுமணி முறறமெல்லாங்

கமழ்பனிகீ ரிறைத்திறைத்துக் கழுநீர்போலும்
மைவிழியாரா குளமாக்கி விட்டாரொன்ன

வன்பகையோ பொருமுதலை வளர்கின்றோ. (௯௩)

எழுசீர்க்கழிநெடில் சந்தவிருத்தம்.

வளங்குலவு தண்டலையெடு மங்கிரிமு குந்தாநல்வ

ரத்தினம்வ முங்குழ காநாம்

இளங்குதலை கொஞ்சியப சங்கிலிகள் கெஞ்சியுமி

ரங்கியினம் வந்தில னாயோ

உளங்கொய் மென்சொலமு னஞ்சமன மங்கிடவு

தைந்தவாவெ குண்டி சுடவே

களங்கமற வெந்ததும் தன்சடல மென்றனாக

ரும்புகையொ ழிந்த தலவே. (௯௪)

ம ட கீ து.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

அலமேந் தழகா பதிச்சுணையே

யாடு மேமெய்ப் பதிச்சுணையே

யணில்வாற் கதிர்போ மருந்தினையே

யகன்றே மேய மருந்தினையே

குலவஞ் சுகமே கோகிலமே

கொம்பிற் புனத்திக் கோகிலமே

கூட வளாமா தவிப்போதே

கொடியார்க் கென்மா தவிப்போதே

கலைமுன் பிரியக் கணக்கன்றே
கரும்பைப் பிரியக் கணக்கன்றே
கணியாரா காட்டு மருவலரோ
கணியாரா காட்டு மருவலரோ

சலதி முகக்கு முகமஞ்சே
தனித்தே நிமிட முகமஞ்சே
தைய லொதுங்கும் வரவழையே
தையபுண் டானால் வரவழையே

(௬௫)

அ க வ ல்.

வரம்பெற் நிடுதலி னருந்தவக் கிழவரும்
கண்டகரை யடாத்தலின மண்டலத் தரசரும்
கறபக மண்டலிற் கனக நாடரும்
கானமு முக்கலி னானகந் திருவ்ரும
எழுதரு மறைகள்சுட றிடலால் வியாதனும்
போதக மோதலிற் புராணவே தியரும்
சார்தமுற நிடுதலிற் றனிஞா னிகளும்
மான்மத மடுத்தலின் வைணவக் குரவரும்
நவமணி விரித்தலி னன்னா ல்லரும்
அன்னம வழங்கலி னகவாழ்க் கையரும்
செம்பொன் னீட்டலிற் றிருப்பாற கடலும்
அச்சங் களைதலி னமுதசஞ் சீவியும்
பூமிதந் திடுதலிற் புண்ட ரீகனும்
பொங்க ருரைதலிற் பூவை வண்ணனும்
அம்பிகை கலத்தலி னந்தி வண்ணனும்
பொருமலை யெறிதலிற் புலேஷிசை கொழுந்நும்
அகிலங் காட்டலி னலர்க்கிர னாயிறும்
முத்தமிழ் துதித்தலின் முழுமதிக் கடவுளும்
சிவனுங் கடவுட் சிவம்பாற் றிறைவ

இருபது சிகரத் தெண்ணிலாச் சிகரப்
 பொன்மலை வளைத்த செம்மலை யேந்தும்
 வெண்குன றெடுத்த கருங்குன றெருநாள்
 முழைவாய திறந்து மழைபோ விடித்து
 முடிசுசெங் களத்துக் கொடுமரம் வாங்கி
 அடிம ராட நடுநடு நடுங்கி
 கொடிமுடி கவிழ்ந்தலிற குறுகை ஓத்து
 நாஸுவா வினனுன நீளபதிக கேகென
 விடைகொடுத்த தருளமால் விடைமலை வாண
 உந்திக கமலத் துச்சிவிட டிறங்கி
 கருத்திற றெளிந்த கரகநீ ராட்டிக்
 கண்டகண் போறகுளிர் தண்டிழாய சாத்தி
 இசைமக ஞானறுதித தெண்ணில் கோடி
 பிரமா போற்றிய பரம சாமீ
 அளவறு பிறைகளும் களனுறு கறைகளும்
 கணக்கிலா மழுககளும் குணக்கிலாக கழுக்களுர்
 உடையா புலித்தோ லுடையா ரிடையா
 அல்கிலா வுமைகளு மிலகுபன னதிகளும்
 பதிகொ ளத்தனா குதிகொள் மத்தனா
 வீரபத் திரமுதம் கோரபுத் திரரொடும்
 அனந்த முருத்திரா தினந்தினந் தொழுதிடும்
 திருவடி யுடைய பிரம மூர்த்தி
 ஒருவிண் ணப்பமுன் பெருமுனி பின்னா
 நம்பிநன் னிழலிற் றம்பின் தொடரச்
 செஞ்சிலை யொடும்போய்க் கருஞ்சிலை மிதித்து
 மினனிள மேகமும் வில்லும பிறையும்
 அரவிந் தமுமாங் கதிம்கில பூவும்
 சங்கமந் திகிரியும் பங்கய முகுளமும்
 கார்தளும் கொடியும் பார்தளும் கதலியும்

மாவிலந் தள்ளும் வகுத்தனை மீண்டும்
புனமதி யுடைய வெண்மனப் பாதையை
நற்பதப் படுத்தி யறபுதம் வினைக்கும்
கண்ணீர் யுணன்க கவாந்த
வெண்ணெய் செய்து விடுவதுள் கடனே.

(கேள்)

நாழிசை

வெண்ணெய்குழை கொண்டகொண்டல் மேனிமாயா வன்குரி
விறலியென்ற கோகிலத்து மென்பெடைக்கோர் சேவல்க்குள்
பண்ணுமிங்கு தங்குடைந்து பாணாத்மமை வென்றபின்
பாதகற்கு மருமையோவோர் பாளையினை வெலவது
வண்ணமார் பெழுந்தகொங்கை கண்ணமென்ப ரதுமெய்யா
வந்துபா னிறைந்ததுண்மை மதலைபால் நென்பதுய
எண்ணெய்து ட சந்தரம்பெ னுங்கொடிக்கு விட்டநீ

நோற்குமோ வவாககும்பாழின் வீக்குகாய நிறப்பமே. (கேள்)

எழுசீராககழிநெழிலடி வாயிரியவிருத்தம்.

காயரன பிரமாமுத லோரொழுகு சனகாநிமிர்
காளமஞ் சனவழகா மா
மாயரம் புலியுநவ நீதமுங் கமிழ்பவன
வாயாகண் டிலாகொ லளிகாள
பாயும்வெம புலிபொருத மாமனென பவன்விடுமோ
பாறைநெஞ் சினள சிகரநோ
ஆயகொங் கையிலொழுகு பால்பர தெனவிரிய
கோர சந்திர கிரணமே.

(கேள்)

சந்தவிருத்தம்

சந்தன நிழற்குளிறு வந்ததகை தீரசு
சந்திரமுகி யேகவியு மிந்த்ரதரு மாஹு
ஐந்தலை யராவில்வரு மழகாபழ மறைதே
டரியமுனை யாரமுளரி தெரியமுனை போல

வந்தருணம் வைகையிது டொயகையிது முத்திய
வடைலிது கொண்டறவழ் மணம் பமி தலலா
செந்திருநன் எனகமிது சிகரமிது சோலை
சிலம்பிடைசி லம்பியசி லம்புநதி யிதுவே.

கட்டளைக்கவிததுறை.

பதிபெற்ற பாதா மலையலங் காராநன் னாடணங்கே
கதிபெற்ற னன்னந்த மீகாமன காமன கழைகழையே
பதிபெற்ற வவவங்க மிவவங்கஞ் சங்கம பலித்தநகே
அதிபெற்ற முத்தங் கிடைத்ததொப பேதுன சுகக்கடறே

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

சுகமும் பிகமும் மறையோதும் சோலை மலையி லலங்காரா
இசுமும் பரமும் வகுத்திரா னெல்லாப டதமும் தரவாழ்
மகமும் தவமுஞ் செய்ததொக்கும் மானந தனைக்கும் பிடுவ
செசுமும் பரவுஞ் சிலம்பாறறுத திருந் படியு மொருநீரே.

அழகாகலம்பகம்

முறறுபெற்றது.

உ

முருகக்கடவுளை.

மயிலாசலக்கலம்பகம்.

திருப்புகழ்

பதிகங்கள்.

நினை

முருகதாசசுவாமிக்குள்ளும்

திருப்புகழ்ச்சுவாமிகளுள்ளும்.

விளங்குகின்ற

புரிமத் - தண்டபாணிசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தன

பொம்மைய பாளையம் பெரியமடம்

வீரசைவசிங்காசனாதிபதியாகிய

சிவக்கியானபாலையசுவாமிகள்

உத்திரவுப்படி

சென்னை.

இந்து தியலாஜிகல் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

மன்மத மிதுனரவி.

ரிஜிஸ்ட்

உ
முருகசுகடவுடனே .
மயிலாசலக்கலம்பகம்,
திருப்புகழ்
பதிகங்கள்.

இவை
முருகநாசகவாமிகளென்ற ம
திருப்புகழ்சுவாமிகளென்ற ம
விளங்குகின்ற
ஸ்ரீமத்-தண்டபாணீசுவாமிகளா
அருளிச்செய்தன

பொம்மைய பாணையம் பெரியமடம்
பரசைவசிங்காசனாதிபதியாகிய
ஸ்ரீமத்-சிவக்கிரியானடாலைபசுவாமி நள
உத்திரவுப்படி.

செனனே
இஃது நியலாறிகல அச்சுகூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.
மனமதனா மிதுனரவி.
சிஜிஸத்தா.

உ

முருகக்கடவுளை

சோழவந்தா னூரிலெழுந்தருளியிருக்கின்ற

ஸ்ரீமத் கந்தசாமிகவாமிகள்

அருளிச்செய்தன

அறுசாக்கழிநெடிலாசிரியவீருத்தம

மேடாவண்ணூரவாவேளவிபுலையுமிகழ திருபடிகழோன
வள்ளபிச்சூட்ட, பாலையனுக்கருள்புரிதையிலடலைகருகுகெ
நகலபடகநூற்பானமை, யோலையெழுத்துயாவுணராபபுதுடபு
வடமுவுறிபாதுணமைவெண்ணம, வாலையருணமுற்பவசது
நற்புலவோருணாநதுமகிழ்சிறபாறறே.

நேரிசைவெண்பா,

உள்ளக்கருத்தினாகருகுகடபாயகுகளகமின்றித்
முள்ளத்தெளிந்தவாககேதித்திக்கு—முள்ளப்
புகருந்திருபடிகழைடபாநிஞ்சரடன
குகிக்கும்மிலகலபகம

உ

முருகக்கடவுளை.

மயிலாசலக்கலம்பகம்.

பாயிரம்

கொச்சகம்.

ஆனறுசுவபிரகாசனரியதுதினககெயத்
 செனறுபகர்ந்தமைநாடிச்சிவநூன்பாலையன
 குனறுபர்மயிலமலைக்குமரனுக்குக்கலம்பகமொன
 றினறுசொலத்திருபுகழோனிடத்திலினிதிரைத்தாரை

வெண்பா.

ஆடபபால்வாயவையடக்கியடுத்துவந்து
 ஈட்டுக்குளாடலொன்றுசெய்துபல—பாட்டுடைய
 பாலையனையேவியெனனைப்பறவிலிதாணடுகொணா
 சொலைமிகுமயிலத்தோன.

எணசீர்வண்ணவிருத்தம்

தனதனத்தனத்தத்தனதனனா
 சயிலமுழுகவுமவெட்கச்சிறந்தாரா
 தமதுருவொத்தருவிப்பொறபிசைந்துளதா
 மயிலமலைக்குநன்குக்கலம்பகநூல
 வனைகுவதற்குயாசொற்கட்டுவந்தருள்வி

வெயிலவனுற்றவயிறறுசசெழுங்களிநே

வெளிமலாக்குளிருககைககிசைநதவளே
யயினமயிலகுக்குடமுறசெப்பநினறனவே
யடியாபதககமலத்துறறனுணபொடியே.

நூல்.

மயங்கிசைக்கொச்சகககிப்பா.

திருமகளசோநெடுமாயன்செங்கமலககண்கடரு
மிருமடவாக்கிடைநீடுமெழிறபவளமலைபோல்வாய்
பரிதிமதியிசைநதாங்குபகர்முடியுமுகமொன்றும்
விரிகருணைவிழிமூன்றுமவிளங்குழைச்செவியிரண்டிம
வண்பனுவறபைங்கிளளேமணறுகருமணிநாசிச்
சண்பகமுஞ்சிறுமுறுவறறரளகைககனிவாயும்
பொறபணியுமபனமலருமபொலிந்தகமுததொடுமார்பும
விறபடுமின்னெனக்காணுமவெனநீவேலவியன்சீரு
மடல்வயிரநதிரிசூலமபயமவரதநதுலங்குங்
கடகநெடுங்கரந்தாங்குங்கவினளேறளகளொருநான்குங்
குஞ்சிமணிசசெஞ்சதங்கைககொத்தையுங்கோசிகமும
விஞ்சியபேரானதம்வளைததருளுநதுணைத்தாளங்
கொண்டுமயிலாசலத்தின்குவட்டிலுறுங்கோயிலிடை
மண்டுசடைச்சிவஞானிவலததமரவாழ்கின்றாய்
மயிலேறித்தகோறிமழுவெளளைக்களிநேறிக
குயிலபோலுமுமையாளகண்குளிரவருங்குருந்தேநீ

இவையெட்டுத்தரவுகள்.

அரன்வழிபடமுன மருணலமருளினே
முரகரியமராமுன்மொழிபுகழ்மருவினே
யயனமுதலமரவறமொடுசறுவினே
புயலிவாமகபதிபுண முடியுதவினே

இவை நான்கு மராகங்கள்.

அன பொடுமுனறுதி கூறியாறெழுததாலருசசித்து
து, தெனபொதியையிசைவாழ்வானசிறப்பனை ததுமபெ
றசெயதாய, நினனுமததொன்றினேயேகிதங்கூறச்சலி
ராத, மினனுளனழிநதகரமவினாநதுதவிமீணடுவநதா
ப, நறகீரன்சிறைநீர்க்கிளவிலரியதமிழணிவான, கறகீறி
பலகையையுங்கடியவடிவேலவிடுததாய், முற்றுசுவைக்
கவிப்பொயயா மொழிபபுலவன்களிகூரப, பற்றுமொரு
கோலொடுமுன்பாலையின்முட்டையுமானய், தென்னரு
ளைககோபுரததிறறிகழொருவன்றனக்காக,முன்னொ
ருதூணிடத்தின்முளைப்பதற்குபிசைவுற்றாய், போரிநக
ரமுனிவனமுதற்புகலுமவாபுகலகின்ற, சிரியவரளவில
வாசிந்துததபேறளித்தாய்.

இவையாறுத்தரவுகள்.

ஏனமருபபறமோதுவதைத்தனை
யேழிசையிற்கவிகோடிதொடுததனை
மானவிராகட்குரியாமயக்கினை
மாசறுசிட்டிவினோதமியக்கினை.

மயிலாசலக்கலம்பகம்.

இனவநான்குநாடிசீரோரடியமபோதரங்கங்கள் ,

மாவடியோடறவென்றனை

மாலவனாயாவினுநின்றனை

தாமதரோரவரிதாயினே

சாரணர்வாழ்வறமேயினே .

இவைநான்குமுசசீரோரடியமபோதரங்கங்கள் ,

சேவலபொறுத்தனை

பாவமறுத்தனை

சினதையுநற்றனை

வினதைகள்பெற்றனை .

இவைநான்குமிருசீரோரடியமபோதரங்கங்கள் ,

ஆதலற - இது தனிசொரால் .

கடலிறபொருகையிறகனலிறறமியேன

றிடமுடனவிடுததசெழுநதமிழப்பனுவ

லனைத்துமீண்டொளிதாவளித்துமுனனின்ற

தினைததுனைததுயருஞ்சேராத்தொரிது

திருமலைசெருவடிறசெயதபேராட

லுருமலைக்கோயிலிலுணைத்தமாற்ற

மாதியாபிறவுமகிலததோரும

பேதியாவணனமபேசப்பிரிந்து

சைச்சிலைகருவர்கவின்றருசாரம்

பச்சிளஞ்சேலைப்பரண்மீதிருநதாண்

மதலையென்றியாவரும்வழுத்தவைத்துப்
 பதநிழற்றருவாயபரமெனவந்தேன
 விதிமுறைதவறிவெள்ளிலைமென்று
 கதிமணிவடமுலைகருத்துட்டோன்றப்
 பழையபாவொன்றுபகாவான்றனையும்
 விழைதருகருணைமிகையாறபுரந்தாய்
 நின்றிருவுள்ளமெனேரத்
 தென்றிகைப்பொழிகு
 மெனவிரங்கினனே

(க)

இஃதாசிரியச்சுரிதகம்.

வெண்பா.

இரங்குந்திருவுள்ளத்தேற்றமுற்றசெவவேள்
 வரங்கொல்லாநலகருமலைகள—சூரங்கனைய
 பாழமனமேபலகோடிபத்தர்பரிசுபெற்று
 வாழமயிவந்துள்ளமலை.

(உ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

மலைதெய்வமேபரமென்றொப்பிடாச்சிலமானிட
 ருளு, சிலைத்தெய்வமவைத்துப் பலவாறுநாமங்களசெ
 ப்பலென்னோ, நிலைத்தெய்வம்வாழ்மயிலாசலத்தினிறை
 புகழ்நேர், கலைத்தெய்வமானபிடியேவெண்டாமரைக
 கன்னிகையே.

(ஈ)

கலிப்பா.

கன்னிககுறத்திகணவன் மயிலவெறபை
யுனனிககருததோடு லுருகப்போறநிசைக்கு
மென்னிடமினனதெனயாரறிவாரொன்றனகு
மின்னிறழிகழந்தகதாவே லுமயிலுநதுணையே. (ச)

கலிலைத்துறை.

மயிலாசலததுறகுமரோசனுககானவழிபாடதாற
கயிலாயமொடுமேருவரைமீதுவைகுருகன்றகண்ணுதல்
பயிலாகமததைப்பழிககினறதீயோரகளபகைமிருகநா
னொயிலாருமடவாரதமககிசசைகொடுவாடலொவவாசுதே
கட்டளைககலிப்பா.

வாதநூற்பிணககாளர் கணகாணரு, மலயமாலவ
மைமாமுனிதன்னருட், போதவாரியினமுழ்கிட நாடு
வேன, புந்திரொந்துபுலம்பிடலாகுமோ, வேதநான்மு
கககளவனைககுட்டிய, வீறுகொண்டொளிரமெஞ்ஞான
தேசிகா, மாதமோதிருநாளவருஞ்சீர்திகழ், மயிலமால்
வரைவாழ்முருகையனே. (சு)

கலிவிருத்தம

ஐயமின்றிமுன்னறைந்தவாசகப்படியருளி
மெய்யர்த்தம்புடைபூடுறவிடுக்குளாளுளதோ
வையம்வானெடுதுதிசெயுமயிலமாமலையின்
செய்யபொற்குவடாமெனத்திகழ்தருஞ்சேயே. (எ)

மயிரொசலககலம்பகம்

அமசொசுழிநெழலாசிரியவிருத்தம்.

சேயநாண்மலாகொண்ணெனைத் தினந்தினமருச
சித்தேததூந், தூயவாகமலபபூநதாட் கொளணிதலும
விண்போமோ, மாயவனமருசாவினனோமகளபுணா
கணவாவளளி, நாயகாமயிலவெறபினடஞ்செயுமுருக
வேளே (அ)

எழுசொககழிநெழலாசிரியவிருத்தம்.

முருகமுமலாககடமபணிபுயத்தனை மூலிருமுச
தானை, யருகாபாழமதத்திமிரம்வவுலகளிடடகலவந
தருள்வானைப், பெருகுசீரத்திருமயிலமாமலைமிசைபே
ணியபெரியோரதங், கருணைஞானமுருகிதபுமுணிய
வாராலனுக்கஞ்சாரோ (க)

எணசீர்ககழிநெழலாசிரியவிருத்தம்.

அஞ்சலளித்தாண்டபெருங்கருணைச்சீரு
மருண்கிரிதானெனையறைநதசொல்லும
வஞ்சகமெனறிசுழ்வதற்குமஞ்சுகிணறேன
வருத்தமினிச்சகிப்பதற்குமவலேனலேல
னெஞ்சகத்தன்னுடியதையறக்கமாட்டே
னெடுமயிலக்குவட்டினின்முன்னின்றென்கண்பார்
பஞ்சவனனசகியூரும்பவளமேனிப
பண்ணவனையெண்ணரியபான்மையானே. (க0)

இசட்டையாசிரியவிருத்தம்.

ஆனமட்டி றபணிபுரிந் துன துமெய்யனப ரவையீளி
 ிப்புவிருமபா, தணிநல கமட ந்தையா முலைத் துணைநினை
 த்துருகி யலமருநதமியனே, யீனருகடுகமனனையவீர
 ரமுதலொகளு மிறைஞுகமபதததிலைவக துன், நெழி
 வ்வதனநினை குலவுமறுவக நெறிததலைவனென்றொளி
 ரவுஞ்செய்வையோ, கானவக்குழல் லொருகருகூலமெ
 னவநக கன்னிககிசைநகநணவா, கனகநகராதிபனவள
 கத்திடி கண்டுளங்குளி கூரவருகநதனே, வானளககுங்கு
 வடுதொழி மிழ்யுமருவிபல மாலிகையனககுலாவு, மயி
 லாசலத்திலொருபுலவோர துதிககுமொரு வடிவேலபிடி த
 தகுருவே. (௧௧)

புதுவகுப்பு.

தனன தானததத தனதன தானதத்தகன
 தனன தானதத்ததன - தானததனந்தன
 குருபராவென தினமுமுருகிநாமெய்யபுலவர்
 கொணர்வதானமுத்தமிழைமேகிததுயர்கதன
 குரவரீபமுறபகருமளவிலாமலாத்தொகுதி
 குலவுமாலிகைத்திரள்கள குடிபபொலிநன
 குறைவுறவொளிபபரிதியனையதோளணிப்பகுதி
 கொடுபெழுணெடுத்தொருமு தூறுமலிவகின
 குவிசமுல்லைப்படைவிலகினை வைவேன்முதற்பலிசொல்
 குருதியுனுடைகருவிசேரச்சுமந்தன

குகுசுகுவெனத்தனதுசிறகைமோதடறபறவை
 குளறிடாமொழிககினியொடேறிப்பிறங்கின
 குளிருபவாவியிறவுரிமுலையினோடுகொத்திகையா
 குயமுமாவமுதறமுதமீயப்பிசைந்தன
 கொடியராவின் பபகலையுட்கினமாறிவைத்தமர
 குழுவெலாமெதிர்த்தமாசெய்தோடககவின்றன
 குறளைநாரத்தவசிமுயலுமவைவியிறற்கொரா
 குறையாகிடககசையினுலவிட்டுவந்தன (ஹ)
 குடையதாமெனக்கலபநிழல்கொணமாமயிறுடவவ
 குணமெனநினைப்பவாகனாடுதறவந்தன
 குமிழிதோய்மத்தயிலுமொழுகுமவாரணககளிறு
 குதறினுவெழிறறலையின்மோதிசசிலந்தன
 குவளைநேர்விழிச்சசியினமருவுவானவளாத்துதவு
 குமரிபூணமுலைகளபமாரககமழ்ந்தன
 கொடியினாடுவைத்திறுதமுடியுமவாரதழைக்கலைகொள
 குறமினாள்ளணிப்பரணமுனைகிதகுவிந்தன
 கொலைசெய்வாளவிழிச்சிறியமகளிரபாபவைமெய்த்தவா
 குலைவுறாமனக்கவனமீறப்பொருந்தன [கள
 கொடுமையெய்மிகப்புரியுமவாகளவேறககறுவு
 குறியுளர்த்தமகிழிவுறாமறபுரந்தன
 கொடையிலாமுழுககயவாபனைகடோறுமுற்றடியர்
 குறகிடாநுட்கடவினமுழ்ச்செய்யுண்பின
 குசையுநாணுறக்கதுமையுடையமீயாமெனப்பெரிது

குதிகொள்வேனுளத்தினுமநாளசறஞ்ஞாந்தன (வ)
 வருவவா தமிழ்முலுமவாகளபோகமற்றவாக
 ளனுஞ்ஞாநிரட்டியநீதிக்குளொன்றின
 வணிகொளவாசெவிகுழைக்களுவவுசீர்பொறுத்தழிவி
 லசலமீமெயனக்கவிஞர்பேசுகிடந்தன
 வடலையாருடறபரமர் பிரணவாகரப்பொருளை
 யந்நாளபுனறசுலமீமநிகுளிரந்தன
 வகிலேலாகமுறப்புகியுமிழுமாலவயப்படைய
 பனடயுமாரியறநியநலவீறுறறெழுந்தன
 வரியநானமறைக்கிழவனுடலிலேவானவரிட்டலறி
 யவசமாகிடச்சிநிறுகோடுக்கைகொண்டன
 வாமராதேநானமிகப்பயமொடினைவிலகாவிநிரையி
 லமையெனவுருப்பெறுதநீர்ப்புரிந்தன
 வடலகொளவீரருட்டலவனொருவனீசுக்கனைகொ
 டவுணாகோனினைப்பழிதல்காணச்சிறந்தன
 வஞ்ஞாவாரிசக்கடவுளவாமராலுவப்படையு
 மவாகணமேலெதிரத்தவனையாளப்புதந்தன (வஹ)
 வளவீனமாயவெறபுருவமுடையதானவப்பயலை
 யனுணவகோபொடிப்படமுனடைடுநின்றன
 வழலுமவாய்விடக்கடிதுபொருத்தாருக்ககொடிய
 னழியவேலவீடுத்துலகமோதத்திகழ்ந்தன
 வறிவீனன்மிகப்பெருமையுடையகோளரித்தருவ
 னறையுமவாசகப்படியினுனைத்தடிந்தன

வலைமகோததிககிடைநெடியமாமாத துருவொ
 டவீருவானையபொழுதிலேவெட்டுமொயம்பின
 வமலபோகதத்துவகினமயசிலோகமுற்றவாத
 மரசனாமகதியனேநோமுததரன்பின
 வயாவுருமலெகாணமுமுருகனெயெனப்பகரு
 மவளனகவேறுபட்டதனையீதற்கிரங்கின
 வலகையானமிகத்தளருமொருவனோடுபறபலரு
 மவிவுறுதுகற்கதவுகீறப்பிளந்தன
 வதிகவாமுவுடைப்பழையமதுனாயூரினிப்புலவ
 ரலமராதுகைக்குறியினாலவைததநணபின (உ)
 கருதுமாறுமுற்குலவியுதவிடாதபொற்குவடு
 கதறமோடுததகுதியாவுற்றசெண்டின
 கடலேயேவிடததுணியுமவருணனாத்தொழத்தனது
 கதிராசுலாவுசத்தியினவீசிககனனறன
 கனகநாடுடைத்தலைவன்வலியதுதகைகொடுசெய்
 கபடமானதிற்கிறிதுநோவறநிருந்தன
 கவீசொலேனெனததினமுதுவலொயாமொழிக்கெதிரொ
 கரியகோல்பிடித்திசையுமாடற்பயினறன
 கனலதாமலைக்கருகினிலவுகோபுரத்துயுமொ
 கவிஞனாதியிறபகாபலபாடறறுதைந்தன
 களிற்றுநாணுறத்தொனியெய்வலாநொருத்தனது
 கலியினவோறத்திருடியியத்துணிந்தன
 கலைவலாமிகப்புகழுமிசைகொள்ளோரியிற்றவசி

கவலைநீரவதறகொருகளாசத்தியைந்தன
 கறையிலடாலைபறகுவகைபெருகவேவாகவிகுரிய
 கனவினாமலாககொடுசெலவாரததமிழந்தன (௨௪௭)
 கலுழனானையிறறலைபரிருமலாதிகுரிய
 கனையிலவிசுமுறகடிநிலேக்ககவர்ந்தன
 சமுறமேழவகைபபுவியினுயிரொலாமழத்தனது
 கனியினுன்மிககுதிக்காளேனததைவென்றன
 கநிலையிசனைபபெருவுமுனிவனவாயமொழிப்படிமோர்
 கடவுண்மாமணிசசுழிகைவிழததூரந்தன
 கனியெண்ணீமாதகக்குவியலனையவேமிகப்பருகு
 கரியினீளவயிறநிரவிமேவக்கடிந்தன
 கனனமாநதிபுனலையனையநீரழைததுமைகொள
 கனவிடாயறசசெயுமவினோதகதொழுமபின
 காலவாவிலிடெழுமொழுதியதார்தையுட்கருது
 களவதீரதரககரமதான்மெயப்புகன்றன
 கவளயானைமொத்தொளிருமவழுதிகுன்விடசகரமொர்
 சணநிலாதறத்திருவெண்ணிடடுகந்தன
 உருவவேருடறசமணமுனிவராமுழுககொடியா
 கமுவிடேறிடத்தமிழைவாரிச்சொரிந்தன (௨௪௮)
 மருவறாமலாக்கலைகளளவிலகொழிதைததுருகி
 மகளிர்சேனைமிற்குரிமைமீறிப்புணர்ந்தன
 மதுரசாகரத்தமிழையுதவுசீருடைபபொதியை
 வசூயினவாணர்மெய்த்தவசுபோலப்படர்ந்தன

வகுளநாணமலாத்தெர்டையபுணையுணைமுதற்சிலருண்
மகிழ்வெலாமற்பெருகுக்கோலத்தமைநதன
வரதமானதைதபொருவிஸ்பயமானதைகொடுதன
வனிமைநாடுமுத்தபாவிசாரத்தைவிண்டன
மறவனோடுகைச்சமாசெய்திரவிலோகொடிகுருவனை
மலியுமாறெழிற்கயலகணமீறகொணாநதன்
மறதியாலுணககளியினமுடுகுவானவெளிபபடவு
மனையின்மேயதிறசிறிலாமற்பகிரதன
வயதினலுமிகுயருமவணமுனாவநகடியின
மணலிலோபழத்தினையநாளவிடெறிநதன
மறுவிலாவனாககவிதையொருவனோதல்நபுளிய
மரமதுகொபபொடிவதாகத்தெரிந்தன (நொஹு)

ஃனையலாதுமறறவனையனைபெனுகினைப்டவனமுன
மணியினாவறபபகர்தலாநிககமாநதன
வனசலோசனத்தொருபெண்முடியின்மேலவிழத்தருண்
வழுகுமோர்படிககடியிலேநிறகைகண்டன
வயிணவாதரத்தொருவனிகையுநாளினமுறபுணையும
வனையமாமடற்றனாகளோவத்தொடர்நதன
வயிரவாநிகட்களவினிணமுமுனுமிக்குதவும
வலியபோரினுக்குரியவீரத்தமுந்தன
மனதுவேறுபட்டிடுதலிலதுநாடிநிப்பவாகண்
மறவிதூதருக்கயர்வுறாமற்றிரிந்தன
மலையிலேறிமுற்புவினிலுருளுமாணவச்சிறுவன்

மடிவுறாதெடுத்தலகிலேவிட்டவம்பின
வரியராவினததரசாபலாசொனனுமுறறுதலின
மகிமையாணமையொப்பனவெலாமுறறடாநதன
வளமைசோதிருபபுகழைமொழிசுவாகளுக்கெளிய
மயிலமாமலைக்குமரனவாகைபபுயங்களை (கஉ)

நேரிசைவெண்பா.

புபலா மயிலமலைப் புண்ணியமே போல்வான்
கயலாகண வள்ளி கணவ—னியலாரப
பாடுமடியேன்றனக்குப பததர்மனப பங்கயந்தோ
றாடுமடி யேனறரமாட டான. (கஉ)

கட்டளைக்கவித துறை.

மாட்டாதவெனனைவலியவந்தாட் கொண்டுவண்
கமலத, தாட்டாமரைத்தொண்டுசெய்யென்னமுனபு
தடுத்ததின்னான, கேட்டார்மகிழ்வாங்களெல்லாந்தருங்
கீர்த்திகொண்டு, பாட்டாலுயர்மயிலாசலத்தோங்கயிறப
ண்ணவனே. (கச)

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

பண்குலவுசெந்தமிழானின்கமலத்திருவடியே பர
வுமென்முன, கண்குலவுதேரகைமயிறபரிமீதிலொருதா
நற் காட்சியீந்தாள, பெண்குலவுமொருபாகப்பிஞ்ஞக
னுக்குபதேசம் பேசும்வாயாய், திண்குலவுமயிலமலை
குருபரனேவேலணியுந் திரடோட்சேயே. (கரு)

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

சேயமாழகங்களாறுடை க்குமர தேசிகன்றிருக்
கைவேற்பெருமான, ஸாயவெண்ணேசுவற்கொடியணிந்
தாடுஞ்சுபிரமணியனையனறி, மாயவன்பரமன்கணப
திமுதலாமவானவரிலையெனவுணர்வார், தாயகமானமயி
லமாமலைச்சீர்சாற்றிடததககவவொவோ. (௧௬)

எண்ணீர்க்கழி நெடிலாசிரிய வண்ணவிருத்தம்.

தன்ன தந்தன தன தன தததன.

எவர்களும்புகழாமயிலமலைக்குக-னென மொழிந்த
வனதிருசரணத்திடை, தவமுயன்றுறையுமனமுளவிதத
கர்-தமையடைந்தவர்களபெறுவனசெப்பிடி, லவனியெ
ங்குநிறைதருபுகழ்சத்திய-மதிவிதனகுலவு மதூரநபத்த
பிழ், சிவன்முருகத்தனயன்மகபதியொப்பவர்-திருமையி
ன்பலவிசமரசமுத்தியே (௧௭)

இரங்கறறுழிசை.

முத்தமனையகைமடவீர்மொழியக்கேளீரென்கள
வின், முன்னமொருநாண்மயிலமலைமுருகக்கடவுளவனி
யவந்து, சித்தங்கவார்ந்தானவளைகவார்ந்தான்சேலைகவர்ந
தான் நிறல்கவார்ந்தான், சிறிதூராணமிலலாமறேடித்திரி
நதுதிகைககவிட்டான், பைத்தவரவககடிதடமும்பணை
த்தமுலையுமதவேளும், பரவைததொனியுமபிறவுமெனை
ப்படுத்தாந்துயராஞ்சகிக்கறியே, நெய்த்தகுரவங்குவளை

வெட்சிரீபமுதலாமாலேகளி, னேருமொன்றையெனககா
கரீர்போயிரந்துகொணாவீரோ. (கஅ)

நேரிசைவெண்பா.

வீரவடி. வேற்கை வித்தகணைவெள்ளிமலைக்
காரன் விழித்தீயிலவந்தகாரணனை - நீருவி
கோடமுமயிலாசலத்திற்குமபிட்டுக்கொண்டபின்னு
மிட்டுமயிலாரிடஞ்செலலேன். (கக)

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஏனலங்காநிற்பரண்மீதிருந்தவிளங்குறத்தி
பானலங்காமாகருருகிப்பணிந்தவன்பண்ணவர்ககா
வீனலங்காதிபறசெறறேனமருகனெனத்துதித்து
நானலங்காணமயிலாசலத்தினைநண்ணினனே. (உ௦)

கலிவிருத்தம்.

நண்ணல்கண்டுமக்குமயிலமவா
ழண்ணலோர்வரமாயினுநலகிலான்
கண்ணநோர்முலைக்கித்திகைபானுகர்
வண்ணவாய்ச்செயல்வன்மையில்வன்மையே. (உ௧)

கலிப்பா - கைக்கிளை.

வன்னமுலைத்துணையவாய்மொழியைத்தாழ்குமுலை
நன்னயஞ்சேர்கண்ணைமிகநம்புமெனனைநத்துகில்லாய்

கினனலவிற்கைமாரன்கடுமபோவினே ககினரு
னென்னடி நான்செயவேனெழினமயிலத்தேநதிழை

தாழிசை - நெஞ்சவிடுதூது.

ஏந்துபூணமுலைமங்கைமராகளையேவினாலவர்தங்களுக
கின்பமெய்திடனாடிவாடியிறைஞ்சவாரெழில்வண்டினம
பூநதுணர்க்கடம்பாரமீதுபொலிந்ததேன்மிகவுண்டுகள
புந்தியின்றிமயங்குமஞ்சுகம்பொற்புயததுறுநகிளி
வேந்துடன்களிகூருநாராகணமெல்லென்பபகராதுபோ
மேகமாதியயாவுமென்றனவிருப்பமுற்றுரையாதவே
நீந்துதற்கரிதாருமென்றுயர்நெஞ்சநீயறிகின்றையா
-ரீடுசீர்மயிலாசலக்குகனேரினினறுநிகழத்திடே. (௨௩)

நேரிசையாகிரியப்பா.

நிகழத்தருமபெருமைநிலவுதெனமலயத
தகத்தியமுனிவறகருளியவீறும
பண்டுநகீரன்பருவரலொழிததுத
தொணடுகொண்டவிர்தருதூயபுகழுங்
கருணையேவடிவமாகக்காண்டரு
மருணையூர்ப்புலவறகளித்தசெநதமிழுங்
கடனடுவிழிநதுகமைடததவிர்தரு
திடமலிபாலையனாதிபசித்த
ரொண்ணிலார்க்குதவுமெழிற்பெருஞ்சிறப்பு
நண்ணிநின்றனபானுளும்வந்தடுதே

னென்பெருங்குற்றமியம்பரிதாயினு
 நினபெருங்கருணைநினைக்கருமபாற்றாற
 றவீர்க்குமெனறுன்னித்தமிழ்கொடுசிறிது
 கவித்தொடைவளையககருதினனாதலி
 னைஞ்ஞிறக்கலாபத்தணிக்குடைபரிகு
 மஞ்ஞைவாகனத்தின்மரகதவன்னக
 கிள்ளையோர்பாகங்கிளர்தரவொருபால்
 வெள்ளைமாலகளிறுமேனாள்வளாதத
 பொன்னிறத்தன்னமபொலிதரநடுவி
 லுன்னியபதினாறுருவிலொன்றெடுத்துச
 சேவலுந்தண்டுகதிருகைகவேலும
 பாவலாபனுவல்பகர்வனபிறவுந
 திகழ்தரவந்தருட்சேவைநலகிப
 புகழொடுதவமுமபொருந்தவைத்தருளவாய
 தெனனையுமாவுஞ்செருந்தியுகருநதையும
 புனனையுமபிறவும்பொலிதருசாரத
 குயிலினம்பாடக்குரங்கினங்கொட்ட
 மயிலினமாடுமவளநதிகழ்மயில
 மாமலைக்கோயில்வயினினிதமருங்
 கோமளககுமரகுருபரக்குகனே. (௨௪)

நேரிசைவெண்பா.

சூகனேமயிலமலைக்கோமானேயீசன்
 மகனேயெனத்தினமுமவாழ்த்தி—முகமாறம்

பன்னிரண்டுதோளுமபதமிரண்டுரோடுந்முன்
 நென்னிரணுகைகுவியுமே. (௨௫)

கட்டளைக்கவித்துறை - தழை.

குவிக்குங் கைத்தொண்டரைக் காப்பான்மயிலக்கு
 வட்டிழைவன், செவிகென்றுயாமெல்லாமுடைத்தாட
 நுஞ்செய்தழை, கவிகின்றதிங்கடகுடைமதவேடா
 கணையைவென்று, புவிக்கண்ணிறைநதபுகழ்வானததூ
 மெபுகச்செய்ததே. (௨௬)

மடக்குக்கொச்சகக்கவிப்பா.

புகழ்நதமுறவாககுமபொருளுநலகுமுறவாக்கு
 மிகவறுக்குமயிலமலையிடஞ்சோககுமயிலமலை
 மகனென்னுங்களித நானுமவண்கொடிதூங்களிததாளு
 மிகவள்ளிதறசெயவேளே வினைவிலககுஞ்செயவேளே.

கவிவிருத்தம்.

வேளைக்குதவிடுமெய்ப்பொருள்வினைவேரறவென்று
 தானேத்தலையிசைவைத்தருடருசண்முகமுருக்கான்
 வானேபபொருகண்ணுருடன்மகிழுந்திருமயில
 நானேககெனுமொழியின்பயனணுகச்செயினலமே. (1)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

நலங்குலவுமயிலமலைக் குமரோசனநிருவடியைநண்
 னிடாம, விலங்கடொறுஞ்சென்றிரநதுபட்டசளமிதத
 னையென்றியமபபபோமோ, கலங்கரியநெஞ்சகததோ

டாறெழுத்தைத்தினந்தோறுங்கருதியன்பாற், றுலங்கு
புகழுகூடன மூழ்குவகவுமாரா வேடமிக்கதோயந்த நா
னே. (௨௯)

எழுசீர்க்கழிநெடி.லாசிரியவிருத்தம்.

நாணூயுமற்றனை ததுமொனறெனப்பலஞானநூல
சொலக்கேட்டு, மூனுமாவியுமொனறெனநூணியு
கொண்டுமுனறிடவிடலாமோ, தேனுமாவமுன்றருமொ
ருகுறமகன்சிறுபுகழ்பணிந்தோனே, வானுளராவரும
பொழின்மிகுமயிலமாமலையுடைகருகவேளே. (௩௦)

எண்சீர்க்கழிநெடி.லாசிரியவிருத்தம்.

வேள்விமெழுகணைகளவந்துதைக்கமேனி-மெலி
வடைந்துவெண்ணைகவாடமின்னாருணகண, வாள்வி
டததாவிற்றதமுதாற்பிழைக்குஞ் சிந்தை-வசமாமென்ற
னக்கிரங்காவனமையாதோ, கேள்வியுற்றநிறதைமொழி
போதாதேயோ-கிளிதானென்றெனைப் பலகாலகிளத்தி
லாயோ, கோள்விலக்குமயிலமலைக்கோயிலானே-குன்று
தொறுநடமாடுகுவததாடகோவே. (௩௧)

மடகருக்கட்டளைக்கலிப்பா.

கோவிலகொண்டகுறிஞ்சியிராகமே
கூறக்கேட்கைகுறிஞ்சியிராகமே
வீவின்மேனிமுதிர்ந்தவராகமே
வென்றுமீண்டதெதிரந்தவராகமே

காவிசெங்கடம்பம்புயமாலையே
கானவள்ளிகணமபுயமாலையே
யாவியென்பவறகாட்சிமயிலமே
யன்பர்வேண்டருட்காட்சிமயிலமே. (௩௨)

குறளடிவஞ்சிப்பா.

மயிலெனநடிததயிலெனவிழித
தொயிலுறநடந்துயிரகவாபவ
ரிருபூணமுலைககருதாமருண்
டருளாவலறநிருளபாமுனம்
போலுமபதஞ்சாலுங்கவி
மாலுண்டுளராபாலுந்தினந்
தேனெனவினித்துணையுமுருக்
கினமிலகவியானவிலகிலே-னிதனா
செந்தகைக்கிரியெனசுகிகமேல
வந்தருள்செயத்தருமயிலத்தரசே (௩௩)

பதினான் குசோக்கழிநெடிலாகிரியவ்ருத்தம்.

சேயநின்முகங்கள்பூதமோனாந்துந்திகழ்ப்பரப்பிரம
முமாகு, திறன்மலிதிரடோளகம்புறமெனதூல்செப்பி
யபனனிநுசமையந், தூயவர்விருமபுகதிருவடித்துணை
லகருதியாகமப்பொருண்முடிவு, துங்கவேலுலகைத
நமவண்மற்றுஞ்சொலுமபடையுருத்திரத்தலைவர்,மா
யவன்முதலோர்வணங்கிடுமொருவன்மயிலுடன்சேவலு
மீசன். மலயமாமனிவன்பாலையனையார்வழிபடுஞ்சீட

ரிவ்வாறே, யாயசீரனந்தமுடையநீயெளியேற்கருள்செ
யாதிருபா. முமுறையோ, வருவிசூழ்மயிலாசலபபெருங்
கோயிறகழகியகுமரநாயகனே. (௩௪)

நேரிசைவெண்பா.

நாமிறகடையாகிநானிலத தூரத்தனைக்கும்
போயிறறொருமிரகடும்பொலலேனறன்-வாயிற்
றமிழ்மணககசசெய்தபிரான்றையனலலாரகொங்கைச்
சிமிழ்மணககுந்தெனமயிலச்சேய. (௩௫)

கட்டளைக்கவிததுறை.

சேயிலவகுந்திருவுள்ளமுள்ளீரோனறுசெபபுகின்
றேன், கோயிலவகுனறக்குறிஞ்சியெங்கெங்குங்குறுகி
நோநது, வாயிலவகுன்றிவருநதாமலெங்கண்மயிலவெ
றபின், மேயிலவகுநகுமக்கொங்கைமின்னூர்பொன்வெ
றுததுட்மினே. (௩௬)

தாழிசையிரங்கல்மடக்கு.

மின்னிலங்கிய வேலனெனசிறு மின்னிணக்கம்வி
ரும்பிலான, மேவலாக்கெமனானவேணமகண் மேவநா
டுதலோராகிலான், பன்னிரண்டுசெவிகுருகன்சிலர் பன்னி
டுஞ்சொலவினாவிலான, பாடுவாக்கருளாகந்தீநீங்கிவள
பாடுகண்டுபரிந்திலான், மன்னிடுமபுகழ்ச்சேந்தனைநக
னை மன்னிடும்பைமறுக்கிலான், வாரணககொடிகொ
ணடசேய்முலை வாரணத்துயாமாற்றிலான், வன்னி

சேர்கரத்தண்ணலார்மகன் வன்னினைப்பைவிடுககிலா
ன், மயிலமா மலைவள்ளியானபெதுமயினிமட்டினில
வஞ்சனே. (௩௭)

அம்மானே.

வஞ்சமெல்லாந்தீர்க்குமயிலமலைவாழ்முருகோன்
கஞ்சனரியீசனுக்குக்கண்டன வகாணமமானே
கஞ்சனரியீசனுக்குக்கண்டனனையாமாகிற்
கொஞ்சங்கருமங்கைக்கொண்டதேனமமானே
கொண்டதமாக்குவததினராலம்மானே. (௩௮)

தாழிசையிரங்கல.

அம்மானையாடிககழங்காடிமுத்தாடியணிமேவுபந்-
காடிச்சிறுரோடுவினையாடி வெயர்வாடியயாவின்றியே,
செம்மானமவருமட்டு முச்சிலவைததாடிச்சிரித்தாடி
யென் - சேலைதொட்டாடித்தினந்தோறுமறவாதுசீராடு
வாள், பொயமமானுடனபோனவறநகைகமைந்தனைப்
பொறிமஞ்ஞையிற-புகழ்கொண்ட மயிலாசலச்சாரலிற
கண்டபோதேயெனேச், சுமமாவிராதேயவனபாலெனக
கானசொறசொல்லெனச்-சொல்லத துணிந்தாளுறங்கா
ளெனெஞ்சநதுடிககின்றதே. (௩௯)

வஞ்சிவிருத்தகா.

துடியடிக்களிறறினரோழனை
யடியாருழ்மயிலத்தலை
வடியயிறகரததுவள்ளலை
கொடியனென்றுரைக்கக்கூடுமே. (௪௦)

கொச்சக்ககலிப்பா.

கூடுமவாகருளவேளைக்கூடாராககொலசேயை
யாடுமருடகொடியானையாடாமலசைப்பானைத்
தேடுமனபாகுகெளியானைத்தேடாராததிருத்தானைப்
பாடுருணமயிலத்தைப்பாடாதார்பதாநாமே. (சக)

எண்ணீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்—ஊசல

தாமரைக்கணமுகூந்தனைவளர்த்துநாட்டுந்
தனிமயிலாசலககுவடடிற்றவத்தோபோலுந்
தாமணிமண்டபத்திலிருமகளிசீராடுந்
துவாமேனியெழிலோங்குத்தொண்டாருழ
வேமவடம்பூண்டவீர்செம்மணிப்பீடத்தி
லெழுந்தருளியினியதமிழ்சைக்கட்டுமபாக்
காமகளிரங்கைவழியாடருசு
லயிலவேற்கைப்பெருமானையாடருசல. (சஉ)

இன்னிசை வெண்பா

ஊசற்குழைமடவாராகுளளத்தையொப்புவித்து
நாசப்படாதநலமளிக்கவல்லாயோ
மாசுற்றதென்மயிலமாமலையிலவண்டுமொய்க்கும்
வாசக்கடம்பணிதேவா. (சஉ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

தேவருக்குஞ்சுகிளவன்றனக்குஞ்சிவனமுதலா
முவருக்குஞ்ஞையாழ்நகாவென்றுமுன்னுமன்ப

ரியாவருக்குமபொதுவாயமயிலாசலத்தெய்தினர்க்கீ
பூவருக்குநதளராவுணமைஞானபொருளெய்துமே.

கவிநிலைத்துறை.

பொருசேவலணிகீடு மயிலாசலத்தெநதை பொது
வாயமையிற, நருசேவையொருவாறுபெற்றோமலாத
தாடலைக்கொளவீடு, குருசேவமுதலாயபலபேறுமெ
ன்னுங்குணதேகாடளாத, நிருசேருமருமததனமுதலா
கநூலசொன்னசிலநயவீடு. (சுரு)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்,

உயயநலவரநதநதாடெண்ணிலகோடுழலாவண்ணஞ
செய்ப்பினபுகழேநாடுஞ்சிந்தையுந்திகைக்கலாமோ
பையரவருநதுநீதாக்கப்பரிநடம்பயிலுஞ்சோலை
மையறாமயிலககுனநிலவதிதருமவளமையானே. (சு)

தமிழ்சை-பாண.

வளமலிந்தமயிலவெற்பின்மன்னொன்னைமுன்னைநாள
வலியவநதிரநதணைநதவணமையொன்றுமநிகிலா
யளவிலாதவுண்மைசொல்லியவைமநதுவஞ்சமா
யுவரிருககைநீதமென்றறைநதிடத்தகாதடா
பளபளத்தவேலணிந்தபனவிரண்டுதோளிலென
பாவிநெஞ்சிருநதுமவேறுபாவையாரைநாடினா
களவீனியுரைத்ததுதுபோதுமீழலபாணபோய்க
கந்தாபாலுநெஞ்சநிந்தகன்னியென்றுபனவிரிடே.

வேற்றுவெண்ணெற - தவம்.

பன்னிரண்டு தாளானைப் பவளமலையனையானைப் பழுதிலாறு, சென்னியுடைகருபரனைத்திருமயிலககிரிபுரகருஞ்சேயைநாளு, முன்னியுன்னியுறங்கியுறங்கிடா, நன்னிலைத்தவஞ் சீகடகானதே. (ச௮)

எண்ணெழுநெடிலாசிரியவிருத்தம் - கட்டு.

ஆனையுறவான திருநானமிசை தோன்று-மழகியசணமுதத வதாரு செங்குழவியினைமுன்னாள், பூனையுய்யச் செயதானைதகேனை, கதாபாடற-பொழிவாரு கருளபுரியும விழிமுவாருடைய, கோனைநெடும்பனிவரையிமேனைமகடனனைக-கொற்ற வவவேலெனக் கரத்திறபற்றவலகுகனை, மானையொகுகுமவிழியார்கண்டினமுறப்பவனி-வருமபரனைமயிலவெறபிலவிரும்பியதென்மனமே. (ச௯)

இரட்டையாசிரியவிருத்தம்.

மனமுன துதிருவடியையலலாதுமற்றென்றின்மருவாதிருக்குமியலபும, வாககுனதுபுகழன்றிவேறுவிதமொன்றையுமவழுததாதவணமைநெறியு, கனபணியுனககன்றிவேற்றொருவருக்கு முயர்காயமுயலாததிலையுன், கமமும்பனீரிலையிலவைத்த வெண்ணீறுகொடு கடையனைநகமையவருளவாய, புனமறமடநதைபொடுபொனனகற்படியிதமுவுபுயநினைபொலிந்தபுனிதா, புனவிசுவநகட்டாபிநீவரஞ்செசசைபொறப்பணியுடன்புனைந்தா, யனவரதநடநவிலுமரகதமயூரத்திலியில வேலெடுத்தவரு

வா, யணிமயிலமலையின துதலையினி கமலினையாமொனங்
தமுருகேசனே. (௫௦)

கேரிசைவெண்பா

ஏசகன்ற பலபாட்டிசைந்த புகழ்ததோளகளிலென
மாசடைந்தசொல்லும வளைவானே - யீசனுக்குச
பசான்னதனைககிள்ளையொடுஞ்சொல்லிமயிலாசலத்தின்
பின்னவிரவேல்பறநி நிறகுமவேள். (௫௧)

கட்டளைக்கவித் துறை.

வளஞ்சித்தன்னுருமாறித்திரியவிளங்கெழிறசேய்
வாளஞ்சிறந்தகணனூரநடமாடுமயிலவெறபோன
காளஞ்சிறிதுமில்லாப்பொருள்கேட்டுநதகணனுதலபற
ருளஞ்சிவிகைபெற்றுத்ததிபாடியதன்மையென்னே.

கவிநிலைத்துறை.

என்னையமுநின்றிருக்கூத்துமிரண்டுமொன்ற
யின்னே களிசூரவைக்குநதிறலிலைகொலலோ
மின்னேர்சடையானமுதலாகியமேலவர்க்கோர்
மன்னேமயிலாசலக்கோயிலிலவாழ்பாரானே. (௫௨)

அறுசீர்க்கழிநெ ஓலாசிரியவிருத்தம்

இரங்கல - சிலேடை

வாழங்கிளையினிலைநீங்கிவளா மெனமுக்கையாழிலை
பசந்து, குழுமனையரிடைநாணிசசோநதுவாடித்தனா
வெயதி, வீழுங்காயமிகக்காயந்துவேணிநசகியாவியன

கோங்கென், பாழுமகள்போன் மயிலமலைப்பவளக்குகன்
மாலபடைதததுவே. (௫௪)

களித - தாழிசை.

படையாலொருமுதுகுருடல்பப்பாதிததாகப்
பண்ணுகுகனமயிலாசலநண்ணுகளியுடையே
முடைநாறியவூணுணபவாமுன்னேகியுநிலே
முதுசொகமிழ்பொழியுஞ்சிலமுனிவாககுறவாவேம்
விடையேறியபரமனறலைமீதேமுயலகனும்
விறனமாயவனதுசெங்கையின்மிளிரகினறவைவேலு
மடையாளமெனகூறிடுமவருக்கிழிவுளையே
பயன்மாதைவெறுககாதவரறையுமபுகழ்நமதே. (௫௫)

எழுசீரககழிநெடிலாசிரியவண்ணவிருத்தம்.

தனதநதனதனதானனதனதந்தனதனதானன
தனதநதனதனதானன—தனதான.

நமனஞ்சியபெரியோரவர்தவமிஞ்சியபயனாமென
நவிலுமபனுவலைநாடொறு—மிகழ்தியோர்
கமொன்றுழலவதுபோயதுதினரினபணிபுரிவேனொரு
சரமிங்கிதமயினமேலெதிர—வருவாயே
குமரன்குருபரனவேள்குகனமுருகனசரவணநீர்தரு
குழகன்றுணையெனவோதுநா—செளியூடே
பமலனபெறமொழிதாரகவிபரஞ்சொலிமயிலாசல
மதினுனறருளபொழிசோதிகழ்—கிழவோனே. (௫௬)

மருட்பா.

கிழமுனிவனவேடமிட்டுக்கேகயததைவிட்டுப்
பழகிவசஞ்செய்துகுறப்பாவை-சூழல்சரியச
சோந்தளி கூாவான் றிகழதிருமயிலத
தாராதமெய்யடியவாக்கஞ்சிக
கூரதபூங்கணையான் குமபிடல்வியனே

(ரு௭)

கழிக்கரைப்புலம்பறமுழிசை—மடக்கு

வியனாகமலமலரினமே
விளமபுமுலகமலரினமே
வெள்ளைநிறததுகருநகீரே
வேணமுனிநததுகருநகீரே
கயலின்குலமேகேதகையே
கருததைச்சுடுமேகேதகையே
கருங்குவளையேகடனுளையே
கானேனவளையேகடனுளையே
புயல்வநதருநதுங்கசப்புனலே
பொருநதுமுறவுங்கசப்புனலே
புளிநததிடரேயளபுனையே
பொல்லாதிடரேயளபுனையே
வயமிக்குளவன்பேரொலியே
மயிலததொருவனபேரொலியே
மயலினிலையஞ்சகியேனே
வந்தாளிலையஞ்சகியேனே.

(ரு௮)

நேரிசைவெண்பா.

ஏனமறமங்கைவைவேற்கிடடானையீழிப்பசுங்
கானமறமங்கைவைவேற்கைக்குகனை-ஞானமற
மங்கையததோயாமழிலத்திறகண்டுசென்னிக்
கங்கையததோயாகலாம். (௫௯)

கட்டளைக்கலித்துறை,
கலையானவததிரவாணிபுகழுங்கவினமயில
மலையானவததிரவாணிநதையேனையும்வாழவிக்கும்வே
ணலையானவததிரவாணிபங்குனறொடுநதவென்றோ
னிலையானவததிரவாணிததர்போலுமியல்பினாக்கே ()

அறுசீர்க்கழிநெடி-லாகிரியவிருத்தம்.

இயலவளமுமலைவளமும்பொழில்வளமும் புனலவள
முமிமையார்போற்றும், புயலவளமுமற்றுமுள்ளபலவ
ளமுநதிகழமயிலம்புரந்தசெவவேள, கயல்வளங்காட்டி
யநெடுங்கடகுஞ்சரிக குங்குறமகடகுங்கணவன செந்
நெல்,வயல்வளத்தணமருதமுதனனிலததுஞ்சென்றடி
வருதலுண்டே. (௬௧)

எழுசீர்க்கழிநெடி-லாகிரியவிருத்தம் - ஊா.

வருமயினறியதொண்டருககருடசெயுமயிலமாமலைச
சேய்க்குத, திருநிலாவியபரங்கிரியேரகஞ்செநதிலம்பதி
சோலை, மருவுமாமலையினனகுடிமுதல்வண்டமிழப்
புலவோசொல், பொருநிலாயிரங்கோடிகளாகியபொரு
பபெலாநதனதுரோ. (௬௨)

அடிமடகருக்கொச்சகக்கலிப்பா

தனம்பகமானவா மீதே
தனம்பகமானவா மீதே
வினமபரவுபதியெனனா
வினமபரவுபதியெனனா
வுனம்புயத்தாட்டுதியாதோ
வுனம்புயத்தாட்டுதியாதோ
கனம்பாடருமயிலமனே
கனம்பாடருமயிலமனே

(௬௬)

தாழிசை - சித்து

அமலனபுகழமயிலாசலமதில்வாழசிவஞானிக
கருளசெயதயிலணிதோளுடனருகிற்றிகழசித்தன்
றமொன்றுளபலசித்தர்கடநதாணமலர்மகர
தலையிற்புனைதருசித்தர்தமைப்பேணிட்டுள்ளே
மெகதனபைவிடாதேபலமீயங்கொடுவந்தா
லெண்ணூறுவருடமாயுளிலங்கச்செயவலலே
முமலத்தடையறியேமிருநாகநருவாயேன
முனகட்டிவெளுக்கச்செயுமுறையுநதெரிவேமே. (௬௭)

இதுவுமது - எண்சீர்ககழிநெடிலாகிரியவிருந்தம்.

வேமப்பானமுமுககாட்டியாடைசாததி
வெண்ணீறுமிகப்புகிவேணாட்டி

மீமமபபா, ததிரத்திலனனம்பருபபுருமபா
விருமுனறுசுவையுடனீயீ, தாயானு
வியாமிபா, வியைந்தரசவாதஞ்செயவோ
மிபாபாகனமாறிடபபுரிவோ மிவையலலாமற
தேமிபாங்குறுமயிலமலைப்பொறகோயிற
றிருககைவேறசித்தாதமபோசெபபுலோமே (௬௫)

கேரிசைவெண்பா.

செபபரியபல்சீரத்திருமயிலமாமலையிற
றுபபினையமேனிசசுராதிபனை—யெபபடியுங்
காணுமலென்றனகலிதீரமாட்டாது
பாணுமலுந்திரியேனா,

கூட்டனைககலிததுறை.

பானங்கமழுமயிலாசலத்தினடிகுமருட்
பேனங்கமழுமயிலாசலத்தினாகும்பிடுந்தா
பானங்கமழுமயிலாசலத்தினன்னறடற்கூ
வேனங்கமழுமயிலாசலத்தினல்விடடிடுமே. (௬௬)

கலிவிருத்தம்.

விட்டுநேயமிருநதுனைநாடிடுமென
பாட்டுமாலேபரிந்தருளசெயகுவையோ
கூட்டுவள்ளியைககாவுடையான்மகளிற
கூட்டுவாய்மயிலாசலககொற்றவனே, (௬௭)

தாழிசை-சமபிரதம.

கொற்றவாகுமுயர்மாதவர்க்குமொரு
கோனெனக்குலவுகுமரவேள்
கோழியங்கொடிகொண்மயிலவெறபிலிரு
கோதையாககுநடுமேவுவா
னற்றமீதெனவறிகதளிக்குமுரு
கையனெய்யொழுமுகுமயிலின
னமபுககழனினைநதுதெண்டனிடு
மனபுகொண்டுதமிழ்பாடினான்
மற்றவறகுநிகாவாழ்வையதாதுடனு
மனமுமவெள்ளைநிறமாகிடு
மாநிலத்தழியெறுமபுமேராபெரிய
மலையெனத்திகழுமவிழியினீர்
வற்றலினறிவருநலவினைப்பயனும்
வம்பதாமணியுமவெணைகலை
மண்ணடைநதுநிறமாறுமெண்ணில்ல
வாயிவிறபுகலுமாகுமே.

(௬௬)

எண்கோக்கழிநெடிலாகிரியவிருத்தம்.

ஆகுமதையழிப்பதற்குமழிவதனை யாக்குதற்கு
மயிலவேற்கைக்குருபரனையனறியிலையெனத்தேறிப
பாகுநிகாதமிழ்ப்பாடலபலபாடிககளிகூரும
பழையோரகன்பெற்றபயன்படிநேனுமபெறவேண்டி.

யோசுடையாமலிபொதியையுயர்திருச்செந்தூரருணை
யொளிர்திருமாமலைபொருநையுருமலையாதியதலநதே
றேகுமதிறசலிபெய்தியெழினமயிலாசலக்குவட்டி
லினறுவநதுபரவுகின்றேனினிநடபதறியேனே. (௭௦)

வஞ்சித்துறை.

அறிஞாகுழ்மயிலத்
தெறிகதிரொழிறசேய
வெறிகமழ்மென்றாட்
குறிகொளலகுணமே, (௭௧)

நேரிசைவெண்பா-மறம.

குணப்பிசகுந்தோள்வலியுங்கொண்மறவாபெண்ணை
மணபபதற்குமன்னனிசசைவைத்தாற-கணபபொழுதி
லநதப்புரத்திருக்குமாயிழைமாரொலலோரு
மிந்தமயிலத்துறுவாரோ. (௭௨)

இதுவுமது-கட்டளைக்கலித்துறை.

வார்வேலபுரக்குமயிலாசலத்துமறவர்கொம்பைச,
சோவேனென நெண்ணுமரசேவுந்தாதநாதேயவழக,
கோவேமபைக்கட்டுதலனறோ முன்கறபகததூறொழி
த்த, சீர்வேங்கைக்கொவ்வுங்கொன்மாப்பட்டபாட்டை
த் தெளிநகுகொல்லே. (௭௩)

கவிவிருத்தம்.

சொல்லுமாய்ப்பொருளானசோதியை
யல்லுமாய்ப்பகலாகியல்லதைப்
புல்லுமாறெழின்மயிலப்புகவ
னெல்லுமாறுமாழகங்களோதுமே. (௭௪)

எண்சீக்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

ஒதுமபனுவறறெகையாவையு நின்னுபயக்கடல்
சூடிமுண்மையுணர், தேதுந்தனதென்றுரையாவுழி
யாலெனையுநதருவேனிடையததகுமோ, காதுஞ்சிலை
வேடர்புனத்தினஞங்ககனத்தினாகன்னிகையும்புரியும்,
வாதுங்களியாகிநடிப்பவனே மயிலததொருநலவரமின்
றருளே. (௭௫)

தாழிசை-குறம்.

மின்றயங்கும்வடிவேலனிதோளுடைவிகிர்தன்
வினாமலிந்தபனிநீபமுளானவியன்மயிலக
குன்றடுத்தமயின்மேல்வரலகண்டதனாலே
கொண்டமையலெனநிள்குறிகூறுதுகோதாய்
நனறவனறருசுகம்பெறுவாய்மலையாதே
நாணுதைததுபொயல்லநிணைமெயநம்பா
யெனறனைக்குநிறைநாழியினெல்லொடுசோறு
மெண்ணெயுங்கலையுமீந்துவிடிப்பொழுதம்மே ()

இதுவுமது-அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருததம்

அம்மாவெனகுறிக்கேளுனனாக்கஞ்சுநதரமீகை
சுமமாபோமென்றிராதே தூயமயிலமலைவா
மெமமானறனபுயஞ்சேருமின்பக்கடலைநல்கு
மைமமான்கட்டினனீங்கிவருததநீருளமகிழநதே ()

கட்டளைக்கவிப்பா.

மகிழாமலாமாலிகைமாரவேண
மலயக்காலிலவரகருயிலவாய்விடச
சகிகணிநதையுமமபுலியஞ்சுடத
தையலவாடிததயங்கிடலாகுமோ
வெகினமூதியைகருட்டியகையனே
யீசனமாலபணிநதேததியமெயயனே
முகிலறாமயிலாசலததையனே
முத்தமிழ்ச்சுவைமுறறுணாதெய்வமே (௭௮)

இரட்டையாசிரியவிருததம்.

தெய்வங்கள்த்தனையுமொன்றெனவுணர்த்திடத்திரு
வுருவெடுத்ததெய்வஞ், சிவசமையமுதலாகுமறுவகை
ச்சமையமுந்தெண்டனிடகின்றதெய்வம், பொய்வலித
தானவர்கள்வலியொழித்தமராவளர் பொன்னுலகளித்த
தெய்வம், பொறியனையகுஞ்சரிமுலைத்துணைக்களபம்

பொல்ந்தமார்புடையதெய்வ, மைவனக்குயிலனையவள
 ளிமினறநத்தினைமாவினினமகிழ்ந்ததெய்வம்- வண்டமி
 ழுப்புலமைதிகழ்வுமாரருக்கினியவரமெலாமுதவுதெய
 வம், வைவதற்கஞ்சாதகொடியேனையனறுதிருமலையு
 காததெய்வ, மயிலவாகனத்தெய்வமயிலாபுயத்தெய
 வமயிலாசலத்தெய்வமே. (எசு)

நிலமணடிலவாசிரியடபா.

தெய்வப்புலமையுந்திருப்புகழ்ச்சிறப்பு
 மைவகைப்பொறிகடகடங்காவறிவுந
 தொண்டாதமபணியுநதூயநெறியு
 மண்டலததரையருமவணங்குமாண்பு
 மன்னபலசீருமடைவதுகுறித்து
 நினனருடபேறேநினைத்துநெட்டுயிர்த்துத
 தோகைமாமயிலேசசுடாசசெஞ்சூட்டு
 வாகைவெண்சேவலைவடிவேற்படையை
 மூவிலைச்சூலமுதிரொளிவயிர
 மாவிடமபடலவாளவயங்கெழிறகேடகரு
 சககரஞ்சங்கநதனிககயிறங்குச
 மிக்கசீர்ப்பணிகண்மிகவணிகதுள்ள
 பவளமால்வனாரோபதினறுருவிற
 நவளவெண்ணீற்றுச்சங்கரன்பரவுஞ்
 சிற்சிலவற்றொடுநதினநதினங்கருது

நற்செயல்பொலிந்தநாயினேன்மனத்தை
 தளர்வொடுசெலியாததகையுறப்புரிவா
 னளவில்பேராடலைபுனற்பொருரைத்
 திருவுருமாமலையாதியிறசெயது
 பருவமவநதடுத்ததுபதேறலென்ன
 விருதரங்கூறியிருமாபபுய்ததும
 பருவரன்மியிறபட்டார்போலப்
 புலலாதமமனைகளிறபோய்வரவிடுகது
 நலலறலகடுக்ருநறைக்குழனமகளிர்
 கனைபிணையினைவிழிககாமாகனிவாய
 துனைமுலையிளநலநதொய்யினமென்றோ
 ளிறுனிகர்வேளரசிருககையாதியினு
 முறாவரசசெய்தனையொருகணத்தொருதா
 மாதலின்மருண்டனனருணகிரியென
 ரோதலுமபிறவுமொளியாவண்ணந
 குழீஇயமுனிவர்குழாததொடுமாசு
 குழீஇயமதிநிகர்களிறறிற்றோன்றித்
 தகாகொணர்விரவாகுத்தலைவ
 னிகொனவிளங்கவெண்ணீறளித்தருளவா
 பைமபுயற்புனலைப்பவளமேய்க்குளு
 செம்புகாவேழத்திரணெடுநதடககைப
 புழைவழியுயிஞ்சம்புதுமலாப்பொதுமபா
 தழைவளமயிலாசலப்பெருங்குவடமுற

மயிலாசலக்கலம்பகம்.

குலவுபொனமதிறறிருக்கோயி
னிலவுசீர்பொறுத்தநிலசறகுருவே. (அ௦)

மதங்கம்-நேரிசைவெண்பா.

சறகுருவாநதனமைததவததோராதமைமறந்து
நிறகுமிசைமதங்கநீலவிழி—பொறகுலடடை
யன்னமயிலாசலததானறிநுதோணடியதா
வின்னமசையாதிருந்ததே. (அ௧)

இதுவுமது-கட்டளைக்கவித்துறை.

இருஞ்சூலங்கொண்டவயிரவாபோற்றுமினமதங்கி
வருஞ்சூறைக்காறமெனச்சீறிச்சினந்தழலவாயநிறந்து
பெருஞ்சூதரானபுறமதததோர்களைப்பியத்தருந்திக்
கருஞ்சூக்கங்கொன்றபிரான்மயிலாசலங்காணபவளே ()

இதுவுமது-அறுசாக்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

பவச்சாநியாமதங்கிதருநரம்புபஞ்சினுககுமபருவ
நல்கு, மவச்சாவாவெய்யினமுள்ளிறறவிப்பாராககழல
புரககுமன்றிப்பினனாக, தவச்சாபிலுயாவசிட்டனதை
கக்காண்டானமதனடியாராதவிப்பார்கொல்லோ, நவ
+சாமைப்பயிலொள்ளா மயிலததானனபர் சொல்லுந
வைச்சொறகேடடே. (அ௧)

கவிவிருத்தம்.

கேட்டினுக்குளஞ்சினிக்கிளித்தமிழக்கிளததுவேன்
மாடடிநங்கிடாதிருககுமவனமையென்னநன்மையோ

கோட்டினத்துயாதவணைகொண்டதானமயிலமவாழ
தரிடிகசசடானனசசரோசமுறறதலைவனே. (அச)

எழுசீர்ககழிறெடி லாசிரியவிருத்தம்.

தலைமாலன்புடனையுனைச்சந்ததமுமபண்வேன
முலையானைககிடைபோமனமுடமொழித்தருளவா
யிலைவேலகொண்டவனேதகோறியசேவகனே
யிலைசூழ்பாபுகழ்சீமயிலாசலவிதற்கனே (அந)

எணசீர்ககழிறெடி லாசிரியவிருத்தம்.

வித்தையாலுமவருநதிடாதுனவிரைபபதாமபுயா
வேணடுவேன, முததைவென்றவெனீறணிநதொரு
முத்தமுநதரவலையோ, தத்தையொன்றுகுலாவுந்நா
புயசசணமுகாமயிலாசலத, தததைதங்கையாடாடல
கணடுவப்பானசீர்புனையணணலே. (அசு)

பதினொருசீர்ககழிறெடி லாசிரியவண்ணவிருத்தம்.

தன்னத்தனதனதானன தன்னத்தனதனதானன

தன்னதனதனதானன-தந்ததானு.

அண்ணற்கொருபொருளபேசுநினவண்மைபுகழ்மிக
மனனசசிறுநடையாமயன-மிஞ்சுதியேன [வேதியு
விண்ணப்பமுமுனதாறிருநனமைசசெவியினுளேகியெ
வெமமைககுகெடுமாறுபு-ரிநதிடாதே [ன

மயிலாசல்கலம்பகம்.

கிண்ணத்துணைமுலைவேடுவமின் னுக்கெதிர்ப்சிமீற்ப
கினைககிழமுனியாயுமி-ரஹுளானே
வண்ணததமிழமயிலாசலநண்ணிததொழுமடியாகுளே
வனமைசசமன ணுகாதருள்-கந்தவேளே. (அஎ)
பதினாறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவண்ணவீருத்தம்.

தானதனத்தத்தன தானதனத்தத்தன

தானதனத்தத்தன-தன்னதான.

வேளணிமலாசசமருமீனமலீவுற்றபுலை
மேவியநெறிககயவா-பகையுமவீணே
கிடுதொறலைககுமிடிநோயுமிக்ஷிறமியன
வேதனைபொறுததுழலவ-தற்கிலாயோ
காளவிடமிககொழுகுமவாயரவினைப்பருகு
கானமயிலிறகலப-நிழலினூடே
காதலிருவாககுநடு-லுடனுதித்தளவில்
கால்பயமற்றநிலை-புதவுவாயே
வாளவுணருக்கரசதாமெனமுளைத்தநெடு
மாமரமறக்கறுவு-புயவ்சாகா
வாரணமுகத்தமையனூரோடுபகைத்துலக
மாதிரமுழுககவலம்-வருகுமாரா
தாளநிகாபொறபுமுலைமாதரனைவாககுமொரு
சாமியெனமெச்சிடினு-மகிழ்குக்கேசா
தாரணிதுதிக்குமயிலாசலமுகட்டிலவரு
தப்பதர்தமக்கருளசெய்த-தகையுளானே. (அஅ)

காலம்-நேரிசைவெண்பா.

ஆன தாகினறதிலியாவதெனுங்காலமற்ற

ஞானபரானந்தமக்கூருள்வான்—வானளவுஞ்

சீராமயிலமலைசெவவேளென விளங்கும

பேராகுருபரபிரான. (அக))

இதுவுமது-கட்டளைக்கவித்துறை.

பரம்பியதெனறறகனலகாட்டிமாங்குயிறபாட்டொ
வித்து, வரம்பெறுமாநதிரீருண்டவேனிமயிலமலைச,
சீரம்புனைதாளுடைசெவவேண்மயவிற்செலுததுமெ
ன்றற, நரம்படுகராபனியெனசெய்யுமோவிளந்தை
யலையே. (கூ0)

இதுவுமது எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

தையலுக்குமுலையருமபுமுதிராககாலஞ்

சாசநயமொழிபயனுஞ்சாராககாலம்

வெய்யமதனகணையெடுத்தவெகுளாககாலம்

வியனகழங்கமமானே முச்சிலவெறுககாககாலம்

பையனையகடிதடபபூமலராககாலம்

பழையமதநூலசிறிதுமபடியாககாலம்

வையமுதல்முனறுலகுந்துதிக்குநதொல்சீர

மயிலமலைக்குகனமோகமலிந்ததனறே. (கூ1)

தாழிசை.

மலியுங்கருணைவிழியானவானோபரவுபெருமான்

வழவேன்முருகக்கடவுண்மயிலமலைச்சணமுகவே

ளொலிதங்கியதிண்கழலசேருபயசரணங்கருதி
யுருகித்தொழுமெய்யடியாடகூரியபணிகளபுரிவார
கவியைமதனை விதிபைககாலனறனையுணமதியார
கவலைக்கடலிறகழலார்கமழ்செநதமிழ்முறறுணர்வார
புவியைக்கரியையுரித்தாரபோலுஞ்சிலரைப்பணியும
புனிதச்சமையமாறுமபுகழ்த்திகழுகின்றவரோ. (கூஉ)

வேறு-தாழிசை.

திசமுஞ்சணமுகப்பண்ணவன வீரஞ் செநிறதபன
னிருதிண்புயன்றேவர், புகழுமவேலுடைச்சேவகணை
மைபொலிந்தசேவலம்பொற்கொடிககார, எனமுஞ்சாக
ரஞ்சுழபுவிமெச்ச வவிரந்தசீரமயிலாசலத்தணை, விக
முஞ்சிறையுள்ளையுமாடகொண் டிடத் துணிரந்தை
யாரறிவாரோ. (கூங்)

பள்ளு-பெருந்தாழிசை.

ஆரார்ச்செஞ்சடைப்பரமனார்விழியழலிலுதித்தமுருக
வே - ளகத்தியன்முதலான தொண்டருக்கருளவிளக்க
முன்னளித்தவன, வாரார்பூண்முலைக்குறத்திக்குஞ்சரிமரு
வுந்திண்புயவானவன-மயிலமாலவரையருவிராமிகவந்து
பாயுநலவயலிலே, யோராருழவாகளித்தமையலகொண்
டேப்பமிட்டுவந்தடுப்பதா-வினித்தமொழிகள் பேசிச்
சரசத்திணங்கிநாழிகைபோக்குறீர், காராமெனகுழலச
ரியப்பெரியகளபமுலைகள் குலுங்கிடக-கவிழ்ந்துவிந்
துநாற்றையெடுத்தகுகையானமென்பளளீரோ. (கூச)

மயிலாசலக்கலம்பகம்

சுவலேவெண்பா,

ராமபெருந்தாவிதயத்தெளியேனே
வாரம்பெருததுவலிதாண்டா
ராமபெரிமயிலத்தன்பாபகைமாற்றுதற்காம்
வீரம்பெறுங்குதிவேலவேள். (௯௫)

கட்டளைக்கவித்துறை-ஏகபாதம்.

வேளைக்கருளுமயிலத்தன்றனனைவிரும்பன்னறே
வேளைக்கருளுமயிலத்தன்றனனைவிரும்பன்னறே
வேளைக்கருளுமயிலத்தன்றனனைவிரும்பன்னறே
வேளைக்கருளுமயிலத்தன்றனனைவிரும்பன்னறே (௯௬)

தாழிசை-வருகை.

நன்றேவருகச்சிவபெருமான்னானாகரமேவருகம்
றைநாலுமுணராபபொருளவருகநறைப பூங்கடம்பு
மலாபவளக, குன்றேவருகமயிலுருவகுருந்தேவருகக
கனககாக-கோமானமகள்சோ குகன்வருகக் குறத்தி
கணவாவருகவினாந், துன்றேவருகக்களிறேறியின்னே
வருககழறியவா-றியறறியாளவருக வுனதினபங்கொடு
ககவருகவருண, மன்றேவருகப்பலகோடிமலையாய்வ
ருகவருகவே-மயிலாசலத்திலவினையிடும்வாழ்வேவருக
வருகவே. (௯௭)

மயிலாசலககலம்பகம்.

வெளி றுநீற ணிகதமேனியும்விளங்கப
பரசிவனநிருமாலப துமப்புததே
ளாசிலேபோனறேயவிராதருமலகுற
சசிமினா கணவனாதிபாசாரதரப
பசிமுதலொழிந்தபலேலாரகுழக
கந்தநாயகனைககவினறிகழபொதியைக
மந்தமாருதமவரபபெறுமயிலத்
தந்தனார்போற்றவமாபெருந்தகையைச்
செந்தகைபபைந்தகைத்தேவியிரிநுவா
நடுவிலிதமருஞானபண்டிதனை
மடுவிலுமொருக்காலவந்தசணமுகனை
யேததுவாரோததுமியலபினுககிசைந்த
நாததுணைவாணிகவைதவிரமுதுநூல
கற்றுழிவணங்குங்காண்மலாபடைத்த
முற்றுணாபுலவனைமுருக்ககடவுளைக
கனவிலுநனவினுங்கண்டுபபெய்திச
சினமறக்களைநதுதிருமபாமுத்தி
வீட்டுறகருதிவியனறமிழ்மொழியாற
பாட்டுரைத்தணியுமபழங்கவுமாராக்
கணிமலர்ப்பொதுமபரடாந்தபல்குறிஞ்சியும
பிணியறுத்தழியாபபெருமைநலகும்
புனிதப்பூசையுமபுனாதவிராட்டமுங்
கனியுமெய்யுணர்வுங்கழிக்கருந்திருவே.

(ரா

முற்றிற்று.

வேலுமயிலுநதுணை.

நேரிசைவெண்பா,

மயிலமலைகோயிலுகுள்வாழமுருகவேருக
கயிலதனைப்போற்றுமவனன்பாற—பரி லுங்
கலம்பகத்தைகதற்குமவர்கலவியறிவென்னு
நலம்பகம்பெற்றுயயுநரா

குருபாதமேகதி.

சிவசுப்பிரமணிய குமரகுருபர முருகக்கடவுளசகாயம்

வாழி.

அழகியசண்முகத்தொருமெய்க்கடவுள்	..	வாழி
யமராகுலாதிபனவளாததவணங்கு		வாழி
குழலுடைபூங்குயிலனையகுறத்தி		வாழி
கொற்றவைவேனமயிலசேவறகொடிச்சீர	.	வாழி
பழமறையோலிடுமயிலப்பொருப்பு	. ..	வாழி
பத்திரெறிக்கவுமாரப்பண்பு		வாழி
மழவிடைக்கோனனையசிவஞானி		வாழி
வையகமுமவானகமுமவாழி		மாதேவ.

குருபாதமேகதி.

தெய்வமேதுவண.

மயிலாசலத்திருப்புகழ்.

காப்பு—நேரிசைவென்பா.

அயிலத்தனாறு முகத்தை யனனந்தரு
சயிலத்திலாடுந்தலைவன்—மயிலத்தாச
செவவேண் மகிழத்திருப்புகழாற் போற்றுதற்குக்
கைவேழ மாமுகத்தோன காப்பு

தனதனத்தனதானன - தனதானா.

|| நுவமதிக்கிணையாமெழில்
வதனமலர்த்தொகையாறொடு
|| முதறுசெச்சைசுலாவிய மலைபோலே
|| கர்தருபொற்புறுமாறிரு
புயமுமிரட்டையதாமுயர்
பதமுநினைத்துருகாதவெ னெதிரோநீ
கிருமுடிவச்சிரவாகுவ
லயநிலாகொத்துமதாணிகள்
சிறுமணிகட்டரைஞாணிகர் பணியோடே
நிகழமயில்குக்குடகேதன
மனையவைதொட்டிருபேரொடு
சிகிழுதுகின்றருசேவையு முளதாமோ

குருமணியொத்தொளிர்கோமள

வடிவமுடைக்குமாவட

ளவாயே

சுவடெனும்விற்குரியார்பணி

குரு

குமரியொருத்திவிசாரமொ

னே

நெருகவனத்திடைபோயொரு

குறமகளைத்தொழுமார்வம

துடையோனே

மருமலிகற்பகநீழவி

லாகசெலுத்தும்வலாரிதன்

மதலையிடத்தினமுனோர்மொழி

மகாவோனே

வரியளிமொயததுளதாமரை

யணிமிசூபற்பலவாங்கொண

மயிலமலைக்கரசாகிய

பெருமானே. (௧)

தன்னதானனத்தானனதனதன - தனதான.

களபபூதரப்பூணமுலைமகளிரை

வழிபடாதுனக்கேபணிபுரிபவர்

கருணைஞானவிததாகியபிரணவ

முணரேனே

கடுவைநேர்மொழித்தீமிகவுடையவர்

மனைகடோறுமுற்றாயிரநயமொழி

எழறுநாவலர்க்கோரிடியெனமிக

மிளிர்னே

குளவிபோலருட்சீர்கொடுதிலவிய

முனிவர்தாண்மலர்த்துளணிதலையினர்

குலவிபேரவைக்கூடதியுவகையொ

டமரேனே

குகு'கூவெனக்கூவிடுமுனமிரு
 சிறகைமோதடற்சேவலையெழுதிய
 கொடியையேமிகப்பேசுமொருநல மருள்வாயே
 ளளமெலாமிக்ககோவெனவலறிய
 வமரர்கோணுவப்பாகிடநிசுசரர்
 தமதுவாழவறச்சாடியகதிரயின முருகோனே
 தவளநீறுமிககார்திருவுருவின
 ரிமயமால்வரைக்கோனமகளகணவரொ
 சரபமானவுறசாகர்முனுதவிய புதலவோனே
 வளமருமலர்ச்சோலையின்மதுவெறி
 பெருகுக்கோடரததாலெறிபடுகனி
 வகையெலாமிழுத்தோடியவருவிகள் பலவாலே
 மருதமாதியிறகாதரமெனவளர்
 கிரிகளியாவுமொப்பாகிடலரிதெனு
 மயிலமாமலைக்கோயிலின்மருவிய பெருமானே.

தனனத்தனதன - தனதான.

கடலைப்பருகிய, முனியைப்புகழ்பவா
 கழலைப்பணிவது தவிராதே
 கதிபெற்றுனதருள், வெளியிற்புகுமவர்
 கவிதைச்சுவையினை யிகழாதே
 சுடலைப்பொடியணி, சிவனைப்பரவிய
 சுகுணக்கவுணிய முனிபோலே

மயிலாசலத்திருப்புகழ்.

௫௩

துரிதத்தமணர்க,ணிகர் தூர்ச்சனர்வலி

தொலையசெயும்வா

மருளவாயே

விடலைககனிபய, நொடியற்கினியவா

விழையததகுமொரு

துணைவோனே

வினாமுற்றியகுர, வலர்பொற்புறுபுய

மிசையுற்றிலகிய

கிளியோனே

நடலைககவுரவ, ரவையிற்செலும்புரு

நளினககழலினன

மருகோனே

நுதிபற்பலநரு, மயிலககிரிமிசை

நடமிட்டருளிய

பெருமாளே. (௩)

தனதானதத்தனதன - தனதான.

பழகாததுட்டர்மனதையும்

விழியாலுருக்கிரலதுகர்

பழிகாரிகட்குமலர்கொடு

திரியாதே

பனியோடுபற்றிமகிழ்வுறு

பெரியோரைநிததமிகழ்பவர்

பதர்வாசகத்தைநலமென

மதியாதே

யழகானபுட்பவகைகொடுன்

வடிவேனிறுத்திவழிபடு

மதுதீதெனச்சொல்பவர்களை

மருவாதே

யருணாசலத்திலுளவொரு

முதுகோபுரத்தினடியினி

லடியேனிடத்தினமொழிதலை

யருளவாயே

குழகாகுறத்திமுலைபுணர்

முருகாமலைபெணுதவிய

குமராவெனச்சொல்புலவரை

யகலானே

கொதிரீர்பெருக்குகடவிடை

துயில்வாஹுரத்தில்வளரொரு

குலமாதளிக்குமிருவாகண்

மணவாளர்

மழமால்விடைக்கணதுதின

மீவர்வாதுதிததபொழுதினின

மறைநூன்முகத்திலுளபொருள

பகாவேனே

வருவார்நினைததபடிவர

மருள்சொபொறுததுவளமவி

மயிலாசலத்திலுறைதரு பெருமானே (சு)

த 6 தத்தானான தனதான தனதான தன - தனதான

அஞ்சப்பேடேயணையதாகுநடைமாதரொடு

கொஞ்சிசசீராவதனாலநீவுமாயின

தன்பர்க்காகாதொடியோனெனநலோரிகழ

மெலியாதே

யம்பொற்பாராஸ்கிறவலாரிமுதலோர்கதியை

நம்பித்தீவேள்வியினிலாருயிர்கொல்வார்பலரு

மஞ்சப்போராடுமறிவாளர்புகழோதுநல

மறவாதே

வஞ்சத்தேதார்வாமுமனைவா சல்களிலேகியடல
 வென்றித்தோளவீமனெடுமால்விசையனமாரனெ னும
 வம்புக்காளானகவிவாணருடனே தினமு மிகலாதே
 மஞ்சைப்போலேயிலகுதோகைமயின மீதிவிரு
 பங்கிறதேவாணையொடுவேடமகணமேவவெதா
 வநதுற்றோநாளகனவிலோதியவினோதமதை யருள்வாடே
 கஞ்சப்பூமீதுவளர்நான் முகனைமோதியொரு
 குன்றிற்கூடேகதறிவாடவிடுமேனமைபெறு
 கந்தப்பா வாள்வலிமைதோயுநவவீரர்பணி-துணைவோனே
 கங்குற்போலாகமுறுசூரனமுதலாமவுணர்
 மங்கிப்பூலோகமொடுவா னுலகும்வாழ்வொரு
 கங்கைச்சேயாகிவருளுனமணியேயிறைவர் குருநாதா
 நெஞ்சத்தாலேகருதிடா தபலவா றுவரும்
 விநதைக்காராதிருவெணீறணியுமேலவனா
 நிகதிப்பார்காலநிகரானகவுமாரொடு திரிவோனே
 நிம்பத்தார்சூடவுமுனாளிசைசுவாயளவில்
 குன்றத்தானேமயிலமாமலையிலேமிகவு
 ினநெற்போல்வாராபிழையெலாநலமதாகவருள் பெருமாளே

தனன தன தனன தன தனன தன தனன தன

தன தான தத்த தன தன தான தத தன-தன தான.

அறிவையறிவதுபிரமநிலையெ னுநன்முனிவரடி-

பணியாதெதிர்த்திகலியிகழாணவத்தினரு

மிடி-யினிடைமறுகிவருமிரவலர்கள்விழைதலொரு

கடுகாமெனப்பெறவுமுதவாதொளிப்பவரு
 மதுதினமுமடமகளிராகலவிநலமெனவுருகி
 வழிபாடியற்றுநருநிகரானதுட்டர்மகிழ-வடையாடே,
 பரிமிதமதுரநயகுணமருவுகவிதைபல
 நமிழாலுரைததுமலைதொறுமேகும்விற்பனரும்
 விதிதவந்யளவினியிர்பதறிமழுவதுபுரியு
 மவாவேரறுககுமெமெனனும்வீரமுற்றவரு
 மரியவளமருவுபொழிலகுலவுபொதியையிலுறையு
 முனிவோன்மலர்க்கழலைமறவாதபததாகளு-மெலியாடே
 நித்திணையினடனமரகதமயிலினமுதுகிலிரு
 மடவாரதமக்கிடையிலயில்வேலபிடிததமரா
 முனிவாமுதவினாபரவவொருபவளமலைபதென
 முகமாறுமவெறபுறழ்பனிருநோளுமிககொழுரு
 பிரசமதுவுளகமலமலரணையதுணையடியு
 முதலாமுறுபபுமுழுமையுநேர்வரககருத-லநியாடே
 பரியதிருமலைமுகடுகிகிடெனவுருள்பொழுதி
 லுயிர்போயுடற்றசையைநரிநாயுணச்செயினு
 மருணைமுதுசிகரிவடவருகதனிவ்வுருபொழுதி
 லருள்வாழவனித்திடினுமடியேனிழைத்தபல
 பிழையுநலமெனவுலகுமொழியுமிவனுழனும்வினை
 யனுகாதினித்துயரிலமிழாதிருக்கும்வகை--புரிவாயே
 நியைமமுவினையபயவரதமுடனணிதருகை
 யொருநாலுடைப்பரமகிவனொதிர்த்தமத

னிருளுடலநொடியிலெரிபடமுனியுமழல்விழிகொள
 பெருமானுமைப்பெணமுலைபுணாதோளுடைப்புனிதா
 மதகரியினொடுபுலியைவதைபுரியுமிறைவாத
 ளணிவாரதொழததனதுசெயலானதிறசிறிது---பகாவோனே
 வகுளமணிதருபுலவனமுதலினாசொலகவிபுனையு
 நெடியோனடறறகுவர்குலகாலனொததமுகி
 லலைகடலினிடைநெரியுமுதகவணைமிசைதுயிலும்
 விழியான்வடைககவிகைகொளுமாயன்மிககபுகழ
 மலியுமுதகரிகொடியகனகனுடல்கிழியவென
 வொருநூணிடத்திலவருதிருமாலவிருப்பமுறு மருகோனே
 குறிப்பரும்வனசாரதமிதணிலுறுசிறுமிதரு
 நினைமாவினிறபிரியமிருகோமளக்குமா
 னடியவவாயிகழுமவர்குலமுழுதுநசியவென
 வருகோபமிககுடையமுருகோனுடைக்கரிய
 குகைகடொறுநடநவிலுமிருசரணமுளகடவுள்
 குருகுவெனசசிறகையறைகேதனததனெனின-மகிழ்வோ
 [னே.

குறைவிலவளமலிபொழிலுளிமையவர்கண்மகளிரொடு
 விளையாட்டக்கரியநிறவேடர்கைச்சிலையொ
 டிரலையெனவணுகவவர்களிர்குமவியன்மருவு
 குளிர்சாரலிற்றவசுபுரிவார்பழக்கமது
 கொடுகினிகண்மறைபயிலுமயிலமலைதனிவினையில்
 குருவாயெமக்கினியசிவஞானவித்தைதரு-பெருமா
 [னே. (க)

தனன தானன தானன தானன - தன தான

கரியபேய்நிகராமதவேள்விடு	கணையாலே
கவலைநெய்மலிவாய்மடமாதர்முன்	மறுகாதே
கிரிகடோறுநினுளெனநானித	முறுமாறோர்
கிளியெனாமிகவோதியவாய்மொழி	பிழைதானே
சரிகுலாவியதேதாளுமையாளருள	புதல்வோனே
சகலதேவருநாடுமயேசுரர்	குருநாதா
வரியராவணமாயவனூர்திரு	மருகோனே
மயிலமாமலைமேல்விளையாடிய	பெருமானே (எ)

தனன தன தன தன தனத் - தன தான

கவலைமிகப்பெருகுதலிற் றுதிசெயுநட்பழியுமெனுட
கனவிலுரைத்திடுவனபொயத் தொழியாதே
களபமுலைச்சிறுமியர்சொற்சுவையவிழிக்கயலினையைக்
கருதியளப்பருமயலிற் றவியாதே
தவளநிறப்பொடியுடனக் கணிபவரைக்கறுவுதொழிற்
சமணர்முதற்பகர்சிலருட் களியாதே
தமநியவெற்பணையமயிற் பரிமுதுகிற்றிகழ்தருநற்
றருணமதைத்தெரியவருட் புரிவாயே
புவுணைகாத்தலுமதனிற் சிசுவெனவுற்ற்கன்பு
புரதகனற்கொருபொருள்செப் பியவாயா
புழையுறுகைக்கரிமுகவற் கிளையசூகக்கடவுளெனப்
புகலுமவர்க்கினியவைமிக் கருள்வோனே

சிவசமையத்தினர்தழையக் கவுணியருட்சிறுவனெனத
திகழுமுழுபுலமையுடைக் குரவோனே
செறிபொழிலிறபிடியையடற்களிறுதொழ்த்தகும்வளமத்
திருமயிலக்கிரிமுருகப் பெருமானே. (அ)

தனநானத்தந்த-தனநான.

கொடிபோனுடங்குகினறவிடையார்பதம்பணிந்து
கொலையதியு துணிந்து புரிதீயோ
கொடைநாடிநெஞ்சநொநதுபலவூர்தொறுந்திரிந்து
குறைதீவதினறிவம்பி லுழலாதே
யிடிபோன்முழங்குசெஞ்சொன்மலிபாடல்கொணவெனது
னிருதாளிடம்புனைந்து மகிழ்மேலோ
ரிவனோர்தொழும்பெனன்றுதமியேனையுஞ்சொலவென்றி
யிசைவாகவிஞ்சையொன்று தருவாயே
11டிவானளந்தகொண்டல்விழியீயவந்தபெண்கள்
பழகார்வமிஞ்சுதுங்க மணவாளா
பதினாறுடம்பெனன்றுசிலநூல்விடம்பநின்று
பலவாறிலங்கும்விந்தை யுடையானே
மடியாவரங்கொடுந்துமுதுசூர்வணங்கவென்று
மயிலேறும்வென்றிதுன்று முருகோனே
வளைபோலிடுந்தடங்கண்மலிசாரலங்குறிஞ்சி
மயிலாசலம்புரந்த பெருமானே. (க)

தன்னதனதன்னதன தனதானு.

சாதமொழிசிறிதுமொழிவரியபிழையுறுகொடியர்
தமதுமனை களி லடிமை ம புகலாமோ

ரதமறையினுவலுமறு வகைநெய்ப்பைபிகழுவா
சரபமெனவுவகினமிளிர் தரலாமோ

சுரதவிக்கிதவினய சரசுருணமகளிரடி
தொழுதுரு குமவிழையுமல் வுறலாமோ

துரியசீலையெனுமவுன ரகசிபமதுணருமவா
கூணையடியிலுந்நொடியு மெளிதாமோ

பரதளிதவழிகனகசபையி னடமிடு விறைவா
பணியவொருபொருளவிரிவை மொழிவோனே

பகவனியெனவடிவு சொடுகனகனுடல்கிழிவு
படமுனிபுமவயகனது மருகோனே

வரதமுறுகையுமபய மெனமிளிரவொருகனவில
வருகருணைமிகையுடைய குருநாதா

வனசரநுமுனிவாருள் கொடுகொடுமைதவிரவளா
மயிலமலைமிசைநிலவு பெருமானே. (க)

தன்னதானனத்தனதன-தனதானு.

சருணதேசிகப்பணிபுரி பவணாமேசிடத்துணிபவா
தமதுவாசகப்படிசெல நினையாதே

தாந்யாசலத்தினைநிகா முலைமினர்களைப்பணிபவர்

தருவதானபொயப்பொருணமயல பெருகாதே
முருளநான்மலாததுணாகொடு னழகண்மீதருச்சனைசெயு

முனிவரோடுதேதமுமுறு முயர்வாலே
முறைகெடாதமுதமிழ்மழை பொழியுமவாழ்வுபெற்றகலபுவி

முழுதுமோதிடததகுபுகழ் பெறுவேனோ

குக்குகுவெனத்தொனிதரு பெரியசேவலுறறிலகிய

குவடுநோபுயத்தணிபல படைமோனே

குமரிகோமளபபகவதி கவுரிநாரணற்களையவள்

குழவியாயடற்றகுவரை யடுமவீரா

வகுளமாவிக்கைபுயமதனுடன்புனாள்வரப்பெறுமிரு

மகளிராபூண முலைச்சுவடுறு மணிமாபா

வளமெலாமுமுற்றுயர்பல குவடுதோய்தரத்திகழ்திரு

மயிலமாமலைக்கழகிய பெருமானே. (கக)

தனத்தத்தானன - தனதானு.

பலபொய்ச்சொலபேசியமுறைகெட்டவேசியர

பகவிச்சைமேவிட மெவியாடு

பகைமுற்றுசாரணர் நிகரற்பர்கூறிய

பனுவற்குமேன்மைகள் பகராடு,

யுள்கைப்பொய்தானெனு நிலைபெற்றனானிக

நுறவைக்களவிலு மறவாதே

பொருபுத்திபாலுணை வழிபட்டபேருட

னொளிரச்செயதாளவு

நினைவாயோ

வலகறறதானவருடல் விடவோனுற

வடுமவெறறிவேலணி

புயவீரா

வமையொத்ததோணமறமகளிச்சையானித

மவள் செப்புமவேலைகள

புரிவோனே

வலவைபபெணுளொடு நடமிட்டவாரண

மகிழுகுலாவிய

துணைவோனே

வருபத்தாநாடிய படிபெற்றுவாழ்வுறு

மயிலத்தினமேவிய

பெருமானே. (௧௨)

(மற்றிற்று).

வெயிலைதருங்கதாவேல வித்தகவேண்மேவு

மயிலத்திருபுகழைவாழ்த்தி—சூயிலனையார்

சூழவருங்காமனமுதற் சொல்பகையெல்லாந்தடிந

வாழ்வெல்போதம வரும்.

வேலுமயிலுந்துணை.

பதிகம்.

மயிலாசலக்குமராவள்ளிமணவாளா

கயிலாயத்தாருதவுங்கந்தா—வயிலாருங்

கையாநீவந்துகழறியவையத்தனையும்

பொய்யாகலாமோபுகல்.

செந்தமிழ்ப்பாமாழையினுக்காசைகொண்டுபுனை
வதுபோற் சிறந்தபேற்றைத், தத்தருளவேண்டாமோ
விதுவுனக்குத்தெரியாதோசாற்றுவானேன், வெந்தவெ
ண்ணீரணிவார்தம்மழல்விழியிற்பொறியாகிமேனாள்வர்
தாய், கொந்தலருங்கடம்பணிந்தகொற்றவாமயிலமலைக்
குமரவேளே. (௧)

இனிச்சகிக்கமுடியாததுயர முறக்கண்மெனமிடங்
கிடாமற், பணித்தமொழிபிபதையருக் குருகவிடன
முறைதானோ பணி யெனசெய்வேன, ரொளிததசிறு
சதங்கையுந்தணடையுங்கழலுங்குலவுமிரு துணைதநா
ளானே, குனிததவரிசுகிலேவோடர்மகள்கணவா மயில
மலைக்குமரவேளே. (௨)

செக்கிமிமெள்ளேபோற் பெரிதுவருநதிடுவேன
முற்சிகியிற்றோன்றி, யிக்கினற்கும்விரிஞ்சனுக்குமிய
மனுக்குமஞ்சாமலிருக்கச்செய்வாய், வக்கிரவெண்கோ
ட்டுமதகளிற்றினுக்குப்பினறோன்றாமதலாய்வெள்ளைக்,
கொக்கிறகுபூண்டபிரானறவப்பயனே மயிலமலைக்குமர
வேளே. (௩)

நெஞ்சறியப்பிழைகோடிபுரிந்திருக்குந தமியேனு
ண்ணீவந்தந்நா, ளஞ்சலளித்தனையதுகண்டிறுமாநதே
னார்தோறுமலைக்கவேண்டாம், வஞ்சரறிவரியானேவா
ரணப்புட்கொடிபேந்திவயங்குங்கையாய், குஞ்சரியாள்
களிகூருங்கோமானேமயிலமலைக்குமரவேளே. (௪)

நற்றவஞ்செயவாவியக்குந் திருவேடமிகக்காட்டி
ஞானமில்லாச், சிற்றறிஞர்தாமுமிகழ் தீமைமிகபுரி
வேளைச்சினந்துதள்ளேல், பற்றுததபெரியோருக்கெ
ளியோனேபன்னிருகைப்பவளக்குனதே, குறறமெலா
மபொறுத்தருளுங் குணக்கடலே மயிலமலைக்குமர
வேளே. (டு)

பாமரருட்சிறநொளிநுநதமியேனுஞ்சிற்தேனும்
பழுதில்லாதார், தாமடையும்பெரும்பேற்றுக்கிசை
கொள்ளச்செயதனையேதருவாயகொல்லோ, பூமனழக்
குட்டியகைப்புலவோனே யெவவுலகும்புகழ்பெம்மா
னே, கோமளசுநதரமடவார்க்கினியோனேமயிலமலைக்
குமரவேளே. (சு)

தேனவார்க்குமலர்ப்பொழிற்றன் குறிஞ்சிலிலமெ
ங்குமிகச்சென்றுபாடி, யான்வாழ்க்குறித்தவிதமறிந்
திருந்துமிரங்காமைக் கென்னசெயவே, னூன்வாட்டி
நுகர்வேடர்க்கினியானென்றிறைஞ்சினற்குமுறுகணட
ர்ததாய, கூன்வாட்கைநவவீரர்துணைவோனே மயில
மலைக்குமரவேளே. (எ)

பிச்சையமுதருந்தியும்வெண்ணீறுமிகப்புனைந்து
நல்லோர்பிரியம்பெற்றுங், கசசைவென்றமுலைமடவார்
கடைக்கண்ணுற்படுநதுயரங்கழியாதேனே, பச்சைநி
றத்திருமாலுக்குரிமை மிகுமருகோனேபரமனவாழங்,
கொசசைநுகர்க்கவுணியனுவந்தோனேமயிலமலைக்குமர
வேளே. (அ)

அலைவாரித் துருமபேபோறபலவாறு சுழலுமனத
தடியனேனேப, புலைவாழககையுடையாகுமருசித்த
கசசெயதனையேபுகழ்ச்சீரீகநாள், கலைவாணிக்கிலககண
நூல விரித்தாக்கமபுலவோனே கருணைக்குனறே,
கொலைவாடகைசுஞாநடிநதகொற்றவனே மயிலமலைக் குமா
வேனே. (க)

பூவினுக்குளுறைவானும புணரியினிற நுயிலவா
னுமபுரஞ்சுடடானு, நாவிடத்திறகொளருமுனறானறி
ருபுடகழைப்பகவேனுநவியலாமோ, கானிலங்குமபொ
னனகரிகாப்போனையெவவு லகுங்நவினுமாறு, கூவிய
சீப்பொருளு சேவறகொடியானே மயிலமலைக் குமா
வேனே. (க0)

பாடரியபலமதையாகமங்களுக்கருங்குருவானபான
மையுறறும், வேடமகளபாலிரநநாயெனறிகழுவாக
கொல்குமெனறன விருப்பமீநதா, ளாடகமேயனைய
பொறிச்சிறைவண்டுமவிசோலையடுக்கமெங்குங், கொடர
மாடிடககுயிலினனிசை காடடுமயிலமலைக்குமரவேனே.

செஞ்சுவைத்தீநதமிழ்ப பொதியைக்கிரிக்கடுதத
கெல்வேவிசகிறுவனனபாற, கொஞ்சுகவிமாலைகொண
டுமகிழ்வானேமயிலமலைக்குமரவேனே, கெஞ்சுருகிவழி
பாடுபுரிநதுதிருநீறணிநதுநேவொழுன, னஞ்சுறழுங்
கரியநிறச்சமனனுகானெனபதுமெய்நவின நுயவீனே.

முற்றிறறு.

ப தி க ம்.

கயிலைக்கிரியா னுங்கைகுவிக்குங்கநதன்
மயிலத்தினைக்கருதிவாழத்த—வெயிலவனைக்
கொண்டுசெய்தவேற்படையுங்கொற்றவவீரர்களு
கண்டுநின்றுகாக்கக்கடன்.

அடியார்புடையூடனுகிக்கருதும்
படிவாழவுபடைத்திடுநாளுளதோ
பொடியாடியபுங்கவனாருதவும்
வடிவேன்முருகாமயிலத்தரசே. (க)

தளர்வுற்றவர்தம்மைநினைத்தயர்வே
னிளமைக்கழிவெய்துமுன்வந்தருள்வாய்
கிளர்முத்தமிழ்பாடியகிள்ளையினுள்
வளர்சிற்பரனேமயிலத்தரசே. (உ)

கரையினறியகாமநெடுங்கடவின்
றியையென்றுறுதிவினையென்றொழிவே
னனாவிஞ்சியநற்சரபம்பொருபுள்
வரையுங்கொடிசேர்மயிலத்தரசே. (ங)

ஏழைக்கிதமோதுமிடக்கினராற்
கோழைப்படுகின்றகுணங்கெடுமோ
மாழைக்குயர்வன்னாறுங்கனிசேர்
வாழைப்பொழில்சூழ்மயிலத்தரசே. (ச)

சொல்லிற்சுவையின்றியதூர்ச்சனர்பான்
மல்லிட்டுவருந்தலொழித்தருள்வாய்
கல்லிற்றிரிகின்றவர்கன்னிகையாம்
வல்லிக்கெளியாய்மயிலத்தரசே.

(டு)

பாகைப்பொருபைந்தமிழ்பாடிவொ
ரோகைக்கடலூடுறவநதருள்வாய்
தோகைக்குடையோடுசுமந்தளிகூர்
வாகைப்பரியாயமயிலத்தரசே.

(சு)

நின்னுவனிரம்பியநெஞ்சொடுவொ
ழெனனாகமிளைப்பதறிநதிலையோ
பொனனாடர்தருங்கொடிபூண்முலையேர்
மன்னாமுதல்வாமயிலத்தரசே.

(எ)

வியன்மிக்குளவேணுபுரத்திடைவந்
தியல்செப்பியதியாவனெனத்தெளியேன்
மயல்வெற்பொடுவாரணமும்பொடியாம்
வயமுற்றவனேமயிலத்தரசே.

(அ)

புலைமாவறவென்றுயர்புண்ணியனே
நிலையானவெனன்றுநிகழ்த்திலனே
வலைவாரிதிகுற்றிடுமம்புனியின்
மலைதோறுறைவாய்மயிலத்தரசே

(க)

மூவர்க்குயிராமுருகாவெனவே
கூவத்தஞ்சொகையளித்திலையோ

சேவறகொடியுஞ்சிகிவாகனமும
வாவத்திகழ்தென்மயிலத்தரசே. (க0)

குருவாமெனநம்பியகொவகையினோ
கருவாழிகடககவிடுத்திலையோ
பொருவரதகடமப்புனைநதவனே
வருவாரகளிகூமயிலத்தரசே. (கக)

மஞ்சாரபொழில்சூழ்மயிலத்தரசிற்
கஞ்சானனனூரமர்நெல்லையினு
னெஞ்சாரநிகழத்தியபாநுவலவார்
பஞ்சாயுதனனபதத்தினரே. (கஉ)

முற்றிற்று
வேலுமயிலுநதுணை.

சிவககியானபாலையசுவாமி

ப தி க ம்.

தவஞானத்தோரபரவுநதணமயிலவெற்பிற
சிவஞானிககோரபதிகஞ்செப்பிப—பவவேலைக்
கப்புறததுமெய்வாழ்வடையவரனீன்ற
துபபுறம்மாலவேழந்துணை.

எவ்வேனையுந்தன்னிதயத்தெழிலவேற்கைச்
செவவேளைவைக்குஞ்சிவஞானிசேருமிடம
வெவவேளுக்கஞ்சிவியன்சாரலெங்குநிடி
மைவேழமாடவயங்குமயிலாசலமே. (க)

பொம்மபுரமும்புனியும்புரந்தருளுஞ்
செம்மறசிவஞானிசீருணர்ச்செய்யுமிடங்
கைமமலராற்செவ்வேறகடவுளையேபூசிப்பார்
மமமரறுப்பான்வளநதமயிலாசலமே (௨)

ஆனற்புலேவாரளவில்லாராயந்துகைக்குந்
தேன்றதுமப்புரடற்சிவஞானசசிததரிடங்
கான்றமதுமலர்ப்பூங்காவுலகங்காக்குமவைவேற்
றேனறலருடசீரதுலங்குமயிலாசலமே. (௩)

நீடுபுகழ்ச்செவவேணிகழத்துமொழிகொண்டொருவன்
பாடுஞ்சிவஞானபாலையனபததரிடங்
மீடுகொக்கவொணனுவெழிலாடியில்கோடி
யாமும்பெருமையவிரதமயிலாசலமே. (௪)

பூரணமாமுணமைப்பொருளுணர்ந்தபுண்ணியத்தாற
சீரணமற்றுய்ந்தசிவஞானிசீரத்தவிடங்
காரணமுமெண்ணில்பலகாரியமுமானதென்னு
மாரணத்தோனைபுடைத்தோனும்மயிலாசலமே. (௫)

வெம்புகுணத்துமிலேசசருக்குமெய்விளககுஞ்
சிம்புளனையசிவஞானச்செல்வரிடங்
பம்புகடலைப்பரிந்தாடையாவுடுத்த
வம்புவிக்கோராதரமேயாணமயிலாசலமே. (௬)

கல்லுமணலுங்கருப்பிரதங்காட்டும்வண்ணஞ்
சொல்லுஞ்சிவஞானிசோராமலவாழுமிடங்
மல்லுமபகலுமறவானந்தவிடமுளவைத்துப்
புலலுங்குகனசீரொபொலிந்தமயிலாசலமே. (௭)

வென்றிவிசையன்விரும்புந்தவத்தினுக்காப்
பனறியின்பின்னேகிவருமபாலையன்பறறுமிட
மினறிகழும்வைவேலவிகிர்நனவிரும்பநிற்குங்
குன்றினததுண்மேலாககுலவுமயிலாசலமே. (௮)

எண்ணிலபலசீருமெடுத்தேத்துவாரொல்லவாக்கு
நண்ணியபேநீநகசிவஞானியெனறுநததுமிடம
வின்ணினாககோராதாமாம்வேறபெருமான்வேழமுகப்
புண்ணியனோடாடுமபொருவின்மயிலாசலமே. (௯)

மெய்வழக்கர்நாலவொனவென்றிமிகுஞ்சித்தியறறித்
தெய்வகலங்கண்டசிவஞானதேவனிடம
பொயவலிமைத்தானவராமபொல்லாக்கெமனபோலுங்
கைவடிவேறகநதனகவின்றமயிலாசலமே. (௧௦)

வலலவாகளபோறறுமயிலாசலத்தினையு
நல்லபுகழ்பெற்றசிவஞானியையுநாடியின்று
செல்லனையவோசைத்திருபபுகழோன்செப்புமிவை
சொல்லறிஞர்தம்மைத்துகள்சிறிதுந்தோயாதே. (௧௧)

முற்றிற்று.

சிவப்பிரகாசமூர்த்தி பதிகம்.

தெய்வப்புலமைச்சிவப்பிரகாசக்குருவைச்
சைவத்தலைமைத்தமிழ்க்கடலை — யுய்வதெண்ணிப்
போறறுதற்குக்காபப்புப்புக்முதத்திழ்ப்புண்கொள்பிறை
கீற்றுறழோர்கோட்டுக்கிரி.

சிவப்பிரகாசமூர்த்திபதிகம்.

சூரவனாலவெலவருங்கொடியறசெநதிலைட்
பரவலாலவெல்லுநினபானமையெனசொலவே
னரவணிவானைநெஞ்சகத்திலாக்கலாற
கரவறுஞ்சிவப்பிரகாசமூர்த்தியே. (க)

அநதநாணமடிபிடித்தவன்றனூயிர்
சிறதவோதியபுகழ்சிறிதெனநெண்ணிடேன்
செநதமிழபாலையனசேரச்சிறதையுட்
கந்தனோசிவப்பிரகாசமூர்த்தியே. (உ)

உலேமலிமாரிதேர்பொடித்தவண்ணமந
லையினர்பலனையுநீற்றநண்ணுவி
ரலேதுகர்மலேமுனியளித்தமுத்தமிழ்க்
கலையுணர்சிவப்பிரகாசமூர்த்தியே. (ஈ)

சொற்பனத்தென்னுணீர்சொன்னவாசக
மறபருமொப்பமெய்யருடநதாடகொளவீர்
விற்பனப்புவவருமவெருண்டுநாணுறுவ
கற்பனைச்சிவப்பிரகாசமூர்த்தியே. (ச)

புவித்தியக்கறுநலமபுரிதலவேட்டுளேன்
றவித்திடாதுதவுநஞ்சரதமபொயக்குமோ
சுவித்திடுமனமிலாககோளரோர்வருங்
கனித்திறசிவப்பிரகாசமூர்த்தியே. (ரு)

கழனிகர்தவத்தரிற்றமியனன்பினுக்
கழகியர்நீரலாதாருளளாகொலோ

பழமறையாகமப்பயனெலாமிக்க
கழறியசிவபிரகாசமூர்த்தியே. (௬)

கேட்டியலென்கருடகிளாசசிதோயவிந
நாட்டியலும்திசைநவ்லறபாலதோ
வேட்டிலெனபுகழ்முத்தொயநநிலை
காட்டியசிவபிரகாசமூர்த்தியே. (௭)

விசையனும்கருளபுர்வேடனாரரு
ணைசெகட்டுதுதிததுநானலியலாகுமோ
விசைவிடபுனகவிஞாநெஞ்சிரணங்காண்டரு
கசைநிகரிவபிரகாசமூர்த்தியே. (௮)

இருமகுவீனறநுமடீசெனறுதிந
கருள்வசையுநதுநதையானறியசசொல்லுவி
பெருமைசாலபததிரிலபிசிதாபேணிநா
கருமமிசிவபிரகாசமூர்த்தியே. (௯)

வாதவூமுனிமுதலவருக்குநாலவாமெயப
போதமவேண்டுறவெனைபபுரிநததராகோலோ
மாதர்நலலாபுனிமாடைநாடுமுக
காதலிசிவபிரகாசமூர்த்தியே. (௧௦)

உலப்பிலசீநிகழ்நலாறநூரினொன்றிடை
கலப்புறுஞ்சிவபிரகாசமூர்த்தியைப
புலப்பகைத்திருப்புகழ்பபுவனபோற்றிவை
சொலப்பெறுமவரெலாநதுயொயதார்களே. (௧௧)

முற்றிற்று.

தெய்வமேதுவண.

உ

முருககடவுளே

சா த் து க வி.

இந்நூலாசிரியரது மாணுக்கர்களிலொருவராகிய
தி - செ. சித்திரபுத்திரபிள்ளையவர்கள்

இயற்றியன

அறுசேவிருத்தங்கள்.

திருவருணமுருகதாசனநிருப்புக்காரனெனங்கள்
சுருபரனறணடபாணிக்கோலமுஞ்சமைந்தமேலோ
னருளவலிபெரிடியோபோற்றுமயிலொடுமயிலமேவிக
ருணைசெயகநதனமீதுகலம்பகமுரைசெய்தப்பால.

அதிநயவண்ணப்பாவேயாகதிருப்புகழுமற்றும்
பதிகமோரிரணடுமபாடிப்பாலையமுனிக்குமனனா
றுதிபகநதருட்பேரான்மைதோயசிவபிரகாசற்கும்
விதிமுறைப்பதிகமபாடிமேதினியுச்செயதானே.

குழிப்பு.

தனநதனந்தனதானனதனன.

கலம்பகம்பலபாடிபுலவர்

கவினபெறும்பொழிலாதிருமயிலா

சலம்புரநதவிசேயசண்முகவேள்

சரண்புனைந்துயமாறுகொள்விலைவா

னலம்பொலிநதநலவேலியிலவருவா

னவின்றதொன்றுளதேயதனிடநீ

பொலம்பிறங்கயினீபமொடணிதோள்

புனைந்தவண்கவிநாடுதல்கடனே

